

Λυκούρια news

Περιοδική έκδοση του
Συλλόγου Λυκουριωτών

2004-2009

Διανέμεται δωρεάν

σελ.
22

Για να μην ξεχνάμε

Το χρονικό των ενεργειών αποτροπής της σωλήνωσης των νερών του Λάδωνα

σελ.
2

Είμαστε ακόμα ζωντανοί

Λένε πως, «μάτια που δε βλέπονται γρήγορα λησμονιούνται». Λένε επίσης, «μακριά και αγαπημένοι». Διαλέγετε και παίρνετε...

σελ.
12

Προσοχή... στα παιδιά

Βλέπουμε ότι το φυτώριο του Συλλόγου Λυκουριωτών αποδίδει για τα καλά.

Είμαστε ακόμα ζωντανοί

Η κληρονομιά αυτού του Συλλόγου είναι δυσβάσταχτη. Αν ξεφυλλίσει κάποιος τα πρακτικά των Γενικών Συνελεύσεων και των Διοικητικών Συμβουλίων των τελευταίων 40 χρόνων, τότε θα το καταλάβει κανείς πως είναι «βαριά η φανέλα» του Συλλόγου Λυκουριωτών. Και είναι βαριά, δυστυχώς, για εκείνους που είναι «από μέσα». Για τους άλλους τους «απόξω» είναι όλα εύκολα. Στα μέρη μας, στην επιστήμη της κριτικής του καφενέ νομίζουμε ότι έχουμε τα πιο πολλά μεταπτυχιακά στην Πελοπόννησο. Αυτό το Διοικητικό Συμβούλιο είχε βάλει πάντα ψηλά τον πήχη. Είχε και έχει συναίσθηση της ευθύνης που έχει αναλάβει. Προσπαθεί με πόνο και κόπο ψυχής, σώματος και τσέπης να κάνει το καλύτερο. Το καλύτερο δε συμπίπτει πάντα με το εφικτό ή το επιθυμητό. Οι οικονομικοί λόγοι που επέβαλαν την αναστολή έκδοσης εντύπου, μας υποχρεώνει να σας υπενθυμίσουμε τα πεπραγμένα των τελευταίων 3 χρόνων.

2005

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ

500 караβάκια ζωγραφισμένα στο χέρι από τη Γιώτα του Κόκκου μοιράστηκαν σ' όλους τους συμπατριώτες μας.

ΧΕΛΩΝΟΣΠΗΛΙΑ

Αγώνας για την προστασία και την αυτονομία της γιορτής.

ΧΟΡΟΣ

Μετά από τέσσερα συνεχόμενα χρόνια στο χωριό, η εκδήλωση μεταφέρεται στην Αθήνα. Μεγάλη επιτυχία και γλέντι την Κυριακή το μεσημέρι στα κλαρίνα με τη Χριστιά να ξεσηκώνει τον κόσμο.

ΝΕΡΟ

Πρόβλημα λειψυδρίας στο χωριό. Ο δήμος εγκλωβισμένος. Σκεφτήκαμε ότι κάτι πρέπει να κάνουμε. Αποφασίσαμε να το τολμήσουμε. Κάναμε συγκεκριμένη συμφωνία με τον εργολάβο. Καρφώματα και καταγγελίες από «ανώνυμους» συμπατριώτες... ΝΤΡΟΠΗ!!! Μετά από ταλαιπωρία ενός έτους το αποτέλεσμα είναι ορατό.

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

Παράσταση Καραγκιόζη στην πλατεία.

- Καθιέρωση «Θερινού Κινηματογράφου».

- Πάρτι στο Λάδωνα με καραόκε.

Ακύρωση του υπόλοιπου προγράμματος λόγω του θλιβερού και άδικου γεγονότος, της πρόωρης αναχώρησης του Σωτηράκη.

2006

ΑΠΟΚΡΙΕΣ

Πάρτι μασκέ στα γραφεία του Συλλόγου. Γλέντι μέχρι το πρωί.

ΧΕΛΩΝΟΣΠΗΛΙΑ

Συνδιοργάνωση εκδήλωσης με το δήμο. Εμείς εξακολουθούμε να επιμένουμε για την αυτονομία της εκδήλωσης

ΧΟΡΟΣ

Μετά τη περσινή επιτυχία ο πήχης ανέβηκε πιο ψηλά. Χορός και θέατρο μαζί. Η μεγαλύτερη επιτυχία των τελευταίων χρόνων!

ΠΑΣΧΑ

Μοιράσαμε 500 λαμπάδες στο χωριό ζωγραφισμένες στο χέρι όπως πάντα από τη Γιώτα.

ΝΕΡΟ

Η προσπάθεια ολοκληρώνεται με επιτυχία. Η δεύτερη γεώτρηση αποφέρει 30 km3 την ώρα. Τι σημαίνει αυτό; Όλα τα νερά μαζί της Τριανταφυλλιάς, Φράγκας και Κρόπας συγκεντρώνουν γύρω στα 300 km3 την μέρα. Η νέα γεώτρηση από μόνη της δίνει σχεδόν το διπλάσιο νερό!!!

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

Το παιχνίδι του «κρυμμένου θησαυρού» γίνεται πάλι αφορμή να γεμίσουν παιδικές φωνές όλες οι γειτονιές του χωριού.

- Το θέατρο σε πρώτο πλάνο αυτή τη χρονιά με δύο βραδιές. Στην πρώτη παρουσιάζονται τρία μονόπρακτα υπό την καθοδήγηση της κας Χαρίκλειας Ρόδη και στη δεύτερη μια σάτιρα εμπνευσμένη από τα τοπικά δρώμενα.

- Αποκορύφωμα – έκπληξη με νταούλια, πίπιζες και χορό μέσα στα καφενεία.

- Η υπόλοιπη εβδομάδα αφιερώνεται στα παιδιά. Καθημερινές προβολές ταινιών στο

«υπαίθριο σινεμά» και διαγωνισμός ηλεκτρονικών παιχνιδιών

- ΤΙΜΗΤΙΚΕΣ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ: τιμήθηκαν πέντε άνθρωποι για την προσφορά τους στο χωριό.

1) ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΑΜΑΣ (πρακτικός νευροχειρουργός)

2) ΣΤΑΘΟΥΛΑ ΤΣΟΥΤΣΑ (πρακτικός ορθοπεδικός)

3) ΚΑΛΗ ΜΑΓΚΛΑΡΑ (μαία)

4) ΒΑΓΓΕΛΙΩ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (μαία)

ΠΑΡΤΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Χριστουγεννιάτικο πάρτι στα γραφεία του Συλλόγου με ψητά, πολύ φαγητό και γλέντι μέχρι το πρωί.

Κατά το τρέχον έτος (2007) θα είμαστε ευτυχισμένοι αν καταφέρουμε να πραγματοποιήσουμε τα μισά από τα παραπάνω.

2004

ΜΑΡΤΗΣ

Θεατρική παράσταση «Ο ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑΣ». Η θεατρική ομάδα, στο πλαίσιο της εκδήλωσης της Χελωνοσπηλιάς, ανέβασε δύο φορές το έργο στο χωριό (στην αποθήκη του Συνεταιρισμού) και μία στην Αθήνα.

ΜΑΙΟΣ

Πρωτομαγιά στο Λάδωνα. Η καθιερωμένη γιορτή γίνεται και πάλι αφορμή για γλέντι και διασκέδαση δίπλα στο ποτάμι.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

(Αφιερωμένο στη λαϊκή παράδοση)

12/8 : Παράσταση Καραγκιόζη από τον Μάριο Τρίγκα.

13/8 : Ολυμπιακοί αγώνες σε γιγαντοσθόνη. Που αλλού, στο

Λάδωνα. Μοναδικό γεγονός σε μοναδικό περιβάλλον

- Παραδοσιακοί χοροί από τα παιδιά του χωριού

- Τσίπουρο μες το κατακαλόκαιρο(ποιος το περίμενε;) με Πρωτομάστορα τη Βουρτσιάναινα και βοηθούς την Ευθυμία του Κόκκου, τη Μαρία του Αυγέρη και τη Λάπαινα καταφέραμε να θυμηθούμε μέσα στο καλοκαίρι πως βγαίνει το τσίπουρο.

- Κορύφωση με χορό και γλέντι μέχρι το πρωί.

14/8 : Κεντρική πλατεία με έκθεση υφαντών, κεντητών, εργαλείων, έκθεση φωτογραφίας και ζωγραφικής

- Αναπαράσταση αργαλειού: Η Άννα του Κολλιόπουλου και η Φώτω του Καλιαβού έστησαν τον αργαλειό και μας έδειξαν πως φιλοτεχνούσαν τα παλιά τα χρόνια.

- Η τέχνη του σαμαρά: Ο μπάρμπα-Θανάσης ο Κορδαλής μάς θύμισε πως γίνονταν το σαμάρι.

- Παραδοσιακό τραγούδι: Ο Τάκης ο Καραχάλιος, ο Γιαννακάκης, ο Μίμης Κολλιόπουλος και ο Νίκος Κόκκος τραγούδησαν παραδοσιακά τραγούδια.

Η βραδιά κορυφώθηκε με το χορευτικό. Τα πρόγραμμα είχε επιμεληθεί ο Γιώργος Πίστας.

Ο Σύλλογος πρωτοστάτησε στο θέμα της τηλεόρασης. Ύστερα από έρευνα αγοράς καταλήξαμε στη δημιουργία ενός δορυφορικού υποσταθμού που πιάνει εννέα κανάλια. Ο Νίκος ο Κόκκος και η Χαρίκλεια η Ρόδη ανέλαβαν το γραφειοκρατικό κομμάτι και μετά από συντονισμένες ενέργειες πέτυχαν τη χρηματοδότηση από το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας. Ευχαριστούμε τον κ. Σπηλιωτόπουλο για τη συνεισφορά του στο γεγονός.

Λυκούρια news

Έκδοση: Σύλλογος Λυκουριωτών

Διορθώσεις κειμένων: Δήμητρα Κολιοπούλου, Κατερίνα Κοκόλη

Καλλιτεχνική - Ηλεκτρονική επιμέλεια: Σπήλιος Πίστας

2007

ΑΠΟΚΡΙΕΣ

Πάρτι μασκέ στα γραφεία του Συλλόγου

ΧΕΛΩΝΟΣΠΗΛΙΑ

Τα προβλήματα συνεχίζονται και μεγαλώνουν. Μοιράζουμε επιστολή – καταγγελία σε όλο το χωριό για παραχάραξη της ιστορικής αλήθειας. Αναγκαζόμαστε και ζητάμε συμπληρωματική ομιλία (πέραν του κύριου ομιλητή) για να διαμαρτυρηθούμε για τη μεθόδευση του γεγονότος. Από την πλευρά του ο δήμος προχωρεί όχι μόνο στην παραχάραξη, που εξομοιώνει τα γεγονότα αλλά και στην απόλυτη σύγχυση. Το παραδοσιακό τραπέζι που γινόταν στη Λυκούρια τώρα γίνεται και στην Κλειτορία. Οι καλεσμένοι δεν ξέρουν που να πάνε.

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Ο Κρυμμένος θησαυρός, το θερινό σινεμά είναι πλέον αυτονόητα. Το θέατρο, όπως πάντα, είναι προμετωπίδα όλων των εκδηλώσεων. Η θεατρική ομάδα του συλλόγου με την καθοδήγηση της Χαρίκλειας Ρόδη ανεβάζει το έργο του Δημήτρη Ψαθά «Ζητείται Ψεύτης».

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2007

Άλλα 6 παλικάρια, ακοίμητοι φρουροί στις όχθες του Λάδωνα ίσια με τέσσερα μέτρα το καθένα. Τώρα στέκουν περήφανα έτοιμα να σας φιλοξενήσουν στη σκιά τους το καλοκαίρι. Τα “κομάντος” του συλλόγου έφεραν την αποστολή τους σε πέρας στο άψε-σβήσε.

ΜΑΡΤΙΟΣ

Ο κλάδος πλέον έγινε γιορτή. Ο Καπινιάς, ο Βαράβαν , ο Τάκης ο Καραχάλιος, ο Σοφοκλής, ο Νίκος Κολλιόπουλος, ο Σούλης, ο Γιάννης, ο Σπήλιος, ο Γιώργης, ο Σωτήρης, η Βιολέτα, η Γιώτα, ο Μιχάλης, ο Πάνος, ο Νίκος, ο άλλος Νίκος, πήραν κλαδευτήρια, ψαλίδες, πριόνια όλα σε παράταξη. Να δεις που σιγά – σιγά μάθαμε και οι άλλοι να κλαδεύουμε.

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΣΤΑ ΚΛΑΡΙΝΑ

300 και πλέον άτομα, σχεδόν όλοι Λυκουριώτες, κατέκλυσαν την αίθουσα. Ξεκινήσαμε με τη γνωστή πλέον καινοτομία μας, ανεβάζοντας πρώτα την κωμωδία του Τσέχωφ. Στο τέλος χορεύαμε ξυπόλυτοι. Φύγαμε; Μας δώξανε; Ούτε που θυμόμαστε. Τόσο πολύ χορό είχαμε καιρό να ρίξουμε. Πάντως ο Μπέκιος είπε: «Παιδιά, καθίστε όσο θέλετε. Εγώ για σας θα παίζω μέχρι το άλλο πρωί». Τον ευχαριστούμε, τα έδωσε όλα.

2008

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Τα κομάντος ξαναχτυπούν. Αλλά 8 ψηλόλιγνα παλικάρια κάνουν παρέα στα προηγούμενα. Η συνταγή ίδια. Αλλά και ο ίσκιος του ο καλοκαιρινός κοντά στη μελωδία του Λάδωνα, άλλο πράγμα. Ο Σύλλογος δεν μπορεί από μόνος του να δενδροφυτεύσει όλη την περιοχή. Γίνεται όμως το δάχτυλο για να δείχνει την κατεύθυνση.

ΜΑΡΤΙΟΣ

Χορός του συλλόγου. Πίκρα -μόνο 150 άτομα σε μια εκδήλωση που κατά κύριο λόγο ήταν ο βασικός αιμοδότης του Συλλόγου. Κάτι δεν πήγε καλά; Κάτι δεν υπολογίσαμε σωστά; Δεν κάναμε ό,τι έπρεπε; Ίσως τα πένθη ήσαν πολλά και πολύ βαριά. Πάντως κάναμε ό,τι μπορούσαμε.

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

Θερινό σινεμά, κρυμμένος θησαυρός, πραγματική έκπληξη φέτος. Αγώνες δρόμου, λαμπαδηδρομίες, ολυμπιακά αθλήματα, θεατρική παράσταση. Το καινούριο για φέτος ήταν η λαμπαδηδρομία, τα ολυμπιακά αθλήματα και η μεταφορά της φλόγας. Η φλόγα ξεκίνησε από τον Άγιο Σπυρίδωνα, πέρασε από τα καφενεία και κατέληξε στην πλατεία. Οι ομάδες είχαν τοποθετηθεί σε απόσταση περίπου 150 μέτρα η μία από την άλλη, από τον Άγιο Σπυρίδωνα έως τον Άγιο Γεώργιο. Όταν η μια ομάδα έφερνε τη δάδα συντασσόταν πίσω από αυτήν που την παραλάμβανε. Τα παιδιά κατάλαβαν περισσότερο από τον καθένα το νόημα αυτής της κίνησης. Ήταν το κάλεσμα προς τους μεγάλους. Ήταν σαν να τους έλεγαν «ελάτε στην πλατεία να μας δείτε. Ελάτε όλοι στην πλατεία». Η υποδοχή ήταν φανταστική. Πρώτη φορά είδαμε τα παιδιά τόσο πειθαρχημένα. Τα Ολυμπιακά αθλήματα είχαν το νόημα να ξαναζωντανέψουν ξεχασμένα παιχνίδια (σφεντόνα, τόξα, μπίλιες) αλλά και να αναπτύξουν τη συνεργασία μεταξύ των παιδιών. Η ζωγραφική ήταν πάντα το μεράκι του Σπήλιου. Στήθηκαν τα τραπέζια, βγήκαν οι μπογιές, τα χρώματα και οι φίλοι μας έπιασαν δουλειά. Ο Σπήλιος τούς δίδαξε μερικά από τα κόλπα που τόσο καλά ξέρει. Τη σκυτάλη πήρε η Θεοδώρα με την κεραμική. Τέλειες συνθέσεις, υπέροχες δημιουργίες. Τα παιδιά ρουφούσαν τις συμβουλές της Δώρας σαν σφουγγάρια... και βέβαια οι συνθέσεις των παιδιών μπήκαν σε περίοπτη θέση στα σπίτια. Την παράσταση όμως έκλειψε η έκθεση παλιάς φωτογραφίας. Είδαμε γιαγιάδες και παππούδες στην πλατεία που δεν είχαμε ξαναδεί. Ήρθαν για την έκθεση, ήρθαν μήπως δουν δικούς τους ανθρώπους, ήρθαν να ξαναθυμηθούν. Είδαμε πολλά δακρυσμένα μάτια. Μια γιαγιά μάς είπε «μάτι μου απόψε “ξεπόνεσα”, τους είδα ούλους». Τέτοιο πράμα δεν έχει ξαναγίνει. Το εγχείρημα ήταν πολύ δύσκολο γιατί έπρεπε να μας εμπιστευθούν κειμήλια. Τη φωτογραφία του παππού όταν ήταν μικρός, του παιδιού που έφυγε νωρίς, γιαγιάδες και παππούδες που δεν είναι πια μαζί μας. Κάποιοι στάθηκαν τυχεροί, βρήκαν φωτογραφίες από αγαπημένα τους πρόσωπα που ούτε καν φαντάζονταν ότι υπάρχουν. Κάθε φωτογραφία περνούσε μπροστά από γιγαντοοθόνη που είχαμε στήσει στην πλατεία. Ακολούθησε θεατρική παράσταση με την καθοδήγηση τη Χαρίκλειας Ρόδη, μετά φαγητό, δωρεάν προσφορά του Συλλόγου, και φυσικά το Δημοτικό γλέντι έκλεισε την αυλαία.

ΤΑΞΙΔΙ ΣΤ’ ΟΝΕΙΡΟ

Είς υγείαν των γραφικών. Ζούμε, δυστυχώς, σε μια εποχή όπου η ενασχόληση με τα «κοινά» δεν είναι πια στις πρώτες προτεραιότητες του ανθρώπου. Στις περισσότερες περιπτώσεις, κινδυνεύει να χαρακτηριστεί κανείς αργόσχολος, γραφικός ή κομπλεξικός, αν σκεφθεί να βάλει υποψηφιότητα σε ένα συλλογικό όργανο. Οι τελευταίοι «γραφικοί» που ασχολούνται με τα συλλογικά των χωριών έχουν πιάσει τον πάτο της φθίνουσας αυτής άποψης και στάσης. Γιατί όμως; Μήπως φταίει η αποξένωση, η απομόνωση, ο «ωχαδελφισμός», το ρεύμα της ζωής που μας παρασύρει χωρίς να αντιστεκόμαστε; Αν κάτσει κάποιος να αμπελοφιλοσοφήσει πάνω στο θέμα αυτό, θα μπορούσε να κάνει ολόκληρη διατριβή. Μήπως όμως όλα αυτά είναι φθηνές και εύκολες δικαιολογίες που δίνουν την αφορμή να εθελotuφλεί κάποιος και να κρύβει όλες τις φοβίες του, τις αναστολές του ή την τεμπελιά του πίσω από το δάκτυλό του; Θα το βρει εύκολα, αν κάτσει και μετρήσει το πάχος του δακτύλου του. Κανείς απ’ αυτούς όμως, δεν μπορεί να στερήσει την επιθυμία, την αγάπη και την πρόθεση κάποιου που θέλει ν’ ακολουθεί το μονοπάτι εκείνο που οδηγεί τη σκέψη στην καρδιά του. Δεν μπορεί να κόψει το κομμάτι της ψυχής του, που έχει ριζώσει σε μια μικρή γωνιά στον πλανήτη. Αυτό ακριβώς είναι εκείνο που εμείς επιθυμούμε. Κι ας το ‘χουμε ξαναπεί : Δε θέλουμε να αλλάξουμε τον κόσμο! Κοιτάμε μόνο να μη γίνει το επιθυμητό χίμαιρα. Θέλουμε να ονειρευόμαστε και να πιστεύουμε πως κάποτε θα το φτάσουμε, γιατί όσο πιο μακριά μένει το επιθυμητό, η επιθυμία τρικυμίζει και διατρανώνεται. Αν η σχέση επιθυμίας και επιθυμητού ήταν ευθεία, τότε θα ήμασταν ευτυχισμένοι. Δυστυχώς όμως η σχέση ακολουθεί τεθλασμένη γραμμή. Εμείς κοιτάμε μήπως και καταφέρουμε και την ισιώσουμε λίγο. Θέλουμε να συνεχίσουμε το ταξίδι. Να εξακολουθούμε να καβαλάμε τον άνεμο και όπου μας πάει. Μπορεί να γινόμαστε γραφικοί. Μπορεί να είμαστε οι «άλλοι», οι «ξένοι», αλλά δε θα αφήσουμε κανένα να μας ξυπνήσει. Δε θα επιτρέψουμε σε κανένα να μας χαλάσει τ’ όνειρο. Για μας: «Σκοπός της ζωής μας είναι η λυσιτελής παραδοχή της ζωής μας και κάθε μας ευχή εν παντί τόπω εις πάσαν στιγμήν εις κάθε εν θερμόν αναμόχλευσιν των υπάρχοντων. Σκοπός της ζωής μας είναι η αγάπη» Ανδρέας Εμπειρικός από το «Τριαντάφυλλο στο παράθυρο»

ΥΓ. : Ρωτήσανε κάποτε κάποιον: **-Τι κάνει το γαϊδούρι σου; Και εκείνος απάντησε: -Δε με νοιάζει για το δικό μου, εκείνο που θέλω είναι να φοφήσει του γείτονα.**

Πού κολλάει τώρα αυτό; Πουθενά! Απλά η ψυχή μου γέμισε αγαλλίαση, όταν σκέφθηκα πως δεν υπάρχει κανένας συμπατριώτης που να σκέφτεσαι έτσι...

Με ομόφωνη απόφαση του Δ.Σ. του συλλόγου μας ο διαγωνισμός του κρυμμένου θησαυρού θα πραγματοποιείται κάθε χρόνο στη μνήμη του ιδρυτού μας Κ. Κόντου και θα ονομάζεται « ΚΡΥΜΜΕΝΟΣ ΘΗΣΑΥΡΟΣ Κ ΚΟΝΤΟΣ»

ΜΙΚΡΑ ΜΕΓΑΛΑ

- ▶ Με απόφαση του ΥΠΕΧΩΔΕ επεκτείνεται το σχέδιο αποκατάστασης ζημιών από τον σεισμό του Ιουνίου του 2008. Στην επέκταση συμπεριλαμβάνεται και ο δήμος Κλειτορίας. Αυτό σημαίνει ότι όσοι είχαν φθορές σε κτίσματα που είναι πριν το 55 και έπαθαν φθορές μπορούν να απευθυνθούν στο Δήμο για να ενημερωθούν για τη διαδικασία. Πάντως η προθεσμία υποβολής της αίτησης για αυτοψία λήγει στις 30/3/2009 και είναι απαραίτητο να υπάρχουν τίτλοι ιδιοκτησίας για το ακίνητο. Από ότι γνωρίζουμε για να ενταχθεί ο δήμος μας στο σχέδιο επέκτασης χρειάστηκε να βοηθήσει ο Περικλής Λυμπέρης.
- ▶ Κι όμως μπορούμε 3000 ελατάκια... δηλώνουν υποψηφιότητα για να φυτευτούν στη Φράγκα. Το μόνο που χρειάζεται είναι να συμβάλουμε όλοι, ο καθένας με τη δύναμή του.
- ▶ Μπράβο στο Σύλλογο Κλειτορολευκασίων Πάτρας. Η ιδέα για θερινό σινεμά ήταν πραγματικό πολιτιστικό έργο. Μπράβο σου Σπύρο Μαρίνη για τον αγώνα αλλά και την εκπληκτική ιδέα για κατασκίηση στο Πλατανόδασος στο Πλανητέρο. Άκουσε άραγε κανείς ; Θα δούμε... κοντός ψαλμός, αλληλούια.

Ο ιερός βράχος της Χελωνοσπηλιάς

Από πού να ξεκινήσει κανείς; Αυτό είναι που, όπως λέει η παροιμία, “βάζουμε τα χέρια μας και βγάζουμε τα μάτια μας” είτε για να εκδικηθούμε κάποιους είτε για να ευχαριστήσουμε κάποιους άλλους. Εδώ και 50 χρόνια καθιερώθηκε να γιορτάζεται η Χελωνοσπηλιά ως το πρώτο διατεταγμένο προεπαναστατικό επεισόδιο που είχε αποτέλεσμα και το αποτέλεσμα αυτό αξιοποιήθηκε στον αγώνα.

Ξαφνικά εφευρέθηκε το τρικ να το εντάξουμε σε κάποια άλλα γεγονότα που έγιναν στην περιοχή για να τους ευχαριστήσουμε όλους, με τη δικαιολογία ότι θα το αναδείξουμε καλύτερα.

Η ιστορία, κύριοι, δεν έχει ανάγκη από αλχημείες, χαιρετούρες καλοκαρδίσματα και δημόσιες σχέσεις. Τέτοια κάνει ο καθένας όπου θέλει και όπου του αρέσει, όχι όμως με τα εθνικά γεγονότα. Η ιστορία έχει ανάγκη από αλήθειες και πραγματικές στιγμές.

Η ιστορία γράφεται με γεγονότα κι εμείς είχαμε την τύχη να κάνει στάση στα μέρη μας, στη Χελωνοσπηλιά. Κατηγορούμαστε ότι είμαστε τοπικιστές. Δηλαδή επειδή υπερασπιζόμα-

στε με πάθος την αλήθεια, και την υπερασπιζόμαστε διπλά γιατί αφορά στο χωριό μας, αυτό μας τοποθετεί στους τοπικιστές! Αν είναι έτσι, τότε αυτό για μας είναι τίτλος τιμής.

Για να έχουμε καλό ρώτημα, οι Καλαβρυτινοί τι έπρεπε να κάνουν για να φανούν υπεράνω ή καθώς πρέπει ή όπως αλλιώς θέλουν; Δεν πρέπει να υπερασπιστούν το ότι η επανάσταση ξεκίνησε από τα Καλάβρυτα για να μη κακοκαρδίσουν τους Καλαματιανούς;

Ο Σύλλογος Λυκουριωτών διαφωνώντας με τον τρόπο διεξαγωγής του εορτασμού της Χελωνοσπηλιάς τα τέσσερα τελευταία χρόνια διαμαρτυρήθηκε έντονα. Παρόλα αυτά ανέχθηκε τη διαδικασία και στήριξε τον εορτασμό. Φέτος, με αποκορύφωμα τη μη πρόσκλησή μας για κατάθεση στεφάνου, όπως όφειλε να κάνει ο διοργανωτής Δήμος Κλειτορίας, αποχωρήσαμε ως ένδειξη διαμαρτυρίας για τη διαδικασία. Η αλαζονεία και εκδικητικότητα δε χρειάζονται και δε βοηθούν στον εθνικό χαρακτήρα της γιορτής. Σημειώνουμε ότι ο Σύλλογος Λυκουριωτών από το 1973 έως και το 2006 ήταν συνδιοργανωτής με την κοινότητα αρχικά, και με το Δήμο αργότερα, δίνοντας από κοινού

τις προσκλήσεις. Επειδή, όπως όλοι έχουμε διαπιστώσει, οι συγκεκριμένες επιλογές από την πλευρά της Δημοτικής αρχής έχουν υποβαθμίσει την αξία και τη σημασία της εκδήλωσης, ο Σύλλογός μας θα καταβάλει κάθε προσπάθεια για να ξανακερδίσει αυτή, τη θέση που της αξίζει.

Υ.Γ.1: Σε μια εποχή που οι παραχαράκτες κάνουν χρυσές δουλειές (τρανό παράδειγμα τα Σκόπια), ας μην είμαστε ελαστικοί σε προσπάθειες παραχάραξης ιστορικών γεγονότων.

Υ.Γ.2: Κύριε Δήμαρχε στην προηγούμενη θητεία σας είχατε πει στο Δημοτικό Συμβούλιο ότι «μία είναι η γιορτή του δήμου και αυτή είναι η Χελωνοσπηλιά». Τι άλλαξε;

Υ.Γ.3: Τιμούμε όλα τα ιστορικά γεγονότα που έφτιαξαν το χάρτη της ιστορίας, αρκεί να καταγράφονται σωστά, να τοποθετούνται εκεί που πρέπει και να μη συμπίπτουν με καθιερωμένες εθνικές εορτές.

«Είναι εθνικό ό,τι είναι αληθινό». Διονύσιος Σολωμός.

Κύριε Υπουργέ, κύριε Νομάρχη, κυρίες και κύριοι

Είμαστε ευτυχείς, που για ακόμη μια χρονιά θυσιάσατε τον πολύτιμο χρόνο σας, προκειμένου να τιμήσετε με την παρουσία σας, την εκδήλωσή μας.

Εμείς από τη μεριά μας, προσπαθούμε ως κληρονόμοι αυτής της εκδήλωσης να τιμήσουμε τα ιστορικά γεγονότα έτσι ώστε να γίνονται κατανοητά απ’ τη νεότερη κυρίως γενιά και να μην είναι διαδικασίες ενός στείρου προγράμματος και μιας βαρετής, εξ ανάγκης, υποχρέωσης.

Θέλουμε ν’ αφήνουν εικόνες και αναμνήσεις θετικές στη μνήμη των παιδιών και να αγαπήσουν την ιστορία, να μην έχουν τραυματικές εμπειρίες ταλαιπωρίας και εξουθένωσης από ένα πούλμαν που ταξιδεύει... ταξιδεύει, ανεβαίνει στο ένα βουνό, κατεβαίνει απ’ το βουνό, περνάει μέσα απ’ τους κάμπους και πάει λέγοντας...

Όλα αυτά μπορεί να ακούγονται λίγο

αστεία, αλλά μετά τα τελευταία γεγονότα, και τη μεγάλη συζήτηση που ακολούθησε λόγω της αλλαγής της ύλης του βιβλίου της ΣΤ’ Δημοτικού, πιστεύουμε ότι έχουν αποκτήσει ιστορική σημασία.

Ο τρόπος που έχει επιλέξει τα τελευταία χρόνια η Δημοτική Αρχή για να τιμά τα γεγονότα της Φροξυλιάς και της Χελωνοσπηλιάς, πιστεύουμε ότι στηρίζεται στην άποψη του “δύο στην τιμή του ενός” και στην πρακτική του να ... ξεμπερδεύουμε μια και έξω! Και αυτό δεν τιμά καθόλου το νόημα και το πνεύμα αυτών των εκδηλώσεων.

Προσέξτε! Δεν θεωρούμε τους εαυτούς μας αποκλειστικούς κληρονόμους κάποιου μοναδικού ιστορικού γεγονότος που μας οδηγεί εγωιστικά σε τοπικιστικές πρακτικές, και ξέρετε πολύ καλά ότι ούτε αρμόζουν στη φύση και τη λογική μας.

Απλά έτυχε να γεννηθούμε σ’ έναν τόπου που εδώ και 40 χρόνια γίνεται μια εκδήλωση, που έχουν τιμήσει με την παρουσία

τους πολλοί Πρόεδροι της Δημοκρατίας, αλλά και απλός λαός.. Την έχουν τιμήσει γιατί ήταν το πρώτο οργανωμένο επαναστατικό επεισόδιο από Έλληνες εναντίον του Τούρκου δυνάστη.

Ο χαρακτηρισμός αυτός δεν είναι καθόλου τυχαίος, διότι ο ήρωας Χονδρογιάννης και τα παλικάρια του έστησαν ενέδρα στο σημείο αυτό -το καταλληλότερο για την εποχή εκείνη- κατόπιν οργανωμένου σχεδίου και μετά από εντολή των προεστών των Καλαβρύτων (το γεγονός αυτό μνημονεύεται και στην αναπαράσταση που γίνεται κάθε χρόνο στην Μονή Αγίας Λαύρας). Το σημαντικότερο όμως είναι ότι τα αφαιρεθέντα από την επίθεση χρήματα, παραδόθηκαν στους προκρίτους των Καλαβρύτων και διατέθηκαν, όπως είχε σχεδιαστεί για το ξεκίνημα του αγώνα.

Από τα παραπάνω, προκύπτει η μεγάλη

διαφορά του επαναστατικού επεισοδίου της Χελωνοσπηλιάς από τα άλλα γεγονότα, καθώς ήταν η πρώτη οργανωμένη επιχείρηση, που είχε αποτέλεσμα, και το αποτέλεσμα χρησιμοποιήθηκε για την έναρξη του αγώνα.

Για τους λόγους αυτούς καθίσταται ξεχωριστό γεγονός και ξεχωριστά πρέπει να εορτάζεται.

Κατόπιν αυτών και παρότι πιστεύουμε ότι οι Εθνικές Εορτές πρέπει να ενώνουν και όχι να διχάζουν, τιμώντας τους ήρωες της Χελωνοσπηλιάς αλλά και εκείνους που αγωνίστηκαν για την καθιέρωση της γιορτής και την ανάδειξη της ιστορικής αλήθειας, είμαστε υποχρεωμένοι ν’ ακολουθήσουμε το πρόγραμμα.

Ευχαριστούμε και πάλι για την παρουσία σας και σας προσκαλούμε στο τραπέζι που παραδοσιακά γίνεται στο χωριό μας.

ο αγώνας συνεχίζεται...

Πως να επενδύσουμε στην επαρχία

Κατερίνα Κολλιοπούλου

«Να φύγεις απ’ το χωριό, για να βρεις δουλειά και μια καλύτερη ζωή...». Δυστυχώς έτσι ονειρεύονται οι γονείς της ελληνικής περιφέρειας το μέλλον των παιδιών τους. Οι νέοι εγκαταλείπουν τα χωριά και ξεκινούν γεμάτοι όνειρα και ελπίδες που διαψεύδονται σύντομα καθώς οι συνθήκες ζωής στη μεγαλούπολη χειροτερεύουν ολοένα. Όμως η παρακμή και καχεξία της επαρχίας δεν αφήνει περιθώρια επιλογών. Φέρ’ ειπείν, το δικό μας χωριό που είναι απ’ τα μεγαλύτερα χωριά της περιοχής, δεν αναπτύσσεται. Δεν παρέχει ευκαιρίες και κίνητρα στους νέους του. Δεν αποτελεί εστία δημιουργικής εργασίας επειδή δε χρησιμοποιεί το δυνατό του «χαρτί», δηλαδή τις φυσικές του ομορφιές, ως πόλο έλξης του τουρισμού ο οποίος είναι φορέας οικονομικής ανάπτυξης και ηθικό – πνευματικής προόδου.

Παράγοντες της τουριστικής υποδομής αποτελούν:

- Αξιοποίηση της πηγής του Λάδωνα που είναι «πηγή» ζωής και μοχλός ανάπτυξης του τόπου (ασφαλτόστρωση, φωτισμός, διαμόρφωση του χώρου, [χωρίς καταστροφές και μείωση της φυσικής ομορφιάς], εγκαταστάσεις για ποικίλες δραστηριότητες, διαφήμιση)
- Δημιουργία τουριστικών επιχειρήσεων (ταβέρνες, café, ξενοδοχεία)
- Εξωραϊσμός χώρων (π.χ. πλατεία) με πέτρινη ένδυση
- Λαογραφικό μουσείο (παραδοσιακές φορεσιές και αντικείμενα)
- Ασφαλτόστρωση και κατασκευή καταφυγίων στο Σαϊτά
- Συγκρότηση συνεταιρισμού γυναικών με παραδοσιακά προϊόντα (χυλοπίτες, τραχανά, γλυκά κ.α.)

Αλέξης Τρίγκας (φοιτητής)

Στη σημερινή εποχή ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα που πρέπει να αντιμετωπίσουμε είναι η μόλυνση του περιβάλλοντος. Ίσως να είναι ένα από τα ελάχιστα θέματα που συμφωνούν οι άνθρωποι μεταξύ τους αλλά παρόλα αυτά μένει ακόμα και σήμερα εν έτει 2008 άλυτο. Η μόλυνση του περιβάλλοντος θεωρείται δυστυχώς δεδομένη για όλους...

Ας πάρουμε όμως τα πράγματα από την αρχή. Μετά τη βιομηχανική επανάσταση οι ρυθμοί ζωής των ανθρώπων άλλαξαν ριζικά. Η κατανάλωση μπήκε στη ζωή μας και έτσι άρχισε η άντληση των φυσικών πόρων για την ικανοποίηση κάθε ανάγκης. Οι ανάγκες όμως συμβαδίζουν με την ανάπτυξη της τεχνολογίας και, όπως επιβάλλει η «ζωή μας», καθετί καινούργιο αντικαθιστά καθετί παλιό. Αποτέλεσμα αυτού: δημιουργία μεγάλου όγκου ρύπων προς το περιβάλλον.

Για όσους δε γνωρίζουν: το περιβάλλον μπορεί να φθείρει σε μεγάλο χρονικό διάστημα την πλειονότητα των υλικών και να δημιουργήσει ύλη απ την αρχή. Για παράδειγμα ένα σίδερο ύστερα από την άραδο πολλών ετών σκουριάζει και στη συνέχεια η σκουριά γίνεται χρώμα. Το ίδιο συμβαίνει με το χαρτί, το πλαστικό και όλα τα άλλα τεχνητά υλικά που παρασκευάζουν οι άνθρωποι. Η φύση όμως χρειάζεται χιλιάδες χρόνια για να επιτύχει κάτι τέτοιο, πράγμα που βάζει τους ανθρώπους σε εγρήγορση για δραστικά μέτρα. Τα πράγματα είναι απλά. Η μόνη λύση απέναντι στο πρόβλημα αυτό είναι η ανακύκλωση.

Σύμφωνα με την ανακύκλωση επιτυγχάνεται η δημιουργία νέων υλικών με την χρησιμοποίηση παλαιωτέρων. Με ειδικές διεργασίες τα ανακυκλώσιμα υλικά έρχονται στην κατάσταση που ήταν όταν δημιουργήθηκαν για

Εσύ πόσο οικολόγος είσαι;

πρώτη φορά. Έτσι όχι μόνο καταφέρνουμε την μείωση των ρύπων στις χωματερές αλλά και την μείωση της άντλησης των φυσικών πόρων. Απλό παράδειγμα: όσο πιο πολύ χαρτί ανακυκλώνουμε τόσο πιο λίγα δέντρα κόβονται ετησίως.

Κάποιοι απέναντι σε αυτήν την προσέγγιση θα συμφωνήσουν, άλλοι θα δράσουν και άλλοι θα δείξουν αδιαφορία. Πολλοί λένε πως μιλώντας για τέτοια θέματα φέρνουμε την καταστροφή. Ίσως αυτοί να μην ξέρουν πως απλά προνοούμε για ένα καλύτερο μέλλον. Αυτό που μερικές φορές λέμε γελώντας «το μέλλον των παιδιών μας» φαντάζει μέρα με τη μέρα όλο και πιο κοντινό. Προσωπικά δε μου αρέσει να ανεβαίνω στο βουνό μου και να βλέπω στις άκρες του δρόμου σκουπίδια μολονότι υπάρχουν κάδοι ανακύκλωσης και μη. Δεν μπορώ να βλέπω ποτάμια ή λίμνες που στις γωνίες επιπλέουν πλαστικά μπουκάλια. Το μόνο σίγουρο είναι ότι θα αργήσουν να φύγουν από κει αν δεν τα μαζέψει κάποιος. Δε μου αρέσει να βλέπω βρώμικες ακτές από εργοστάσια και δε μου αρέσει να εισπνέω μολυσμένο αέρα και να μην μπορώ να κάνω κάτι και γι’ αυτό. Θετικές εντυπώσεις δίνουν όμως οι βιομηχανίες αυτοκινήτων που δημιουργούν αυτοκίνητα με χαμηλά η και μηδαμινά ποσοστά ρύπων.

Δυστυχώς στη χώρα μας επικρατεί μια αδιαφορία πάνω στο θέμα του περιβάλλοντος. Δεν ξέρω γιατί, αλλά στην Ευρώπη επικρατούν άλλες συνθήκες. Ίσως είναι θέμα παιδείας τελικά. Ο τρόπος ζωής τους συμβαδίζει με το καθαρό περιβάλλον, η πολιτεία τους δαπανά μεγάλα χρηματικά ποσά πάνω στην οικολογία και γενικά οι άνθρωποι είναι απλά «σωστοί άνθρωποι». Εδώ στην Ελλάδα το ποσοστό αυτών των ανθρώπων είναι πολύ μικρό. Τι θα απαντούσε τελικά ο δήμαρχος της περιοχής σου αν πήγαινες και τον ρώταγες; Εσύ πόσο οικολόγος είσαι; Σίγουρα δεν θα είχε απάντηση. Δυστυχώς αυτό είναι η καταστροφή μας... Το δεν...

Ο κόσμος των παιδιών

Βικτώρια Κοντογιάννη (φοιτήτρια οδοντιατρικής)

Κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει τη φαντασία των μικρών παιδιών, αλλά ούτε και να τους απαγορεύσει να ονειρεύονται έναν κόσμο ουτοπικό, στον οποίο κυριαρχεί η αγάπη, ενώ αντίθετα το μίσος και η αδιαφορία δεν έχουν καμία θέση. Έναν κόσμο στον οποίο οι σχέσεις των ανθρώπων δε θα βασίζονται στις εμπορικές συναλλαγές, αλλά στην κατανόηση του γεγονότος ότι κανείς δεν μπορεί να ζήσει μόνος του, κανείς δεν μπορεί να καλύψει μόνος του τις βιολογικές ή τις ψυχικές του ανάγκες.

Τα όνειρα όμως των μικρών μας φίλων δεν τελειώνουν εδώ. Οραματίζονται και το δικό τους μέλλον, ένα μέλλον το οποίο τις περισσότερες φορές είναι απλουστευμένο και πραγματοποιήσιμο μόνο στην σφαίρα της παιδικής φαντασίας, αφού δεν έχουν λάβει υπ’ όψιν τους ένα σημαντικό και πολλές φορές σκληρό και απρόβλεπτο παράγοντα, την κοινωνία. Για παράδειγμα, αν ρωτάγαμε ένα μικρό παιδί τι θέλει να γίνει όταν μεγαλώσει, πιθανόν να απάνταγε ότι το όνειρό του είναι να γίνει αστροναύτης για να εξερευνήσει διάφορους πλανήτες, ή ακόμη και να ανακαλύψει νέους. Όμως, εμείς οι μεγαλύτεροι, βλέποντας τον κόσμο κάπως πιο ρεαλιστικά, κατανοούμε ότι τις περισσότερες φορές τα όνειρα αυτά μένουν εγκλωβισμένα στο μυαλό των μικρών μας φίλων χωρίς να πραγματοποιούνται ποτέ. Ωστόσο, μια καλή ερώτηση που θα έπρεπε να θέσουμε όλοι στον εαυτό μας είναι τι μπορούμε να κάνουμε εμείς για να βελτιώσουμε τη σημερινή κοινωνία, έτσι ώστε αυτή να πλησιάζει το πρότυπο των παιδιών.

Επειδή όμως η δική μας κοινωνία, ο δικός μας κόσμος, περιορίζεται κατά κύριο λόγο στα όρια του μικρού αλλά πανέμορφου χωριού μας, θα πρέπει να αναρωτηθούμε πώς μπορούμε να μετατρέψουμε το χωριό μας σε έναν τόπο κατοικίας πιο ευχάριστο για τα νέα παιδιά.

Κατ’ αρχήν, θα πρέπει να διασφαλίζουμε στους νέους όλα τα απαραίτητα εφόδια, έτσι ώστε με την πορεία του χρόνου, αυτοί να μπορέσουν να γίνουν αξιόλογοι πολίτες, με αυξημένη αίσθηση ευαισθησίας προς τον συνάνθρωπο αλλά και το περιβάλλον, οι οποίοι θα μπορούν να αγωνιστούν για το χωριό μας και ολοένα να το βελτιώνουν. Έτσι, κρίνεται απαραίτητη η σωστή λειτουργία των σχολείων που θα έχει ως αποτέλεσμα την σφαιρική εκπαίδευση των παιδιών μας. Δεν θα μπορούσαμε ωστόσο να παραβλέψουμε την ενίσχυση του δημοτικού μας σχολείου με ηλεκτρονικούς υπολογιστές, μια πρωτοβουλία η οποία αναμφισβήτητα θα βοηθήσει τους νέους στην μετέπειτα σταδιοδρομία τους.

Ωστόσο ένα νέο παιδί έχει ανάγκη να ψυχαγωγείται και η αλήθεια είναι ότι σε αυτόν τον τομέα υστερεί λίγο το χωριό μας. Αν λοιπόν, δε θέλουμε να δούμε τα παιδιά μας να εγκαταλείπουν σιγά-σιγά το χωριό μας αναζητώντας περισσότερες ευκαιρίες και δυνατότητες, πρέπει να ενεργήσουμε άμεσα. Η δραστηριοποίηση μας θα μπορούσε να ξεκινήσει από τις ήδη υπάρχουσες εγκαταστάσεις. Θα μπορούσαμε δηλαδή, να επισκευάσουμε το γήπεδο ποδοσφαίρου και μπάσκετ, καθώς και την παιδική χαρά του χωριού μας, ενέργειες οι οποίες όχι μόνο θα ευχαριστούσαν τα παιδιά αλλά θα ομόρφαιναν συνάμα και το χωριό μας. Επιπλέον, θα πρέπει να βρούμε έναν τρόπο να αξιοποιήσουμε παραγωγικά την πλατεία του χωριού μας, η οποία με τη σημερινή της μορφή, όχι μόνο δεν αναδεικνύει αλλά κρύβει την ομορφιά του χωριού μας. Η αίθουσα του πολιτιστικού συλλόγου, θα μπορούσε να μετατραπεί σε μια αίθουσα στην οποία θα συγκεντρώνονταν οι μικροί μας φίλοι για να παίξουν διάφορα ομαδικά παιχνίδια (π.χ επιτραπέζια) ή ακόμη και να δουν κάποια ταινία, ενώ το πρώην ταχυδρομείο να μετατραπεί σε βιβλιοθήκη των νέων παιδιών.

Είναι γεγονός ότι όσο περνούν τα χρόνια ο πληθυσμός του χωριού μας μειώνεται, ενώ ταυτόχρονα ο μέσος όρος της ηλικίας των μόνιμων κατοίκων έχει πάρει την ανιούσα. Κι όμως στο χέρι μας είναι να ανατρέψουμε την κατάσταση.

Ας ζητήσουμε λοιπόν από τον δήμαρχό μας να ενεργεί έχοντας το παιδί μες την ψυχή του και να βασιστεί στους νέους, αφού μόνο αυτοί οι μελλοντικοί του ψηφοφόροι μπορούν να κρατήσουν τον τόπο μας ακμαίο και ζωντανό.

Από τη ζωγραφική των σπηλαίων στην τέχνη μέσω Υπολογιστή

Σπήλιος Πίστας (γραφίστας στο ΥΠ.ΠΟ.)

Η ζωγραφική για τον άνθρωπο αποτελούσε, εδώ και χιλιάδες χρόνια, έναν ξεχωριστό τρόπο έκφρασης γι' αυτό που βίωναν τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο. Μέσω της δημιουργικότητας και της φαντασίας του, απέδιδε καλλιτεχνικά ό,τι του προκαλούσε εντύπωση. Σε πολλά σπήλαια έχουν έρθει στο φως παραστάσεις που χρονολογούνται χιλιάδες χρόνια πριν. Ζωγραφισμένες ή χαραγμένες στα τοιχώματά τους, περιέγραφαν σκηνές απ' την καθημερινή ζωή των ανθρώπων, με αγαπημένο θέμα το κυνήγι. Πάντως δε φαίνεται ότι είναι τυχαίο το γεγονός ότι ο άνθρωπος πρώτα ζωγράφισε και μετά μίλησε.

Τι εννοούμε όμως όταν μιλάμε για την τέχνη; Στην ουσία αποτελεί το σύνολο της ανθρώπινης δημιουργίας που βασίζεται στον τρόπο που κατανοούμε, επεξεργαζόμαστε και αναπλάθουμε, κοινές εμπειρίες της καθημερινής μας ζωής και όλα αυτά πάντα σε σχέση με το κοινωνικό, πολιτισμικό, ιστορικό και γεωγραφικό πλαίσιο στο οποίο ανήκουμε.

Από την ζωγραφική των σπηλαίων μέχρι και σήμερα η ζωγραφική τέχνη εξελίχθηκε σταδιακά. Ο πολιτισμός της Αιγύπτου και της Ελλάδας αποτελούν μεγάλο σταθμό στην πορεία της ζωγραφικής με αποκορύφωμα τη «χρυσή εποχή» του Περικλή. Εξίσου σημαντική υπήρξε και η συμβολή του Ασιατικού πολιτισμού με μεγάλα και εντυπωσιακά έργα, τα οποία όμως απέχουν πολύ από τη δυτική νοοτροπία. Στους αιώνες που ακολούθησαν με την επικράτηση του Χριστιανισμού, εμφανίστηκε η Βυζαντινή τέχνη, με χαρακτηριστικά που αναγνωρίζουμε στις αγιογραφίες των ναών και τη ζωγραφική των εικόνων.

Από το 19ο αιώνα και μετά, μεγάλη άνθιση γνώρισε η «Μοντέρνα τέχνη» που εκπροσωπήθηκε από διάφορα κινήματα (π.χ. Εμπρεσιονισμός, Ιμπρεσιονισμός, Κυβισμός) ενώ ανέδειξε και πολύ σημαντικούς ζωγράφους όπως ο Ρέμπραντ, ο Μονέ, ο Πικάσο, ο Νταλί, ο Βαν Γκονγκ.

Με την εκβιομηχανοποίηση και τη συνακόλουθη ανάπτυξη του παγκόσμιου εμπορίου, δημιουργήθηκε ανταγωνισμός στην αγορά, με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί η διαφήμιση των προϊόντων προκειμένου να γίνουν ελκυστικά για το αγοραστικό κοινό. Κάπως έτσι γεννήθηκε και η διαφήμιση, το σχεδιαστικό κομμάτι της οποίας ανέλαβαν άνθρωποι με έφεση στην τέχνη. Πρόκειται για τους γραφίστες.

Οι γραφίστες έπρεπε να σχεδιάζουν και να περνούν μηνύματα μέσω της διαφήμισης ώστε να κάνουν τα προϊόντα ελκυστικά. Η αρχή της διαφήμισης βέβαια είχε γίνει πολλούς αιώνες νωρίτερα, εξελίχθηκε όμως χάρη στην εφεύρε-

ση της τυπογραφίας, το 1455 από τον Γουτεμβέργιο.

Την εξέλιξη της διαφήμισης ακολούθησε και η γραφιστική. Έτσι διαιρέθηκε σε κατηγορίες (αφίσα, συσκευασία, internet κ.λπ.). Σύμφωνα με τα νέα δεδομένα οι γραφίστες έπρεπε πλέον να σπουδάζουν και όχι να βασίζονται απλώς στην καλλιτεχνική τους έφεση για να αντεπεξέλθουν στην ανάγκη εξέλιξης της διαφήμισης.

Με τη χρήση πλέον, στα τέλη του '80, των ηλεκτρονικών υπολογιστών στο επάγγελμα του γραφίστα τα κριτήρια έγιναν πιο αυστηρά. Για να γίνει πια κανείς γραφίστας δεν φτάνει μόνο να σχεδιάζει καλά. Βέβαια αυτοί που «γνωρίζουν» καλά την τέχνη αυτή θα είναι πάντα ένα «κλικ» παραπάνω και σίγουρα θα βγάλουν καλύτερες δουλειές σε συνδυασμό με τις δυνατότητες που δίνουν τα σχεδιαστικά προγράμματα στον ηλεκτρονικό υπολογιστή.

Σήμερα η γραφιστική είναι ένα ανταγωνιστικό και συνεχώς εξελισσόμενο επάγγελμα. Για να μπορέσει κάποιος να το ασκήσει σωστά και αποτελεσματικά πρέπει να έχει υπόψη του ότι χρειάζεται να αφιερώσει αρκετό χρόνο όχι μόνο για σπουδές αλλά και για την τακτική ενημέρωσή του.

Περιβάλλον και εθελοντισμός

Μάκης Τισουγκρής (εθελοντής Αρχιπυροσβέστης)

Παγκόσμιες οργανώσεις που κύριο αντικείμενο έχουν τη μελέτη και τη διαφύλαξη του περιβάλλοντος, με συχνές ανακοινώσεις τους μας κάνουν γνωστό κάτι το οποίο λίγο πολύ το γνωρίζουμε όλοι μας, τη σταθερή μείωση του δασικού περιβάλλοντος παγκοσμίως.

Μια καταστροφή που και στην πατρίδα μας λαμβάνει διαστάσεις εθνικής τραγωδίας με σταθερή μείωση των δασών είτε από καταστροφικές πυρκαγιές είτε από καταπάτηση δασικών εκτάσεων ως επί το πλείστον. Μπροστά σε αυτή τη δυσοίωνα κατάσταση πρέπει όλοι μας να αντιδράσουμε και να οργανωθούμε με πρωταρχικό στόχο την πρόληψη τέτοιου είδους καταστροφών και την καταστολή πυρκαγιών, που λαμβά-

νουν χώρα στο χώρο που ζούμε και εργαζόμαστε. Είναι σημαντικό τα παιδιά μας να παραλάβουν από εμάς ένα υγιές περιβάλλον για να μπορέσουν να απολαύσουν τα άπειρα οφέλη που τους παρέχει το δάσος.

Η πρόληψη και η καταστολή των δασικών πυρκαγιών πρέπει να γίνεται από οργανωμένες εθελοντικές ομάδες που έχουν εκπαιδευτεί από αξιωματικούς του πυροσβεστικού σώματος. Το πυροσβεστικό σώμα διαθέτει όλο τον εξοπλισμό και εκπαιδευμένο προσωπικό ικανό για να αντιμετωπίσει την οποιαδήποτε δύσκολη κατάσταση σε ακραίες καταστάσεις (πυρκαγιές 1998-2000) Είναι όμως πάντα απαραίτητη η συμμετοχή όλων μας. Συμμετοχή που δεν είναι δυνατόν να γίνεται χωρίς συντονισμό και εκπαίδευση γιατί τότε θα έχουμε συνήθως τα αντίθετα αποτελέσματα από αυτά που επιθυμούμε. Γι' αυτό είναι σημαντικό το κράτος

μέσω του υπουργείου παιδείας να στρέψει το ενδιαφέρον στις παιδικές ηλικίες ώστε να εντρυφήσουν στην ιδέα του εθελοντισμού με σεμινάρια και επισκέψεις σε πυροσβεστικούς σταθμούς και μεγαλώνοντας να ενταχθούν στις διάφορες εθελοντικές ομάδες που θα πρέπει οπωσδήποτε να ελέγχονται από την πυροσβεστική υπηρεσία. Θα μπορέσουν να γίνουν και εθελοντές πυροσβέστες αποκομίζοντας γνώσεις και εμπειρίες μοναδικές, χρήσιμες σε φυσικές καταστροφές όπως η πυρκαγιά του δάσους.

Στις πόλεις και στα χωριά τα οποία ζούμε, ας έρθουμε σε επαφή με τις οργανώσεις αυτές και ας διαθέσουμε λίγο χρόνο για την προστασία του δάσους και ας ζήσουμε μοναδικές εμπειρίες. Είναι υποχρέωση όλων μας να το παραδώσουμε στις γενιές που ακολουθούν.

Σε κάθε μας φύλο θα προβαλούμε τις προσπάθειες κάποιων παιδιών στην τέχνη, τον πολιτισμό, τον αθλητισμό ή όπου αλλού διαπρέπουν. Θέλουμε να τους συναντήσουμε όταν έχουν ξεκινήσει το φιλόδοξο όνειρό τους. Να δούμε κυρίως πώς σκέφτονται, ποιο είναι το κίνητρό τους και μέχρι που φτάνουν τα όνειρά τους. Αυτή τη φορά διαλέξαμε για ξεκίνημα τους ποδοσφαιριστές, το Γιάννη και τον Κώστα. Θέλαμε τη συνέντευξη να την κάνουν παιδιά περίπου της ηλικίας τους γιατί έτσι ίσως τα πράγματα αποτυπώνονταν πιο αυθεντικά, πιο πραγματικά.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΥΓΕΡΗΣ

Από πότε το ποδόσφαιρο σου άρεσε και γιατί;

Το ποδόσφαιρο μού άρεσε από την ηλικία των τεσσάρων ετών όταν είδα τον πρώτο μου αγώνα στην τηλεόραση μεταξύ Ολυμπιακού και Ιωνικού. Μου έκανε εντύπωση πώς άλλαζαν τόσο γρήγορα την μπάλα μεταξύ τους και έτσι άρχισα να παίζω ποδόσφαιρο, αρχικά με τους φίλους μου και έπειτα στις ακαδημίες της ομάδας μου.

Σκέφτηκες να ασχοληθείς σοβαρά με το ποδόσφαιρο;

Ναι, από τότε που είδα εκείνο το ματς.

Ποιος σε ενέπνευσε να ασχοληθείς σοβαρά με αυτό το άθλημα;

Ο πατέρας μου, Παναγιώτης Αυγέρης, γιατί έβλεπε ότι μου άρεσε το ποδόσφαιρο.

Από πότε ασχολείσαι σοβαρά με το ποδόσφαιρο;

Από την ηλικία των οκτώ ετών.

Σε ποια ομάδα γράφτηκες τότε;

Στην Α.Ο. Δρέπανο, μια τοπική ομάδα και αργότερα γράφτηκα στην Νίκη Προαστίου.

Σε ποιο τμήμα της ομάδας σου παίζεις τώρα;

Στο τμήμα των παιδιών που γεννήθηκαν τις χρονιές 1997 – 1998.

Έχεις κατακτήσει κάποιον τίτλο στις ομάδες που έπαιζες;

Μόνο στη Νίκη Προαστίου έχω κατακτήσει το μοναδικό πρωτάθλημα που έχω παίξει την πρώτη μου χρονιά.

Πόσα χρόνια παίζεις δηλαδή στη Νίκη Προαστίου;

Φέτος είναι η δεύτερή μου χρονιά.

Ποιο ήταν το πιο ωραίο γκολ που έχεις πετύχει σε αγώνα;

Μου δίνει πάσα στο κέντρο το δεξί χαφ, περνάω τους δύο αμυντικούς της αντίπαλης ομάδας, σουτάρω και μπαίνει γκολ στο «γάμμα».

Έχει γίνει ποτέ κάποια αστεία γκάφα σε αγώνα που σε έκανε να γελάσεις πολύ;

Εκτελούσε κόρνερ η αντίπαλη ομάδα και ο κεντρικός πήγε να διώξει με «τακουνάκι» και έβαλε «αυτογκόλ».

Πόσες ώρες την εβδομάδα κάνετε προπόνηση;

Κάνουμε προπόνηση τέσσερις μέρες από μία ώρα και ένα τέταρτο σε κάθε προπόνηση.

Με τι ασχολείστε περισσότερο στην προπόνηση;

Κυρίως ασχολούμαστε με Τακτική και Τεχνική.

ΚΩΣΤΑΣ ΣΒΙΓΓΟΣ

Πώς ξεκίνησες να παίζεις ποδόσφαιρο;

Άρεσε πολύ στον πατέρα μου να παίζει, αλλά και να βλέπει ποδόσφαιρο. Αυτό νομίζω πως με επηρέασε πολύ. Ήθελα να κάνω τα κόλπα που έβλεπα στην τηλεόραση αλλά και αυτό που έκανε ο πατέρας μου.

Από ποια ηλικία παίζεις ποδόσφαιρο;

Πριν πάω στο δημοτικό.

Στο δημοτικό παίζατε μπάλα;

Ναι, πολύ. Στα διαλείμματα και τα απογεύματα. Το καλοκαίρι παίζαμε και το βράδυ γιατί το δικό μας γήπεδο έχει προβολείς.

Το γήπεδο του χωριού μας πως είναι σε σχέση με άλλα γήπεδα;

Πολύ ωραίο, Βέβαια με της Τρίπολης το γήπεδο δε συγκρίνεται. Όμως το δικό μας έχει προβολείς που δεν έχουν τα γύρω χωριά.

Σε ποια ομάδα παίζεις;

Στον Αστέρα Τρίπολης.

Πώς πηγαίνεις;

Μόλις τελειώνω το σχολείο στην Κλειτορία με πηγαίνει ο πατέρας μου στην Τρίπολη για προπόνηση ή για αγώνα.

Πόση ώρα κάνετε;

Περίπου μια ώρα να πάμε και μια ώρα να έρθουμε στο χωριό.

Δεν κουράζεσαι; Το διάβασμα το προλαβαίνεις;

Μου αρέσει πάρα πολύ και με ευχαριστεί γι' αυτό και δεν με κουράζει. Όταν γυρίζω ξεκινάω το διάβασμα.

Πόσες φορές την εβδομάδα πάτε;

Τέσσερις φορές για προπόνηση και το Σαββατοκύριακο για αγώνα.

Τα έξοδα δεν είναι πάρα πολλά;

Τα δυο τελευταία χρόνια μάς τα καλύπτει η ομάδα.

Άλλο παιδί από την περιοχή μας έρχεται στον Αστέρα;

Όχι, μόνο εγώ πάω. Έρχονται άλλα παιδιά από την Σπάρτη, αλλά και από πιο μακριά.

Παίζετε σε κάποιο πρωτάθλημα;

Ναι, υπάρχει τοπικό πρωτάθλημα.

Εσύ τι θέση παίζεις;

Αμυντικό χαφ.

Κάποια διάκριση που έχεις;

Είμαι αρχηγός στην ομάδα μου και παίζω και στη μικτή Αρκαδίας.

Το όνειρό σου ποιο είναι;

Να παίζω στη μεγάλη ομάδα του Αστέρα.

Είσαι ευχαριστημένος από το περιβάλλον της ομάδας σου (προπονητές, εγκαταστάσεις κ.τ.λ.);

Είναι λογικό να είμαι ευχαριστημένος διότι η Νίκη Προαστίου έχει τις καλύτερες εγκαταστάσεις της Αχαΐας.

Πώς τα βολεύεις με τα μαθήματά σου; Κουράζεσαι ιδιαίτερα και αν ναι, αξίζει τον κόπο;

Δεν κουράζομαι με τα μαθήματά μου επειδή πάω ολοήμερο. Έτσι διαβάζω στο σχολείο.

Πώς φαντάζεσαι την ενασχόληση σου με το ποδόσφαιρο στο μέλλον;

Αγαπώ τόσο πολύ το άθλημα που δεν μπορώ να φανταστώ τη ζωή μου χωρίς ποδόσφαιρο. Θα παίζω πάντα με στόχο να φτάσω όσο πιο ψηλά μπορώ.

Ένας «πρακτικός» νευροχειρουργός

Τι είπε ο Κωνσταντίνος Δάμας για τις εγχειρίσεις που έκανε στα πρόβατα

Παππούλη, όταν ξεκίνησες τις εγχειρίσεις, είχες πολλά πρόβατα;
Όταν ξεκίνησα να κάνω τις εγχειρίσεις, είχα μαζί με τον πατέρα μου ογδόντα πρόβατα.

Πώς κατάλαβες ότι έπρεπε να κάνεις χειρουργείο στο πρώτο πρόβατο;
Όλα τα άρρωστα πρόβατα ερχόντουσαν γύρω. Παρατήρησα όταν τα έσφαζα πως το κεφάλι τους ήταν σάπιο. Το μυαλό χωρίζεται σε δύο θήκες. Στη μία έχει γεννηθεί ένα μικρόβιο και έχει φάει το μυαλό, το οποίο δεν υπάρχει πια.

Πώς έκανες την πρώτη σου εγχείριση;
Την πρώτη φορά ήμουν στο καλύβι μου με το μακαρίτη τον πατέρα μου και είχαμε ένα ζυγούρι, που ήταν τρελό. Αποφάσισα λοιπόν να το εγχειρίσω. Όταν το είπα στον πατέρα μου, εκείνος μου είπε : «Σφάξε το να το φας, που θα κάτσεις να παλεύεις με το ζυγούρι». Όταν τελείωσα και έφυγα με τα πρόβατα, ο πατέρας μου έμεινε πίσω, είδε σε κάποια στιγμή, το ζυγούρι να τρώει σανό. Από τότε έφτιαξα πολλά πρόβατα.

Ποια χρονολογία ήταν τότε;
Τότε ήταν το 1960.

Πόσο χρονών ήσουν;
Ήμουν 35 χρονών και τώρα είμαι 82.

Τι εργαλεία χρησιμοποιείς για να γιατρέψεις τα πρόβατα;
Μόνο μια σουγιά και το πανί που σκέπαζα το κεφάλι του προβάτου. Στην αρχή έβαζα στην πληγή ένα κομμάτι από χελώνα.

Όταν τελειώνες, δεν την έραβες;
Όχι μόνο την έδενα με το πανί.

Τα μεγάλα ή τα μικρά πρόβατα τρελαίνονται;
Αυτά που τρελαίνονται είναι κάτω από 2 χρονών, δεν είναι γέρικα.

Πληρωνόσουν για τα πρόβατα που έκανες καλά;
Όχι, δεν έπαιρνα ποτέ λεφτά.

Είχες εγχειρίσει ποτέ κάποια γίδα;
Μία φορά είχα πάει στον Αλέξη Κοντογιάννη και του είχα φτιάξει μία. Εκείνη τη χρονιά, μια αλεπού είχε φάει ένα αρνί του Θοδωρή Κριμπένη. Ο Κοντογιάννης λοιπόν είχε μια γίδα που έβγαζε αφρούς από το στόμα. Μου ζήτησε να πάω στο σπίτι του να την εγχειρίσω, γιατί ήταν τρελή. Εκείνος δεν ήθελε να την ακουμπήσει γιατί φοβόταν μήπως η γίδα είχε λύσσα και μολυνθεί. Εγώ για να κάνω την εγχείριση, έκοψα το ένα κέρατο της γίδας και επειδή πετάχτηκε πολύ αίμα, εκείνος, απ’ ό,τι είδα, άλλαζε χρώματα από το φόβο του. Όταν τελείωσα μου είπε: «κουμπάρε, εγώ λίγο ακόμα και θα πέθαινα. Νόμιζα ότι ήταν λυσσάρα η γίδα και σε πήρα στο λαιμό μου». Αυτή είναι η μόνη γίδα που εγχείρισα.

Πόσα πρόβατα έχεις εγχειρίσει στο χωριό;
Στο χωριό είχα εγχειρίσει περίπου 100 πρόβατα και μία γίδα, αυτή του Κοντογιάννη. Μία φορά, είχα φτιάξει τέσσερα πρόβατα του Βλάση Κριμπένη και του είπα: «κουμπάρε, είσαι κοντά στο ποτάμι. Αν δε ζήσουν, ρίξε τα μέσα!». Μερικά από όσα εγχείρισα ψόφησαν, αλλά τα πιο πολλά έζησαν.

Πήγαινες σε άλλα χωριά για να κάνεις εγχειρίσεις;
Ναι, όποτε τύχαινε. Μία φορά είχε έρθει ένας από το Παγκράτι, του είχε πει για μένα ο Βλάσης Κριμπένης. Του έφτιαξα μια προβατίνα και άλλη μια έφτιαξα στο Σταματάκη.

Αν σου τύχαινε να κάνεις τώρα μια εγχείριση, θα την έκανες;
Ναι, γιατί όχι.

Πιστεύεις πως αν σπούδαζες, θα μπορούσες να εγχειρίσεις άνθρωπο;
Όχι, αποκλείεται. Όταν πήγα στην Αθήνα, ο Δήμος Κοντογιάννης ο γιατρός, μου είπε: «Εσύ είσαι χειρουργός, τι θέλεις εδώ;».

Σε ευχαριστώ πολύ παππούλη, γεια σου.
Τίποτα παιδάκι μου, στο καλό!

Στροφή από τη συμβατική, στη βιολογική κτηνοτροφία

Λίνα Μπελένη

Η βιολογική κτηνοτροφία είναι ένα σύστημα μέσα από το οποίο παράγονται προϊόντα άριστης διατροφικής ποιότητας με την εφαρμογή διαδικασιών που αποφεύγουν τη χρήση χημικών ουσιών (λιπασμάτων, φαρμακευτικών ειδών, πρόσθετων ζωοτροφών κ.τ.λ.). Στην Ελλάδα άρχισε να αναπτύσσεται τα τελευταία χρόνια, παρόλο που παρουσιάζει συγκριτικό πλεονέκτημα σε σχέση με άλλες χώρες λόγω των ευνοϊκών εδαφικών και κλιματικών συνθηκών και των πλούσιων φυσικών πόρων που διαθέτει.

Το σημαντικό είναι ότι η βιολογική εκτροφή έχει πολλά πλεονεκτήματα σε σχέση με τη συμβατική εκτροφή. Κυρίως παράγει υγιεινότερα προϊόντα, σε καλύτερες τιμές πώλησης και η επιδότηση είναι πολύ υψηλότερη από αυτή της συμβατικής κτηνοτροφίας (π.χ. το πρόβατο και η κατσίκα της βιολογικής κτηνοτροφίας επιδοτούνται 235,80 ευρώ ετησίως έναντι της συμβατικής που είναι 25,00 ευρώ). Επιπλέον συμβάλλει στην προστασία του περιβάλλοντος και του οικοσυστήματος.

Οι προδιαγραφές (απαιτήσεις) της βιολογικής κτηνοτροφίας αφορούν στην καταγωγή των ζώων όπου συνιστάται η χρήση φυλών με μεγάλη ανθεκτικότητα, όπως οι εγχώριες φυλές. Η διατροφή των ζώων πρέπει να είναι ισορροπημένη και να προέρχεται κυρίως από τη βοσκή, όποτε το επιτρέπουν οι καιρικές συνθήκες, ή από ζωοτροφές αποκλειστικά βιολογικής καλλιέργειας. Στις σταβλικές εγκαταστάσεις τα ζώα πρέπει να έχουν ελευθερία κινήσεων (π.χ. ένα πρόβατο χρειάζεται 1,5 m²) αλλά και να διευκολύνεται ο αερισμός του χώρου καθώς και η είσοδος φυσικού φωτός. Ο καθαρισμός των στάβλων και η διαχείριση των αποβλήτων πρέπει να γίνονται με βάση τους κανονισμούς. Συνεπώς οι παραγωγοί οφείλουν να διατηρούν τα εκτρεφόμενα ζώα σε συνθήκες εναρμονισμένες πλήρως με το φυσικό τους περιβάλλον.

Δικαιούχοι στο πρόγραμμα της βιολογικής κτηνοτροφίας είναι αγρότες και κτηνοτρόφοι που έχουν τις προαναφερόμενες προδιαγραφές , με προτεραιότητα στους νέους αγρότες (κάτω των 40 ετών) .Οι αιτήσεις για τη διαδικασία ένταξης υποβάλλονται στις κατά τόπους Δ/νσεις Αγροτικής Ανάπτυξης από 01/11 – 30/04 και από 31/05 – 15/09 κάθε έτους.

Οι κυριότερες δεσμεύσεις των παραγωγών που εντάσσονται στο πρόγραμμα είναι η εφαρμογή του για τουλάχιστον πέντε χρόνια, η πιστή τήρηση των προδιαγραφών, η σύναψη σύμβασης με γεωπόνο σύμβουλο που θα είναι υπεύθυνος για την ορθή λειτουργία της μονάδας και η τήρηση αρχείου με στοιχεία που απαιτούν οι Αρμόδιες Αρχές.

Σαν συμπέρασμα φαίνεται ότι η βιολογική κτηνοτροφία αποτελεί μια βιώσιμη εναλλακτική δράση στην αγροτική παραγωγή. Παρόλα αυτά, η ελλιπής ενημέρωση σε συνδυασμό με την απουσία οικολογικής συνείδησης δυσχεραίνει την εξάπλωση των βιολογικών μονάδων εκτροφής. Ίσως θα πρέπει να θεσμοθετηθούν περισσότερα κίνητρα για τη δυνατότητα υλοποίησής της.

Βιολογικά προϊόντα: πόσο χρήσιμα είναι για την ζωή μας;

Οι σύγχρονες τεχνολογικές εξελίξεις και συνθήκες παραγωγής τροφίμων καθώς και οι διαδοχικές διατροφικές κρίσεις έχουν αυξήσει σημαντικά την ανησυχία του μέσου Έλληνα καταναλωτή. Στα πλαίσια αυτής της γενικότερης ανησυχίας οι καταναλωτές έχουν αρχίσει να ευαισθητοποιούνται ολοένα και περισσότερο σε θέματα που αφορούν την υγιεινή και την ποιότητα των τροφίμων με αποτέλεσμα να επιθυμούν την παραγωγή εναλλακτικών και πιο ασφαλών τροφίμων. Έτσι στρέφονται στην κατανάλωση βιολογικών προϊόντων.

Με τον όρο «βιολογικά προϊόντα » αναφερόμαστε σε τρόφιμα γεωργικά και κτηνοτροφικά που παράγονται με φυσικές και όχι χημικές διαδικασίες. Κατά την καλλιέργεια τους απαγορεύεται αυστηρά κάθε χρήση χημικού φυτοφαρμάκου, λιπάσματος και ορμόνης.

Τα πλεονεκτήματα της βιολογικής καλλιέργειας είναι ευεργετικά για τον άνθρωπο και το περιβάλλον. Η βιολογική γεωργία οδηγεί στην παραγωγή προϊόντων υψηλής διατροφικής αξίας, στη μείωση της ρύπανσης του περιβάλλοντος και στην ισορροπία της γονιμότητας του εδάφους .Αντίστοιχα η βιολογική κτηνοτροφία οδηγεί στην παραγωγή προϊόντων που προέρχονται από ζώα τα οποία τρέφονται με τροφές βιολογικής γεωργίας, στη διασφάλιση της καλύτερης διαβίωσης των ζώων και στην προστασία του περιβάλλοντος από τα κτηνοτροφικά απόβλητα.

Είναι λοιπόν σαφές ότι τα βιολογικά προϊόντα παρέχουν στον ανθρώπινο οργανισμό όλα τα θρεπτικά συστατικά που χρειάζεται, στο ακέραιο, χωρίς την πρόσληψη χημικών ουσιών ή καταλοίπων, καθώς επίσης καλύπτουν απόλυτα τις σύγχρονες καταναλωτικές ανάγκες διαθέτοντας μεγάλη ποικιλία ειδών.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Στις καλοκαιρινές εκδηλώσεις του 2004 ο Σύλλογος Λυκουριωτών προσπαθεί να αναδείξει δραστηριότητες και επαγγέλματα που τείνουν να εξαφανιστούν. Μέσα από αυτές τις προσπάθειες σαν στόχο έχουμε να ενεργοποιήσουμε και να αξιοποιήσουμε όλο το δυναμικό του χωριού μας.

Όταν σχεδιάζαμε αυτές τις εκθέσεις δεν μπορούσαμε να φανταστούμε την αγάπη και τη θερμή με την οποία θα τις αγκάλιαζαν οι συγχωριανοί μας. Η προθυμία τους να μας προσφέρουν, για παρουσίαση, κειμήλια (σελάχια, καριοφίλια μπροστόγιωμα, κουμπούρια, σπαθιά), παλιά είδη οικιακής χρήσης (καφουρντιστήρια, μύλους, σουγιάδες, τετζέρια, ντορβάδες), είδη ενδυμασίας (μπελερίνες, βελέσια, στολές), υφαντά (αντρομίδες, φλοκωτά, μυτωτά, κεντητά) και ό,τι άλλο βάζει ο νους σας (αργαλιούς, βιλάρια, καζάνια για τσιπούρα, βαρέλες), δεν είχε προηγούμενο.

Δεν πιστεύαμε στα μάτια μας. Δεν μπορούσαμε να φανταστούμε ότι υπάρχει ένας τέτοιος θησαυρός στο χωριό μας. Ο κόσμος είναι πρόθυμος να τα εκθέσει, αρκεί να δημιουργηθεί ο κατάλληλος χώρος και να εγγυηθεί, βέβαια, κάποιος για την ασφάλειά τους. Επειδή, λοιπόν, για την πολιτεία και για το Δήμο αυτά είναι ψιλά γράμματα (αυτοί ασχολούνται με πιο σοβαρά θέματα, βατοπέδια και υποβάθμιση της Χελωνοσπηλιάς), η μόνη ελπίδα είναι το ίδρυμα Κόντου σε συνεργασία με το σύλλογό μας.

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Ο Λάδωνας είχε πάντοτε ξεχωριστή θέση στην καρδιά μας. Όποια Πρωτομαγιά μάς το επέτρεπαν οι συνθήκες, την τιμήσαμε με το παραπάνω.

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Διαγωνισμός φαγητού... σε ώρα γευστικής δράσης.

Η Άννα μάς παρουσιάζει τη ρόκα και το αδράχτι.

Από την έκθεση παλιών ενδυμάτων περίοπτη θέση είχε η μπελερίνα.

Η Άννα, η Πηγή, η Τασία εξηγούν το βιλάρι και η Χαρίκλεια εξηγεί πώς λειτουργούσε.

Ο μπάρμπα-Γιαννάκης, ο Τάκης, ο Νίκος και ο Μίμης μάς θύμισαν παλιά αξέχαστα δημοτικά τραγούδια.

Καζάνι με τσίπουρο μέσα στο κατακαλόκαιρο, δίπλα στο ποτάμι. Η Βουρτσιάναινα έδωσε ρεσιτάλ.

Τη μια χρονιά ήταν τα κάδρα την άλλη караβάκια, την άλλη λαμπάδες τι να πρωτοθυμηθεί κανείς; Η Γιώτα ανεξάρτητη και ακούραστη. Δίπλα της η Αθηνά, η Σοφία, ο Μιχάλης, η Φωτεινή, η Δήμητρα, η Λουκία, η Γιωργία, ο Γιώργος

Ο Νίκος και ο Σωκράτης και ο Σπήλιος αφού έριξαν ατελείωτο τρέξιμο για να συγκεντρώσουν τα χειροποίητα υφαντά, τώρα ετοιμάζουν την έκθεση.

Ο μπαρμπαθανάσης εξηγεί στον κόσμο πως ακριβώς σχεδιαζόταν το σαμάρι

Ο Γιώργος, επί δύο μήνες, παρέδιδε ειδικά μαθήματα μοντέρνου χορού. Τα αποτελέσματα τον δικαίωσαν απόλυτα. Βεγγαλικά και ό,τι άλλο χρειάστηκε για το ντεκόρ. Φρόντισε γι' αυτό ο Γιώργης Κατσής.

Ο Μάριος μαζί με τους βοηθούς του, Αλέξη και Βασίλη, από την παράσταση «Ο Καραγκιόζης μάστορας».

Προσοχή! Στα Παιδιά

Βλέπουμε ότι το φωτάριο του Συλλόγου Λυκουριτών αποδίδει για τα καλά. Απόδειξη η διοργάνωση των φετινών καλοκαιρινών εκδηλώσεων. Πάθαμε πλάκα με το μεράκι, την επιμονή, τη μεθοδικότητα, τις πρωτοβουλίες που πήραν αλλά και τις καινοτομίες που εμπενεύσθηκαν.

► Ο Χάρης ο Κοσμάς και ο Αλέξης ο Μπινιάκος οργάνωσαν το τρέξιμο των μικρών και των μεγάλων. Έγραψαν όλα τα ονόματα και ενημέρωναν διαρκώς τα παιδιά για τις ανάγκες των εκδηλώσεων.

► Ο Νίκος ο Αυγέρης, οργανωτικός, μεθοδικός και ακριβοδίκαιος, όπως πάντα, ανέλαβε εξ' ολοκλήρου να προσαρμόσει τους κανονισμούς ανάλογα με τις ανάγκες των παιχνιδιών ώστε να μην υπάρχουν παράπονα, αλλά και να έρθουν τα ρεκόρ. Επιπλέον είχε και την ευθύνη του τρόπου διεξαγωγής όλων των αθλημάτων. Του χρόνου, Νικόλα, πιο ψηλά, πιο δυνατά, πιο μακριά.
Και του χρόνου, παιδιά, ακόμα καλύτερες επιδόσεις.

► Ο Ηλίας ο Κατσής έχει βαριά κληρονομιά.. Το μήλο βέβαια κάτω από τη μηλιά θα πέσει αλλά μπορεί να πάει και πιο πέρα. Φέτος όπως και πέρυσι και όπως και πρόπερσι(όπως και του χρόνου) είχε την ευθύνη των ηχητικών για το θερινό σινεμά με άξιους συμπαραστάτες το Νίκο τον Αυγέρη, το Χάρη και το Σπύρο τον Κοσμά, και τον Αλέξη Μπινιάκο. Του χρόνου ο Ηλίας έχει προγραμματίσει επιπλέον, να αναλάβει την οργάνωση σκάκι με μεγάλα πόνια, σε ξύλινο δάπεδο που θα έχει διαμορφωθεί ανάλογα. Πολύ καλή η ιδέα του για το πλακόστρωτο. Ενδεχομένως να συμμετέχουν και ομάδες εκτός χωριού.

► Η φαντασία βρήκε λιμάνι στην ιατρική. Ο Χρήστος ο γιατρός μαζί με τη Νατάσσα τη δικηγόρινα δημιούργησαν κρυμμένο θησαυρό, πραγματικό «θησαυρό» για πολύ δυνατούς λύτες, με ασύλληπτες εμπνεύσεις, όπως π.χ. αυτή με το «βιομηχανικό γαϊδούρι». Εμείς τι να πούμε, σηκώνουμε τα χέρια ψηλά. Του χρόνου να καλέσουμε και διπλανά χωριά να παίξουν. Έριξε ο γιατρός την ιδέα, πιστεύω να την υλοποιήσουμε.
Η μεγάλη επιτυχία των εκδηλώσεων οφείλεται στην ομάδα που απαρτίζεται από τους Σπήλιο Πίστα, Γιώργο και Νίκο Κόκκο και με επικεφαλής τον Σωκράτη Μούσιο. Για άλλη μια φορά μεγαλούργησαν.

Νίκος Αυγέρης, μαθητής Α' Λυκείου

Είχα πάει στο χωριό για τις καλοκαιρινές μου διακοπές όταν ένα πρωί χτύπησε το τηλέφωνο του σπιτιού. Μετά από το τηλεφώνημα μού λέει η μητέρα μου «Σε θέλει ο νονός σου για κάτι που οργανώνει. Είναι στο παλιό καφενείο του Καραχάλιου». Ξεκίνησα αμέσως μόλις ετοιμάστηκα γεμάτος απορία για το τι μπορεί να ήθελε ο νονός να κάνω. Μόλις έφτασα στο παλιό καφενείο, είδα κι άλλα άτομα εκεί. Ήταν ο Χάρης ο Κοσμάς, ο Σπύρος ο αδερφός του, ο Αλέξης ο Μπινιάκος με τον αδερφό του, ο κύριος Σωκράτης και ο Χρήστος Κοντογιάννης.

Μόλις άκουσα τον λόγο που είχαμε πάει εκεί, δεν πίστευα αυτά που άκουγα. «Ολυμπιακά αθλήματα στη Λυκούρεια»!!! Η πρώτη μου σκέψη ήταν ότι μου έκαναν πλάκα, αλλά από τα ακόλουθα κατάλαβα ότι σοβαρολογούσαν. Υπήρχαν όμως προβλήματα στην οργάνωση. Οι διακοπές κόντευαν να τελειώσουν και κάποιες οικογένειες που είχαν πάει στη Λυκούρεια για τις διακοπές τους, ήδη είχαν αρχίσει να ετοιμάζουν τις βαλίτσες για την επιστροφή στην καθημερινή τους ρουτίνα που ακολουθεί το τέλος των καλοκαιρινών διακοπών. Έπρεπε μέσα στις τρεις επόμενες μέρες να έχει τελειώσει η Ολυμπιάδα. Κάτσαμε εκεί και οργανώσαμε τα αθλήματα που θα λάμβαναν μέρος τα παιδιά, το μέρος διεξαγωγής των αθλημάτων, τους κανόνες που θα ισχύουν για κάθε άθλημα, καθώς και την οργάνωση των ομάδων. Το γεγονός πήρε μέρος την 16η και την 17η Αυγούστου. Την πρώτη μέρα έγιναν από τα παιδιά κάποια αθλήματα κυρίως επίδειξης και όχι διαγωνισμού.

Την επομένη, στις 17 Αυγούστου τα αθλήματα έγιναν στα πλαίσια διαγωνισμού μεταξύ ομάδων που είχαν δημιουργηθεί από τα παιδιά που είχαν ενδιαφερθεί γι' αυτό το γεγονός. Οι διοργανωτές και εγώ προσωπικά, ευχαριστηθήκαμε την οργάνωση και την διεξαγωγή των αγώνων. Θέλαμε να συμβάλλουμε στα πολιτιστικά δρώμενα της περιοχής και πάνω απ' όλα να διασκεδάσουμε εμείς και οι διαγωνιζόμενοι. Τώρα, το αν πετύχαμε θα το αποφασίσουν οι διαγωνιζόμενοι. Μέχρι το ραντεβού για την επόμενη Ολυμπιάδα, γεια σας!

New games

Το καινούριο για φέτος ήταν η λαμπαδηδρομία, τα ολυμπιακά αθλήματα και η και η αγγειοπλαστική. Η φλόγα ξεκίνησε από τον Άγιο Σπυρίδωνα, πέρασε από τα καφενεία και κατέληξε στην πλατεία. Οι ομάδες είχαν τοποθετηθεί σε απόσταση περίπου 50 μέτρα η μία από την άλλη, από τον Άγιο Σπυρίδωνα έως τον Άγιο Γεώργιο. Όταν η μια ομάδα έφερνε τη δάδα συντασσόταν πίσω από αυτήν που την παραλάμβανε. Τα παιδιά κατάλαβαν περισσότερο από τον καθένα το νόημα αυτής της κίνησης. Ήταν το κάλεσμα προς τους μεγάλους. Ήταν σαν να τους έλεγαν «ελάτε στην πλατεία να μας δείτε. Ελάτε όλοι στην πλατεία». Η υποδοχή ήταν φανταστική. Πρώτη φορά είδαμε τα παιδιά τόσο πειθαρχημένα.

Νέες δημιουργίες

Τα παιδιά είναι πηγή ζωής. Είναι τα άνθη της φυλής και το μέλλον του τόπου. Με βάση τη φιλοσοφία αυτή, ο σύλλογος Λυκουριωτών, στα πλαίσια των πολιτιστικών εκδηλώσεων που πραγματοποιούνται κάθε χρόνο τον Αύγουστο στο χωριό μας θέλησε να εντάξει και νέες δραστηριότητες στις οποίες μπορούν τα παιδιά να συμμετέχουν.

Μια από αυτές ήταν στις φετινές εκδηλώσεις η πλαστική με πηλό και η ζωγραφική. Τα παιδιά ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα για δημιουργία με ενθουσιασμό και χαρά. Μέλη του συλλόγου τους μοίρασαν κομμάτια καλλιτεχνικού πηλού καθώς και σχέδια κοπής, ξυλομπογιές, μαρκαδόρους, γόμες και μπλοκ ζωγραφικής. Πάνω στους πάγκους που είχαν στηθεί στην πλατεία του χωριού μικρά αλλά και μεγαλύτερα παιδιά δούλεψαν τον πηλό και ζωγράφισαν με οδηγό τη φαντασία τους, χωρίς να χρησιμοποιούν τα περισσότερα τα τυποποιημένα σχέδια έφτιαξαν μικρά αριστουργήματα. Ζωάκια λουλουδάκια γεωμετρικά σχήματα σκεύη σε μικρογραφία πουλάκια αστέρια ανθρωπάκια και τόσα άλλα έμοιαζαν φτιαγμένα από μαγικά παιδικά χεράκια.

Εντύπωση προκαλούσαν οι χαρούμενες φωνούλες, τα γελαστά προσωπάκια, η ευχάριστη διάθεση για συνεργασία και ικανοποίηση των παιδιών για τα επιτεύγματα τους.

Τα Ολυμπιακά αθλήματα έκλεψαν για τα καλά τις καρδιές των παιδιών.

Η Αναστασία, δίνοντας καμπύλη τροχιά στο βέλος, προσπαθεί να βρει το στόχο

Η σκόπευση θέλει αυτοσυγκέντρωση και ηρεμία.

Σημάδεψε εσύ. Θα σημάδεύ κι εγώ και όταν σου πω, αμόλα το.

Να αφήσω αυτό

ΧΟΥΛΑ - ΧΟΥΠ

Η Αναστασία
έκλεψε την παράσταση
στο διαγωνισμό του
χούλα –χουπ.

CINEMA

Χάρης Κοσμάς – Αλέξης Μπινιάκος

Στο τέλος της κουραστική ημέρας οι περισσότεροι θεατές και συμμετέχοντες των αγώνων έρχονταν στο δημοτικό σχολείο για να δουν ταινίες. Οι ταινίες που προβλήθηκαν άλλοτε ήταν περιπέτεια και άλλοτε παιδικές. Μαζευόταν πολύς κόσμος μα υπήρχε ένα πρόβλημα. Υπήρχαν σπασμένα κεραμίδια και υπήρχε περίπτωση να χτυπήσουν τα μικρά παιδιά που έπαιζαν πάνω σ' αυτά. Αυτό το πρόβλημα δε λύθηκε σύντομα. Μικροί – μεγάλοι βοηθούσαν να μαζευτούν οι καρέκλες, ενώ ορισμένα άτομα έπαιρναν με προσοχή τα μηχανήματα προβολής και αναπαραγωγής των ταινιών. Το καλοκαίρι πήγαιναν όλα όπως θέλαμε, εκτός από το πρόβλημα με τα κεραμίδια, μα τώρα το χειμώνα δεν έχουμε χώρο να προβάλουμε κι άλλες ταινίες. Ελπίζουμε να βρούμε χώρο για να μπορούν τα παιδιά, που μένουν μόνιμα στο χωριό και δεν έχουν δυνατότητα να πάνε σε κάποια πόλη, να παρακολουθήσουν ταινίες.

ΛΑΜΠΑΔΗΔΡΟΜΙΑ

Χάρης Κοσμάς – Αλέξης Μπινιάκος

Η ημέρα της απονομής των βραβείων άρχισε μ' ένα ευχάριστο γεγονός, τη λαμπαδηδρομία. Όλα τα παιδιά του χωριού είχαν μαζευτεί στην πλατεία για την πιο ωραία στιγμή των αγώνων. Παιδιά είχαν αρχίσει να χωρίζονται σε τριάδες και να παίρνουν θέσεις. Ο δρόμος από τον «Άγιο Σπυρίδωνα» μέχρι την πλατεία αποτελούνταν από τριάδες παιδιών και από θεατές. Όλα τα παιδιά κράτησαν τη λαμπάδα μέχρι που έφτασε στον τελευταίο, τον Κώστα Σβίγγο. Ήταν ο νικητής του αγώνα τρεξίματος, γι' αυτό έκανε την είσοδο της λαμπάδας στην πλατεία. Όλοι άρχισαν να χειροκροτούν μόλις μπήκε η λαμπάδα στην πλατεία. Τα παιδιά άρχισαν να ενθαρρύνονται μόλις είδαν τους γονείς τους να χειροκροτούν. Δεν πέρασε πολύ ώρα και άρχισαν οι «Ολυμπιακοί Αγώνες Λυκούριας». Μόλις τελείωσαν έγινε η απονομή των βραβείων στους νικητές. Σε όλους άρεσαν τα βραβεία τους και πάνω απ' όλα διασκέδασαν όλα τα παιδιά που συμμετείχαν στα παιχνίδια αυτά.

Χρήστος Κοντογιάννης,
φοιτητής Ιατρικής Αθηνών

Εδώ και μια δεκαετία περίπου, ο σύλλογος Λυκούριας θέσπισε μια σειρά πολιτιστικών εκδηλώσεων στο πλαίσιο του εορτασμού του Δεκαπενταύγουστου. Πρωταγωνιστικό ρόλο στις εκδηλώσεις αυτές κατέχει το άθλημα του «Κρυμμένου Θησαυρού», όπως φαίνεται από τη μαζική συμμετοχή και την ανταπόκριση των νέων παιδιών.

Το περασμένο καλοκαίρι (2008), τη διεξαγωγή του αθλήματος του κρυμμένου θησαυρού την ανέλαβα εγώ με τη Νατάσσα Καγιάρα. Είναι γεγονός πως η εύρεση των ερωτήσεων μας δυσκόλεψε αρκετά, ωστόσο πιστεύουμε πως το αποτέλεσμα ήταν άκρως ικανοποιητικό.

Έχοντας λάβει συμμετοχή στο κρυμμένο θησαυρό προηγούμενων ετών, η Νατάσσα και εγώ, γνωρίζουμε ότι στο τέλος του παιχνιδιού μας διακατέχει όλους ένα αίσθημα χαράς και ικανοποίησης. Ωστόσο, συνυπάρχει μία πίκρα και μία δυσαρέσκεια καθώς ο διαγωνισμός λάμβανε τέλος αρκετά νωρίς. Προσπαθώντας να απαλείψουμε αυτά τα δυσάρεστα συναισθήματα από τα παιδιά που επρόκειτο να πάρουν μέρος στο παιχνίδι, αποφασίσαμε από κοινού να το διαφοροποιήσουμε, εν μέρει, ως προς το επίπεδο δυσκολίας. Έτσι, με σκοπό να δώσουμε διάρκεια στο παιχνίδι, επιδιώξαμε να θέσουμε ερωτήσεις οι οποίες απαιτούσαν πολύπλοκους συλλογισμούς και που θα «βασάνιζαν» περισσότερο τους μικρούς μας φίλους. Άλλωστε, πρωταρχικός μας στόχος ήταν να διακριθεί η ομάδα με το «γρηγορότερο» μυαλό και όχι με τα γρηγορότερα πόδια.

Συγκριτικά με προηγούμενες χρονιές, το περιεχόμενο των ερωτήσεων ήταν πρωτότυπο. Πιο συγκεκριμένα, είχαν τη μορφή γρίφων, οι οποίοι αποτελούνταν από 3 ή 4 επιμέρους προτάσεις. Οι προτάσεις αυτές περιείχαν ορισμένες λέξεις-κλειδιά, ο κατάλληλος συνδυασμός των οποίων θα οδηγούσε τους συμμετάσχοντες στην επόμενη τοποθεσία. Βέβαια, η εύστοχη επιλογή των λέξεων και ο ορθός συνδυασμός ήταν δύο άκρως απαιτητικές διεργασίες.

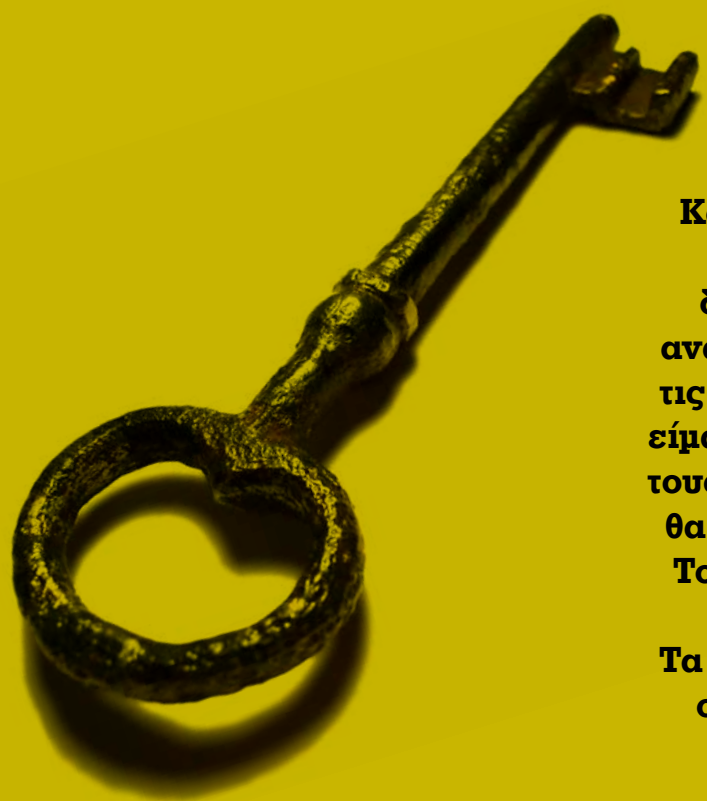
Συνολικά, τα παιδιά καλούνταν να απαντήσουν σε 7 ερωτήσεις. Επιθυμώντας να τους ενθαρρύνουμε, ταξινομήσαμε τις ερωτήσεις κατά αύξοντα βαθμό δυσκολίας. Με αυτή τη λογική, όλες οι ομάδες ξεπέρασαν σχετικώς εύκολα τα εμπόδια στους δύο πρώτους φακέλους. Εντούτοις, όσο περνούσε ο χρόνος, το έργο τους γινόταν όλο και δυσκολότερο. Μάλιστα, στην 6η ερώτηση, καλούνταν να επιλύσουν ένα πολύπλοκο σταυρόλεξο, το οποίο εμπεριείχε λέξεις ή όρους άμεσα συσχετιζόμενους με το χωριό.

Μολαταύτα, οι 7 σωστές απαντήσεις και η επιτροπή των αντίστοιχων φακέλων σε εμάς δεν επαρκούσαν για τον επιτυχή τερματισμό του παιχνιδιού. Συνεπώς, για να αναδειχθεί μια ομάδα νικητήρια, ήταν υποχρεωμένη στο τελικό στάδιο να απαντήσει εύστοχα σε ένα κλασσικό, αλλά πολύ δύσκολο γρίφο, που απαιτούσε συλλογική προσπάθεια και πολύ αυτοσυγκέντρωση.

Ο διαγωνισμός διήρκεσε περίπου 2 ώρες. Καθ' όλο αυτό το χρονικό διάστημα, η Νατάσσα και εγώ, βρισκόμασταν στο καφενείο. Η ενασχόλησή μας με τη νεολαία κάθε άλλο παρά κουραστική ήταν. Αντιθέτως ήταν μια ευχάριστη εμπειρία για μας, αφού γνωρίσαμε καλύτερα τα παιδιά, βγάλαμε μαζί τους αναμνηστικές φωτογραφίες και τους χαρίσαμε λίγες ώρες χαράς και διασκέδασης. Η παρουσία μας ήταν αναγκαία για την ορθή διεξαγωγή του αθλήματος, για την καθοδήγηση των παιδιών και για τη παροχή τυχόν διευκρινίσεων σε απορίες τους, δεδομένης της δυσκολίας των γρίφων. Ωστόσο οι μικροί μας φίλοι μάς εξέπληξαν ευχάριστα με την ευστροφία τους και την εντυπωσιακή προσπάθεια που κατέβαλαν για την κατάκτηση της νίκης. Βέβαια, όλες οι ομάδες ανέτρεξαν για βοήθεια και συμβουλές σε γηραιότερους, χωρίς να έχουν πάντα τα αναμενόμενα αποτελέσματα.

Σε γενικό επίπεδο, εκτιμώ ότι ο διαγωνισμός του κρυμμένου θησαυρού στέφθηκε με επιτυχία και ευελπιστώ ότι θα εξακολουθεί να μας χαρίζει ανάλογες στιγμές για πολλά χρόνια ακόμα.

ΚΡΥΜΜΕΝΟΣ ΘΗΣΑΥΡΟΣ

Κάθε χρόνο βασανιζόμαστε για να φτιάξουμε και να σχεδιάσουμε το παιχνίδι του κρυμμένου θησαυρού. Βέβαια το είχαμε σχεδιάσει πολλές φορές αλλά δεν το είχαμε παίξει ποτέ (όχι ότι μας πήραν τα χρόνια). Φέτος είπαμε να το αναθέσουμε σε αυτούς που το είχαν παίξει και ξαναπαίξει. Όταν πρωτοείδαμε τις ερωτήσεις, λίγο πριν δοθούν στις ομάδες, ήμασταν λίγο διστακτικοί. Για να είμαστε ειλικρινείς λόγω του ότι ήταν πολύ δύσκολες κάποιες, σκεφτήκαμε να τους ζητήσουμε να τις απλοποιήσουν. Ευτυχώς που το αποφύγαμε. Πόσο λάθος θα είχαμε κάνει. Αυτές ήταν οι ερωτήσεις που έδωσαν ξεχωριστό ενδιαφέρον. Το αποτέλεσμα μάς άφησε άναυδους. Εκπληκτικό στήσιμο, ερωτήσεις που σε αφήνουν άναυδο με την ευρηματικότητά τους. Τα παιδιά, απ' ότι αποδείχθηκε, ήξεραν τα πράγματα καλύτερα γιατί τα ήξεραν στην πράξη και ο διαγωνισμός απέκτησε και μεγαλύτερη διάρκεια και άλλη τροπή από αυτή που είχε σχεδιαστεί ενώ έφερε και μεγάλο συναγωνισμό.

Συμπέρασμα 1ο: πρέπει να φτιάχνεις φυτώριο

Συμπέρασμα 2ο: πρέπει να εμπιστευτείς τα παιδιά

Συμπέρασμα 3ο: ότι βιώνεις το ξέρεις καλύτερα, γιατί άλλο θεωρία άλλο πράξη

Χάρης Κοσμάς – Αλέξης Μπινιάκος

Η ώρα του κρυμμένου θησαυρού είχε έρθει. Όλα τα παιδιά της Λυκούριας είχαμε μαζευτεί στο καφενείο του Ροδάκη και ανυπομονούσαμε να χωριστούμε σε ομάδες. Όλοι γελάγαμε και προσπαθούσαμε να βρούμε συμπαίκτες. Όταν καταφέραμε και φτιάξαμε τις ομάδες, η κάθε ομάδα διάλεξε το φάκελό της και άρχισε να τρέχει μέσα στο χωριό χωρίς κανέναν να έχει

σκεφτεί τη λύση του γρίφου.

Μέσα σε λίγα δευτερόλεπτα το χωριό είχε γεμίσει ζωντάνια. Παντού ακούγονταν γέλια παιδιών, οι μεγάλοι άρχισαν να θυμούνται τα παιδικά τους χρόνια που έτρεχαν στους δρόμους και στις αλάνες.

Μα οι ομάδες δεν άργησαν να βρουν την απάντηση και κάθε ομάδα άρχισε να γυρίζει και να παίρνει τον επόμενο γρίφο της. Όταν όλες οι ομάδες κατάφεραν να απαντήσουν όλους τους γρίφους τους, άρχισαν να παίρνουν δυο πολύ δύσκολους γρίφους. Όλες οι ομάδες δυσκολεύτηκαν πάρα

πολύ σε αυτό το σημείο. Καθ'όλη τη διάρκεια της λύσης αυτών των γρίφων κυριαρχούσε η απόλυτη ησυχία. κάποια στιγμή από μία ομάδα ακούστηκε ένα μεγάλο "ΖΗΤΩ, ΤΟ ΒΡΗΚΑΜΕ". Τότε όλες οι ομάδες απογοητεύτηκαν μα δεν το έβαλαν κάτω και προσπάθησαν να διεκδικήσουν τη δεύτερη και την τρίτη θέση. Όταν όλες οι ομάδες έλυσαν το γρίφο, τελείωσε το παιχνίδι. Όλα τα παιδιά άρχισαν να ανταλλάζουν τις εμπειρίες του παιχνιδιού και μεγάλοι έλεγαν στα μικρά παιδιά πώς έπαιζαν αυτοί όταν βρίσκονταν στην ηλικία τους.

Άρχισαν οι διαβουλεύσεις. Οργανώνονται οι ομάδες. Ο Χάρης φλερτάρει με το φακό και ο Αλέξης ακούει όπως πάντα προσεχτικά.

Οι ομάδες μαζί με τους διοργανωτές. Γιατρέ... ωραίο

Το παιχνίδι έχει και τις απογοητεύσεις. Έτσι δεν είναι Δημητρούλα;

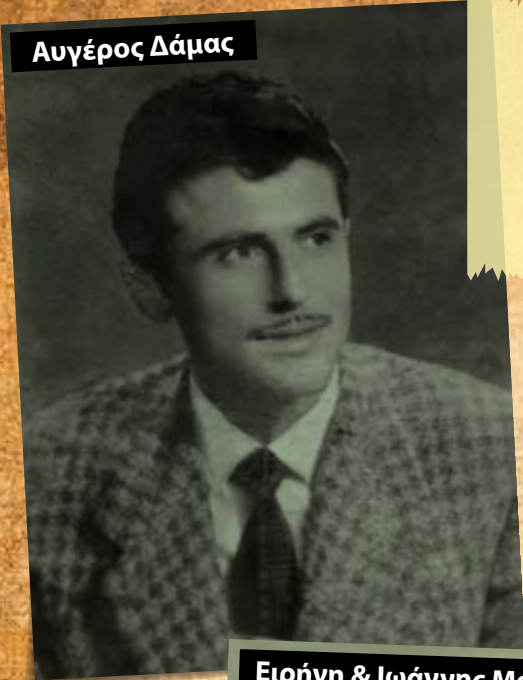
Οι νικητές ήταν ασταμάτητοι.

Ο Γιώργης ομαδάρχης καθοδηγούσε με μοναδική μαεστρία την ομάδα του. Αυτό φάνηκε κυρίως στα επόμενα αθλήματα.

Αμφισβήτησαν έντονα το αποτέλεσμα έκαναν ένσταση αλλά η ελληνόδικος επιτροπή την απέρριψε. Ίσως το αποτέλεσμα να ήταν διαφορετικό αν δεν καθυστερούσαν στην πρώτη ερώτηση.

Αυγέρος Δάμας

Μιχάλης Σμέρος

Ειρήνη & Ιωάννης Μούσιος

Μιχάλης Καρατζάς

Αυτή η έκθεση ήταν ξεχωριστή. Είχε πάρα πολύ συγκίνηση, συγκίνηση χωρίς προηγούμενο και μεγάλη ευθύνη βέβαια από την πλευρά του συλλόγου. Συγκίνηση γιατί ηλικιωμένοι είδαν τους εαυτούς τους όταν ήταν παιδιά. Είδαν φίλους, δικούς τους ανθρώπους που είχαν πια χαθεί. Άλλοι, πιο μικροί, είδαν σε φωτογραφίες τους γονείς τους όταν ήταν νέοι και δεν πίστευαν στα μάτια τους. Ήταν σαν να έβλεπαν τον εαυτό τους.

Ευθύνη μεγάλη από την πλευρά του συλλόγου γιατί οι φωτογραφίες αυτές είναι κειμήλια. Δεν έπρεπε να χαθεί ούτε μία. Δεν έπρεπε να κινδυνεύσει καμία.

Ευτυχώς όλα πήγαν καλά. Πάνω από 1.000 φωτογραφίες εκτέθηκαν στην πλατεία του χωριού μας. Για την καλύτερη παρουσίασή τους υπήρχε ειδική τεχνική κάλυψη, ώστε οι φωτογραφίες να περνάνε μία- μία από γιγαντοοθόνη.

Έπιασε τόπο με το παραπάνω το τρέξιμο που έριξε ο Σωκράτης ο Μούσιος, ο Σπήλιος ο Πίστας και ο Νίκος με το Γιώργο Κόκκο. Υ.Γ. Όσες φορές χρειάστηκε να εκτεθούν κειμήλια, πάλι αυτοί τα ανέλαβαν. Οπότε, τους εμπιστεύεστε γιατί τους ξέρετε.

Κολιόπουλος

Παπακώτσιος

Νοκλής Κολιόπουλος

Οικογένεια Αντρέα Μπίκου

«Ο Βασιλιάς Σαλίγκαρος και η Μάγισσα Ξιδού»

Εικονογράφηση Έφης Λαδά

Της Έλσας Γαλανίδου-Μπαλφούσια
(Φιλολόγος-Λαογράφος)

Οι γονείς και οι δάσκαλοι μαθαίνουν στα παιδιά να στηρίζονται στις δυνάμεις τους, να έχουν όνειρα και φιλοδοξίες και να επιδιώκουν χωρίς παραχωρήσεις, υποχωρήσεις και συμβιβασμούς να πετύχουν σε ό,τι αγαπούν... Αυτά πλέον μπορούν να διδαχθούν και μέσα από ένα καλό παιδικό βιβλίο!

Αρκετοί συγγραφείς έχοντας υπόψη τους τα παραπάνω στράφηκαν στη συγγραφή παιδικών βιβλίων και μια από αυτούς είναι η Ιωάννα Γ. Ντακόλια, την οποία έχω τη χαρά και την τιμή να γνωρίζω προσωπικά από παλιά. Είναι ένας γελαστός, χαρούμενος, εργατικός και αισιόδοξος άνθρωπος. Έχει αποφοιτήσει από τη Σχολή Καλών Τεχνών της Ρώμης, όπου σπούδαζε ζωγραφική και χαρακτηριστική. Και τώρα ξεδίπλωσε ένα ακόμα ταλέντο, αυτό της συγγραφής με ένα βιβλίο από τις εκδόσεις ΚΕΔΡΟΣ που απευθύνεται σε παιδιά της Πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης (και όχι μόνο) και έχει τον τίτλο «Ο Βασιλιάς Σαλίγκαρος και η Μάγισσα Ξιδού».

Το βιβλίο αναφέρεται σε μια μάγισσα που τη λέγανε Αρετή αλλά επειδή με τέτοιο όνομα... μάγισσα δε γίνεται ονομάστηκε Ξιδού! Και φυσικά έχει σκουπόξυλο, φορεσιά, καζάνι που βράζει, μαγικά φίλτρα κ.α. Όμως δεν είναι φοβερή, τρομερή, απαίσια μάγισσα αλλά μια γλυκιά και συμπαθέστατη γυναίκα που στην ιστορία μας εξομοιώνεται με την καλή νεράιδα που συνεργάζεται με τον Άγιο Βασίλη. Ακόμα, σε αυτό το παραμύθι υπάρχει και ο Ήλιος ο οποίος θέλει να γίνει τραγουδιστής και να αφήσει το κύριο έργο του με αποτέλεσμα να σκορπίσει σκοτάδι και δυστυχία. Και τέλος, όπως σε όλα τα παραμύθια, υπάρχει κι ένας βασιλιάς που εδώ είναι ο εγωπαθής και απόμακρος Βασιλιάς Σαλίγκαρος που νοιάζεται μόνο για τον εαυτό του.

Όλους τους παραπάνω χαρακτήρες τους συνδέει η συγγραφέας με «παιχνιδιάρικο» ύφος και απλή γλώσσα δίνοντας τα διδάγματα και τους σκοπούς στη ζωή που πρέπει να έχει ο καθένας.

Άραγε ο Βασιλιάς Σαλίγκαρος θα βρει τις αιώνιες αξίες που θα του δώσουν την αληθινή χαρά; Τελικά ο Ήλιος θα επιστρέψει στη δουλειά του δίνοντας φως και χαρά στους ανθρώπους ξανά; Και η μάγισσα Ξιδού θα καταλάβει πως είναι καλύτερο να σ' αγαπάνε από το να σε φοβούνται; Το βιβλίο συνεπικουρείται και από μια υπέροχη εικονογράφηση που έγινε από την Έφη Λαδά. Ο αναγνώστης θα χαρεί με την ψυχή του βλέποντας τις εικόνες που κοσμούν το βιβλίο αφού είναι εκφραστικές και γεμάτη ζωντάνια και προκαλούν όλες τις αισθήσεις του αναγνώστη.

Η Ιωάννα Γ. Ντακόλια κατάγεται από τη Λυκούρια. Ο πατέρας της είναι εδώ και πολλά χρόνια μόνιμος κάτοικος Κλειτορίας. Η Έφη Λαδά είναι η μεγάλη αδερφή της Ιωάννας.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΚΡΥΜΜΕΝΟΥ ΘΗΣΑΥΡΟΥ

Πόσο εύκολες είναι;

ΟΜΑΔΑ Α'

- 1 Τι κοινό έχουν τα παρακάτω... άμμος, ρύζι, καφές, ζάχαρη. Όλα έχουν... Πήγαινε εκεί για να βρεις τον επόμενο φάκελο.
- 2 Το παρουσιαστικό τους δεν ταιριάζει με το επίθετο αυτής της οικογένειας. Το μέλος αυτής της οικογένειας έχει όνομα αρχαίου τραγικού ποιητή.
- 3 Συγχαρητήρια!
α) Παραδοσιακό κρητικό έδεσμα.
β) Το μικρό όνομα του φημισμένου Πεζογράφου Βενέζη (τοπική διάλεκτος). Συνδύασε τα δύο παραπάνω και τρέξε για τον επόμενο φάκελο.
- 4 Τώρα αρχίζουν τα δύσκολα...
α) Ο καλύτερος καπετάνιος, προσεύχεται κάθε μέρα στο Άγιο Νικόλαο.
β) Ο καλύτερος καπετάνιος είναι ο «Ζέπος». Συνδύασε τα α-β και τρέξε για τον επόμενο φάκελο. Χρησιμοποίησε 2 λέξεις-κλειδιά από αυτά.

- 5 Σταυρόλεξο: Βρείτε οριζοντίως, καθέτως και διαγωνίως ίσα και αντίστροφα τα 5 παλαιότερα και νέα καφενεία της Λυκούριας. Μετά παραδώστε τα πίσω σε μας.
- 6 α) Πρωταγωνιστικός ρόλος της αείμνηστης Άλικης Βουγιουκλάκη.
β) Θα μπορούσες να βάλεις τυρί, ντομάτα, πιπεριά αλλά και αντζούγιες.
γ) Μην μπεις, αλλά πρόσχε μην καείς.
Ο συνδυασμός των α, β, γ θα σε οδηγήσει στον τελευταίο φάκελο και στον τελικό.

ΟΜΑΔΑ Β'

- 1 α) Γαβγίζει αλλά δε δαγκώνει.
β) Διασκεδάζει τη νεολαία της Λυκούριας.
Ο συνδυασμός των α-β θα σε οδηγήσει στον επόμενο φάκελο.
- 2 Πολύ καλά ως εδώ...
α) Έχει εντυπωσιακό σπίτι, ίσως το πιο καινούργιο αυτή τη στιγμή στο χωριό.
β) Συνεισφέρει και αυτός στα πολιτιστικά του χωριού μας.
Πήγαινε σπίτι του για τον επόμενο φάκελο.
- 3 Συγχαρητήρια...
α) Στην έρημο η παρουσία της θα ήταν πολύ χρήσιμη. Δυστυχώς δεν υπάρχει εκεί.
β) Βοήθεια: Οι περισσότεροι άνθρωποι πίνουν με αυτό το χέρι το στυλό.
Έτσι αρχίζει η λέξη.
- 4 Τώρα αρχίζουν τα δύσκολα...
α) Όταν ο μικρός συναντήσει τον μεγάλο βγαίνουν οι «απόξες-φαντάσματα». Και να μην τους δεις, (μικρό – μεγάλο) θα τους ακούσεις.
Πήγαινε να τον βρεις στην πόρτα τους.

- 5 Σταυρόλεξο: Βρείτε οριζοντίως, καθέτως και διαγωνίως ίσα και αντίστροφα 5 εκκλησίες του τόπου μας. Μετά επιστρέψτε μας το φάκελο με την απάντηση για να παραλάβετε τον επόμενο φάκελο.
- 6 α) Είναι κατά κάποιο τρόπο, ο θυρωρός του χωριού μας.
β) Ανοίγοντας έναν χάρτη Ελλάδος το βλέπεις.
γ) Δεν ξέρει γράμματα, παρά μόνον την αλφαβήτα.
Ο συνδυασμός των παραπάνω θα σε οδηγήσει στον τελευταίο φάκελο και τον τελικό.

ΟΜΑΔΑ Γ'

- 1 α) Το στέλνεις ως δώρο στα νεότεστα σπίτια για γούρι.
β) Το παραπάνω σε μικρό μέγεθος (υποκοριστικό).
Ο συνδυασμός των α-β θα σε οδηγήσει στον επόμενο φάκελο.
- 2 Πολύ καλά ως εδώ...
α) Πρώτο τραπέζι... κλείνουν οι πλούσιοι.
β) Θεά της... ήταν η Δήμητρα
Το α θα σε οδηγήσει στον προορισμό και το β στο πρόσωπο που θα σου παραδώσει τον επόμενο φάκελο.
- 3 Συγχαρητήρια!
α) Σημείο αναφοράς κάθε χωριού σε περίοπτη θέση.
β) Ρίξε ένα νόμισμα και κάνε μια ευχή χωρίς να πάς στην Fontana di Trevi.
Ο συνδυασμός των α-β θα σε οδηγήσει στον επόμενο φάκελο.

- 4 Τώρα αρχίζουν τα δύσκολα...
α) Ο γιος πήγε να επισκεφθεί τον άρρωστο πατέρα του. Τελικά ο πατέρας αποδήμησε αλλά το πνεύμα του παρέμεινε.
β) Τρεις λέξεις κλειδιά της παραπάνω ιστορίας θα σε οδηγήσουν στον επόμενο άγιο τόπο.
- 5 Σταυρόλεξο: Βρείτε οριζοντίως, καθέτως και διαγωνίως ίσα και αντίστροφα 5 αντικείμενα, ιδιαίτερα χρήσιμα για τους κατοίκους του χωριού. Μετά επιστρέψτε μας το φάκελο με την απάντηση για να παραλάβετε τον επόμενο φάκελο.
- 6 α) Δεν έχει όπισθεν, αλλά έχει πρώτη.
β) Έχει δευτέρα, τρίτη, τετάρτη, πέμπτη αλλά δεν έχει Παρασκευή, Σάββατο και Κυριακή.
γ) Είναι πηγή φωτός.
Ο συνδυασμός των παραπάνω θα σε οδηγήσει στον τελευταίο φάκελο και τον τελικό.

ΟΜΑΔΑ Δ'

- 1 α) Κλασικό παιδικό παιχνίδι (πληθυντικός αριθμός, δύο λέξεις).
β) ...και τον πόνο μου να ακούσει δεν αρνήθηκε.
γ) Δεν θα φορούσε ποτέ αντρική κολόνα.
Ο συνδυασμός των α-β θα σε οδηγήσει στον προορισμό και το γ στο σημείο που βρίσκεται ο επόμενος φάκελος.
- 2 Πολύ καλά ως εδώ...
α) Σε πιάνει μια... όταν έχεις φάει πολύ. Πιες μια σόδα!
β) Σύζυγος του Ιουστινιανού.
Το α θα σε οδηγήσει στην κατάλληλη οικογένεια και το β στο πρόσωπο αυτής που θα σου παραδώσει το φάκελο.
- 3 Συγχαρητήρια...
α) Συνώνυμο του «προεφηβική» πρώτη λέξη.
β) Γιορτάζει στις 10 του 2ου μηνός: δεύτερη λέξη.
Ο συνδυασμός των α-β θα σε οδηγήσει στον επόμενο φάκελο.
- 4 Τώρα αρχίζουν τα δύσκολα...
α) Κάθε «άγιος» άνθρωπος αξίζει σεβασμό. Ο σεβασμός αυτός υποδηλώνεται μιλώντας τον στον πληθυντικό.
β) Δυο λέξεις κλειδιά από τα παραπάνω απόσπασμα θα σε οδηγήσουν στον επόμενο φάκελο.

- 5 Σταυρόλεξο: Βρείτε οριζοντίως, καθέτως και διαγωνίως ίσα και αντίστροφα 5 αντρικά ψευδώνυμα που χρησιμοποιούνται ευρύτατα στο χωριό. Μετά επιστρέψτε μας το φάκελο με την απάντηση για να παραλάβετε τον επόμενο φάκελο.
- 6 α) Κάποιος είπε: «Στις 18 Οκτώβρη ψηφίζουν μόνο οι προδότες».
β) Μην μπεις μέσα, αλλά ψάξε το βιομηχανικό γαϊδούρι.
Ο συνδυασμός των α και β θα σε οδηγήσει στον τελευταίο φάκελο.

ΟΜΑΔΑ Ε'

- 1 α) Συνώνυμο του «εκεί»: πρώτη λέξη.
β) Ένα πόμολο για το κρύο ένα για το ζεστό: δεύτερη λέξη.
Ο συνδυασμός των α-β θα σε οδηγήσει στον επόμενο φάκελο.
- 2 Πολύ καλά ως εδώ...
α) Είχε κάποτε το πρακτορείο των ΚΤΕΛ.
β) Πήγαινε εκεί αλλά μην κάτσεις για έκθεση ή αρχαία.
Το α θα σε οδηγήσει στον προορισμό και το β στο πρόσωπο που θα σου παραδώσει τον επόμενο φάκελο.
- 3 Συγχαρητήρια...
α) Έχει η θάλασσα χωρίς φουρτούνα.
β) Την αποκτούν οι άνθρωποι μετά θάνατον.
Ο συνδυασμός των α-β θα σε οδηγήσει στον επόμενο φάκελο.
- 4 Τώρα αρχίζουν τα δύσκολα...
α) Το χωριό κατακλύζεται από πολύ κόσμο. Πήγαινε και εσύ στο καφενείο να πιεις έναν καφέ αλλά μην πάρεις πορτοφόλι.
β) Δεν είναι απαραίτητο να είναι Κυριακή.
Τα παραπάνω στοιχεία θα σε οδηγήσουν στον επόμενο φάκελο.
- 5 Σταυρόλεξο: Βρείτε οριζοντίως, καθέτως και διαγωνίως ίσα και αντίστροφα 5 γειτονικά χωριά της Λυκούριας. Μετά επιστρέψτε μας το φάκελο με την απάντηση για να παραλάβετε τον επόμενο φάκελο.
- 6 α) Κάθε λεωφορείο έχει μια τελευταία στάση.
β) Τα ματς δεν τα βλέπεις μόνο από την τηλεόραση.
γ) Ψάξε καλά και στα δύο.
Ο συνδυασμός των α και β θα σε οδηγήσει στον τελευταίο φάκελο και τον τελικό.

Στιγμές που αξίζουν

Είναι οι στιγμές που λες αξίζει. Είναι οι στιγμές που μας κρατάνε όρθιους. Ξέρεις τι είναι να βλέπεις εβδονητάρηδες και βάλει με την κάψα του εφθήβου. Άλλοι να παρατάνε τη δουλειά τους και να έρχονται να βοηθήσουν, άλλοι να έρχονται τρέχοντας για να προλάβουν. Είναι οι στιγμές που λες «κάτι καλό ρε γαμώτο πρέπει να γίνεται». Αυτά τα δεντράκια είναι το καμάρι μας, και όπως κάθε καμάρι έχει το όνομα του θα προσπαθήσουμε να αποκτήσουμε και αυτά ένα.

Καλά ρε γιατρέ, εσύ που τα έμαθες αυτά; Ρε μπας και τελείωσε και γεωπονική και μας το κρύβει; Μας καθυσύχαζε κιόλας «Δεν πρόκειται να τη πειράξει ο πάγος». Και μετεωρολόγος γιατρέ;

Κάπου είναι ο «Ντιόγο» σε τούτη την κλάρα. Θα του κόψω τα πόδια να ησυχάσει ο Βύντρα με το Σαριέγκι. Ρε, άμα δε φύγει ο Τζίγκερ, άμυνα δε φτιάχνουμε.

Ο Καπινιάς με το Γιώργη αχτύπητο δίδυμο. Οι λοκατζήδες δεν καταλαβαίνουν από ηλικία.

Ρε Σιούλη. Κάμποσα στο αλωνάκι είναι ψηλά και πολύ άκρη. Δεν τα παρατάμε; Ρε θα τους πιω το αίμα καημένε, που είναι ψηλά και δε θα φτάνουμε. Θα φέρω το φορητό και θα τους δείξω εγώ. Βαγγέλη, πήδα πάνου. Εσείς κανόνιστε μετά τον κλάδο να σας πελεκίσω στη δηλωτή!

«Απάνου από τ' αυτοκίνητα παιδιά θα κλαδέψουμε. Και τσάκα τσάκα γιατί έχω και άρμεγμα.» Α, ρε μπαγάσα, πάλι μας ξελάσπωσες. Του παππούλη σου του Τάκη πρέπει να μοιάζεις. Να 'γραφες και όπως κλαδεύεις!

Τα παιδιά ακολουθούν τα χνάρια των γονιών. Επιπλέον η Κωνσταντίνα είναι και άριστη μαθήτρια

Αφού τελειώσαμε τον κλάδο, οι τελευταίοι που μείναμε είπαμε να μετρηθούμε πόσοι είναι Ολυμπιακοί και πόσοι Παναθηναϊκοί. Δε λέμε το νικητή, το μόνο που σας λέμε: 10-3 το αποτέλεσμα. Πάντως οι 2 από τους 3 ήταν αδέρφια.

«Ενας αϊτός περήφανος». «Τι ψέλνεις, ρε Αντρέα;» «Α, οι δουλειές θέλουν τραγούδι για να πετύχουν. Άμα τις κάνεις αγγαρεία δεν κάνεις τίποτα. Κοίτα την, ωραία δε γίνεται τώρα;» Τι να πεις; Γεια σου ρε Αντρέα μερακλή!

Ο Σωτήρης και ο Γιώργης από τότε που θυμούνται τον εαυτό του τρέχουν για το σύλλογο. Από δω θα λείπανε;

ΛΑΔΩΝΑΣ

Όπα, σιγά-σιγά μη σπάσουμε τις ρίζες. Έχουν πολύ βάρος να κρατήσουν. Ποιος ξέρει, μπορεί να πρέπει πολλά να αντέξουν.

Πρόσεξε, πρέπει να το φέρουμε όλο στα ίσα. Να 'ναι κάτι να νιώθει περήφανο. Τώρα θα παντρέψει δυο μελωδίες. Αυτή που φέρνει της Κατσάνας και αυτή που βρίσκει του Λάδωνα.

Τώρα καμαρώστε το. Όπου να 'ναι θα 'ρθουν πουλιά να ξαποστάσουν και να τραγουδήσουν. Οι μαέστροι Σωκράτης, Άγγελος, Ηλίας, Θανάσης έδωσαν το ρυθμό.

Α ρε νεολαία, και συ στη μάχη... Και ας τον είχανε πάρει εκατό τηλέφωνα τον Αντρέα για μπιρίμπα.

«Προχωράτε, μόλις τελειώσω το άρμεγμα θα 'ρθω κατευθείαν εκεί». Κάπως έτσι φανταζόμαστε τον εθελοντισμό. Όποιος θέλει τα προλαβαίνει όλα.

Οι παλιοί λέγανε ότι οι γυναίκες κρατάνε κλαδευτήρι. Όποιος δεν το πίστευε ήρθε η ώρα να το πιστέψει. Κολόνα η Γιώτα. Και κλάδο και караβάκια και λαμπάδες και κατασκευές και... και... και... α ρε φιλαράκι

Μια σύγχρονη κατάρα... από την Άρτεμη

Γρηγόρης από το Κυνηγάρη

Είμαι τυχερός που κατάγομαι από μια μαγευτική περιοχή που βρίσκεται στις πηγές του ποταμού Λάδωνα. Εδώ η θεά Άρτεμις κυνηγούσε τα αγρίμια της εποχής εκείνης και εδώ ο Ηρακλής πλήγωσε και έπιασε το ιερό της ελάφι, αναγκάζοντάς την να πάει στο Δία για παράπονα. Στην εποχή μας όμως που δεν υπάρχουν ήρωες, δεν υπάρχουν Θεοί, δεν υπάρχει Δίας, που να πω τα παράπονά μου για τους σύγχρονους θνητούς.

Σήμερα, στην ευρύτερη περιοχή που σηματοδοτείται από το νοητό τρίγωνο που σχηματίζουν τα Θεικά βουνά, Χελμός, Κυλλήνη, Μαίναλο, υπάρχουν κάτι ήρωες που μπορεί να είναι κυνηγοί, κτηνοτρόφοι, αγρότες, τυχοδιώκτες... και τα έχουν βάσει με τα θηρία της εποχής μας, τα κυνηγόσκυλα.

Μόνο που τα σκυλάκια δεν είναι τέρατα της μυθολογίας και αυτοί δεν είναι ήρωες.

Αυτά τα ανθρωπάκια αντί να στρωθούν στη δουλειά και να φτιάξουν τα δικά τους σκυλάκια, αν είναι κυνηγοί, ή να ασχοληθούν με τα κοπάδια τους, αν είναι τσοπάνηδες, έχουν γεμίσει με φόλες τα λαγοτόπια και χαίρονται κάθε φορά που ακούνε για ένα καινούργιο θύμα. Όποιος ασχοληθεί με την εκπαίδευση ενός σκύλου και ειδικά σκύλου ιχνηλάτη γνωρίζει ότι απαιτούνται πολλά χρόνια και πολύς κόπος για να ακούσει την αρχέγονη μελωδία του να αντιλαλεί στις κορφές των θρυλικών βουνών της περιοχής.

Τα ανθρωποειδή που βάζουν τις φόλες είναι γνωστοί άγνωστοι στην περιοχή, είναι πιθηκοειδή που λειτουργούν με φθηνά, αστεία, ιδιοτελή κριτήρια. Πιστεύω πως ο Κυνηγετικός σύλλογος Κλειτορίας και το Α.Τ. Κλειτορίας θα ευαισθητοποιηθούν και θα ενεργήσουν άμεσα. Θα μπορούσαμε να τους πληρώσουμε με το ίδιο νόμισμα αλλά δεν ανήκουμε στην ίδια κατηγορία, η πλειοψηφία των ανθρώπων της περιοχής είναι υγιώς σκεπτόμενοι.

Εδώ στην περιοχή μας έμαθα πως τριγυρίζει ο φίλος μου ο Πάνας ο τραγοπόδαρος. Έχει ξεμείνει από τα παλιά τα χρόνια. Αυτός δε ρίχνει κεραυνούς στους κακούς όπως ο Δίας, αλλά όπως περιφέρεται στα δάση, σαν σάτυρος που είναι όποιον πάρε στην αγκαλιά του τον κάνει και καλοπερνάει... Ο Πάνας εμφανίζεται τον τελευταίο καιρό στη Λυκούρια, το Παγκράτι, τα Κρινόφυτα, τον Φενεό, το Θεόκτιστο, Αλίμονο σας κακομοίρηδες.

Η γνώση είναι... μεταδοτική

Ευθυμία Μαγκλάρα

Την ανάγκη των μαθητών να είναι δημιουργικοί και να έχουν γνώση καλύπτουν τα νέα βιβλία του δημοτικού σχολείου. Η γνώση που παρέχεται συστηματικά από το σχολείο, και όχι μόνο, αξιοποιείται στην καθημερινότητα του παιδιού, του δίνει τη δυνατότητα να επικοινωνεί, να συμμετέχει ενεργά, να δημιουργεί, να εκφράζεται, να αναπτύσσει δεξιότητες και να είναι από μικρή ηλικία ένας υπεύθυνος, συνειδητοποιημένος και δυνατός πολίτης του αύριο. Γνώσεις και δεξιότητες που τα παιδιά αποκτούσαν από το οικογενειακό περιβάλλον, σήμερα αποκτώνται με τα βιβλία. Τα παιδιά των αγροτικών περιοχών ακόμα και σήμερα δεν έχουν τη δυνατότητα να μάθουν και να αξιοποιήσουν τις δυνατότητές τους, όπως:

1 Να μάθουν για τον τρόπο ζωής στην πόλη. Βέβαια όλα τα παιδιά ταξιδεύουν και έχουν ερεθίσματα, αλλά έπρεπε συστηματικά να αποκτήσουν αυτήν τη γνώση και τη δεξιότητα.

2 Να παρακολουθήσουν κάποιες θεατρικές παραστάσεις, και αυτό γιατί βρίσκονται συνήθως μακριά από τα αστικά κέντρα. Αλλά ακόμη και αν έχουν πρόσβαση, δεν το επιλέγουν ως ψυχαγωγία.

3 Να πάνε στον κινηματογράφο, γιατί στην επαρχία δύσκολα τον έχεις.

4 Να έχουν τη δυνατότητα να γυμναστούν σε ένα μεγάλο και πρότυπο γυμναστήριο με ειδικούς γυμναστές, που θα φροντίσουν για τη σωματική τους υγεία, αλλά ακόμη και για τη σωστή εκγύμναση του σώματος.

5 Να μάθουν κολύμπι, σε μια πισίνα. Ειδικά αυτά τα παιδιά δε μένουν κοντά σε θάλασσα, ενδεχομένως να μην έχουν κολυπήσει και ποτέ (βέβαια τα δεδομένα έχουν αλλάξει και όλες οι οικογένειες ή μάλλον οι περισσότερες πηγαίνουν διακοπές το καλοκαίρι εκτός του χωριού αλλά αυτή η συνήθεια δεν εκδηλώνεται από όλες τις οικογένειες για διάφορους λόγους).

6 Να μάθουν μουσική σε ένα ωδείο και να διδαχθούν συστηματικά την μουσική ή και ακόμα και να αποκτήσουν ένα πτυχίο.

7 Να μάθουν και να αποκτήσουν έναν Η/Υ και να τον χειρίζονται.

8 Να μάθουν ξένες γλώσσες γιατί είναι πολύ σημαντικό εφόδιο για την μετέπειτα πορεία του παιδιού.

9 Να παρακολουθήσουν εκδηλώσεις που γίνονται συνήθως στα αστικά κέντρα.

10 Να αποκτήσουν σωστές συνήθειες διατροφής και υγείας, κάποια προγράμματα αγωγής και υγείας.

11 Να συνειδητοποιήσουν ότι πρέπει να είναι προσεχτικοί και να ακολουθούν τον Κ.Ο.Κ όπου και αν βρίσκονται. Πρέπει να γνωρίζουν τη σημασία που έχουν τα φανάρια, ακόμη και αν στον τόπο που ζουν δεν υπάρχουν.

12 Να συμμετέχουν ακόμη σε μια χορωδία ή σε μια οργανωμένη ομάδα μπάσκετ – ποδοσφαίρου κ.α.

13 Να συμμετέχουν σε συλλόγους για να μάθουν παραδοσιακούς χορούς. Βέβαια στις αγροτικές περιοχές όπως είναι το χωριό μας, τα παιδιά μαθαίνουν χορό παραδοσιακό και γνωρίσουν τα ήθη και

έθιμα του τόπου γιατί στο χωριό διατηρούνται στο χρόνο, και έχουν όλα τα χαρακτηριστικά τους.

Βέβαια στην καθημερινότητα των παιδιών υπάρχουν διαφορές και η προσέγγιση που γίνεται, χρειάζεται χρόνο και θέληση. Στην προσέγγιση αυτή, σημαντική είναι η συμβολή του ολοήμερου δημοτικού σχολείου, το οποίο καλύπτει τις ανάγκες των παιδιών, όπως μουσική, χορό, θέατρο, γυμναστική, κ.α. έτσι συμβάλλει στην ολόπλευρη ανάπτυξη του παιδιού.

Βέβαια σημαντικό είναι να αναφέρω ότι η κάθε οικογένεια αποφασίζει και δίνει κάποια εφόδια στα παιδιά της, επιλέγει αν θέλει να παρακολουθήσει και να μάθει μια ξένη γλώσσα, όσο μακριά και να βρίσκεται από τον τόπο που ζει, επιλέγει το μέσο μεταφοράς του και παρακολουθεί ανά τακτά διαστήματα.

Τα παιδιά των αγροτικών περιοχών έχουν την δυνατότητα να ξεπεράσουν τις τυχόν δυσκολίες που υπάρχουν λόγω απόστασης αρκεί να αποκτήσουν τα εφόδια που τους παρέχονται από το σύγχρονο σχολείο.

Και όλα αυτά που προανέφερα είναι προσωπική μου εμπειρία και αγώνας. Γενικά όταν βάλεις στόχο για κάτι, το καταφέρνεις. Όταν πραγματικά θέλεις, τότε μπορείς - τότε αγωνίζεσαι χωρίς να κουράζεσαι. Η ικανοποίηση είναι ατελείωτη και μεγάλη.

Παράνομη και επικίνδυνη η οδήγηση οχημάτων από ανήλικους στα χωριά μας

Αφροδίτη Γ. Κοσμά

Ένα επικίνδυνο και βλαβερό φαινόμενο που παρατηρείται στη σύγχρονη εποχή στα χωριά μας, είναι η παράνομη οδήγηση οχημάτων (αυτοκινήτων, μοτοσυκλετών, τρακτέρ, χωματουργικών μηχανημάτων κλπ) από ανήλικους μέχρι 17 ετών.

Σ' όλους μας θα έχει τύχει και μάλιστα όχι λίγες φορές, να διαπιστώσουμε ιδίους όμμα σι ή εξ ακοής από άλλους τις συμπεριφορές αυτές και κυρίως τις εγκληματικές συνέπειές τους, δηλαδή την πρόκληση από τους ανήλικους, με την ακατανόητη αμέλεια και αδιαφορία των γονέων τους, αυτοκινητικών ατυχημάτων με σωματικές βλάβες και υλικές ζημιές, ενίοτε πολύ σοβαρές, στους επιβαίνοντες στα εμπλεκόμενα οχήματα, σε πεζούς και σε ξένες ιδιοκτησίες.

Η έξαρση των ατυχημάτων αυτών οφείλεται στην ανεύθυνη συμπεριφορά των γονέων που επιτρέπουν στα ανήλικα τέκνα τους να οδηγούν τα οχήματά τους ενώ γνωρίζουν ότι αυτό απαγορεύεται, ότι τα ανήλικα δεν διαθέτουν ακόμα ωριμότητα και αίσθηση ευθύνης και άρα ότι κινδυνεύει

ει πρωτίτως η ζωή των ίδιων τους των παιδιών εκεί έξω στους δρόμους. Ακόμα και αν οι ανήλικοι παίρνουν τα κλειδιά των οχημάτων εν αγνοία των γονέων τους, και πάλι η ευθύνη βαρύνει τους γονείς. Κι αυτό γιατί θα έπρεπε οι τελευταίοι, στα πλαίσια της γονικής τους μέριμνας, να έχουν εμπεδώσει στη συνείδηση των παιδιών τους και να τους έχουν καταστήσει σαφές ότι η

Η αναγκαιότητα επανέκδοσης της εφημερίδας

Γεώργιος Μιλτ. Κοσμάς

Εβδομήντα χρόνια πέρασαν από τότε που οι εγκατεστημένοι στο Λεκανοπέδιο της Αττικής συμπατριώτες μας, από αγάπη προς τη γενέτειρα και από ανάγκη επικοινωνίας μεταξύ τους, ίδρυσαν τον ιστορικό Σύλλογο που θα πρέπει να διατηρηθεί και να συνεχίσει το πολύτιμο έργο του. Το Σύλλογο Λυκουριωτών της Αθήνας που στα μητρώα του χαράχτηκαν ανεξίτηλα τα ονόματα πολλών και άξιων μελών του που τίμησαν με το έργο τους, τους τομείς της πολιτιστικής, πνευματικής, επιστημονικής, δημόσιας, πολιτικής και επιχειρηματικής δραστηριότητας. Όμως ο πρωταρχικός σκοπός του Συλλόγου που τέθηκε με τη συστατική πράξη και τις τροποποιήσεις της, απ’ όπου ξεκίνησε κάθε σκέψη για την πραγματοποίηση των παρεπόμενων σκοπών, της σύσφιξης δηλαδή των σχέσεων κλπ., άρχισε μετά τον απόηχο του ενθουσιασμού των ένθερμων ιδρυτικών μελών του και με την πάροδο του χρόνου να μην είναι εφικτός. Τα κυριότερα αίτια που συντέλεσαν σ’ αυτό και εξακολουθούν να επηρεάζουν δυστυχώς αρνητικά την επικοινωνία μεταξύ μας με πόλο έλξης το εβδομηντάχρονο μη κερδοσκοπικό Σωματείο μας, που αποτελεί συνάμα τον αντιπροσωπευτικότερο φορέα των Λυκουριωτών, ως μόλος «κοινότητας», ιδιαίτερα μετά την εφαρμογή του νόμου «Καποδίστριας», εντοπίζονται στις κομματικές, μικροκομματικές και μικροπολιτικές θέσεις και αντιπαραθέσεις μας απ’ ενός και στην τεχνολογική πρόοδο απ’ ετέρου. Όμως οι πολιτικές πεποιθήσεις και η έκφρασή τους είναι απόλυτα συνυφασμένες με τον ίδιο άνθρωπο υπό την ιδιότητά του ως πολιτικού όντος και με τον ίδιο απόλυτο δικαίωμά του να εκφράζει ελεύθερα την πολιτική του βούληση αβίαστα και ελεύθερα. Γι’ αυτό είναι αδιανόητο, παρατα-

ξιακές τοποθετήσεις να διχάζουν τα μέλη και απεναντίας να μην τα ενώνουν μέσα από καλόπιστο διάλογο με αντιθέσεις και διαφωνίες, για επωφελή συλλογική προσπάθεια επίλυσης των κοινών προβλημάτων και των προβλημάτων της Λυκούριας και ευρύτερα του Δήμου Λευκασίου Αχαΐας. Η τεχνολογική πρόοδος και η άνοδος του βιοτικού επιπέδου, που μας έκανε όλους κατόχους Ι.Χ. αυτοκινήτου, TV και επισκέπτες στο διαδίκτυο, μπορεί να εκμηδενίξει τις αποστάσεις και να βελτίωσε τους όρους διαβίωσης αλλά συγχρόνως μας απομόνωνσε. Αποτέλεσε πλέον νοσταλγικές αναμνήσεις οι ομαδικές εκδρομές μας με λεωφορεία – πούλμαν στο χωριό τις μεγάλες γιορτές, η χαρά της μετάβασης στη γενέτειρα και η μελαγχολία της επιστροφής. Δεν συμμετέχουμε πλέον πρόθυμα, όπως άλλοτε, σε μαζικές εκδηλώσεις ιστορικού, ψυχαγωγικού ή πολιτιστικού περιεχομένου δεν γίνονται συγκεντρώσεις συγχωριανών μας σε χώρους ζωντανής συναναστροφής και συζητήσεις, γιατί νικάμε θύματα της μηχανοποιημένης, με αυταπάτη, επικοινωνίας και της μοναξιάς. Το χειρότερο όμως είναι ορισμένα Διοικητικά Συμβούλια τα τελευταία χρόνια, επηρεασμένα και από κάποιους ελάχιστους «νοματαίους» συγχωριανούς μας προς επιλεκτική κρίση και αξιολόγηση συγκεκριμένων προσώπων, δεν κατορθώνουν και δεν επιδιώκουν έτσι να περιλαμβάνουν έτσι στους κόλπους του Συλλόγου όσο γίνεται περισσότεροι Λυκουριώτες. Έχοντας επί πλέον την τάση κακόπιστης και καθόλου εποικοδομητικής κριτικής για ανθρώπους που έδωσαν τη ψυχή τους για εκσυγχρονισμό της Λυκούριας, συγκεντρώνουν μικρό αριθμό μελών, κυρίως μόνον από τους νέους, στις ετήσιες συνεστιάσεις κλπ., που μόλις μετά βίας καλύπτουν το όριο απαρτίας στις ετήσιες γενικές τακτικές συνελεύσεις.

Όπως είναι γνωστό, ο Σύλλογός μας κατά τη διάρκεια της επταετούς προεδρίας του υπογράφωντος (1987-1994) αλλά και κατά τη διάρκεια της τετραετούς προεδρίας του Ανδρέα Μπράβου (1994-1998), εξέδιδε την εφημερίδα «ΛΥΚΟΥΡΙΑ» που πέτυχε το σκοπό της και έφθανε σ’ όλους τους Λυκουριώτες σ’ ολόκληρο τον κόσμο. Στη συνέχεια, από τα επόμενα Διοικητικά Συμβούλια εκδόθηκε το περιοδικό το οποίο όμως δεν ευδοκίμησε για λόγους που είναι ευρύτερα γνωστοί και δεν είναι σκόπιμο να αναφερθούν σε αυτή τη φάση. Αυτό το φύλλο της εφημερίδας αποτελείσει νέα αφετηρία τολμηρής προσπάθειας του Δ.Σ. του Συλλόγου. Μιας προσπάθειας που υπαγορεύεται από τις παραπάνω διαπιστώσεις και από την ανάγκη να δημιουργηθεί το κατάλληλο κλίμα και μέσο για την αρτιότερη και τακτικότερη επικοινωνία μας. Για την εμφάνιση, προώθηση και επίλυση προβλημάτων του Συλλόγου και της γενέτειρας, τη διεκδίκηση και διασφάλιση των συμφερόντων της Λυκούριας, τη διατήρηση περιφρούρηση και αξιοποίηση της με-

γάλης ιστορικής, πολιτιστικής και λαογραφικής κληρονομιάς μας. Προπαντός επιδιώξει η εφημερίδα την αναθέρμανση και ενίσχυση των δεσμών μεταξύ των όπου Γης Λυκουριωτών πρώτης δεύτερης και τρίτης γενιάς και τη βαθύτερη κατανόηση και προσέγγισή μας. Το δυνάμωμα της μεταξύ μας αλληλεγγύης και ζωντανής συνεχής και εποικοδομητική επικοινωνία μας. Το συντονισμό και την αποδοτική χρησιμοποίηση των προσπαθειών όλων των ενδιαφερομένων για την πρόοδο και την πνευματική και ηθική εξύψωση των μελών και την άνοδο του μορφωτικού και πολιτιστικού επιπέδου τους. Για την επιτυχία των σκοπών αυτών είναι αναγκαία η συμπαράσταση και η βοήθεια όλων. Η εφημερίδα αυτή ανήκει σ’ όλους. Οι στήλες της θα πρέπει να είναι διάπλατα ανοιχτές σε κάθε ιδέα, σχόλιο, καλόπιστη κριτική, είδηση για κάθε συνεργασία που εντάσσεται στις παραπάνω επιδιώξεις. Πρέπει όμως να περιφρουρηθεί με συνέπεια το κύρος, η αντικειμενικότητα και προ παντός η ανεξαρτησία της εφημερίδας. Κάθε παραγκωνισμός πρέπει να αποκλεισθεί.

Κάθε προσπάθεια χειραγώγησης, κάθε εκδήλωση ομαδοποίησης, κάθε απόπειρα επηρεασμού πρέπει να καταπολεμηθεί. Οι στήλες της πρέπει να ενώνουν και όχι να διαιρούν. Μ’ αυτό το πνεύμα η κριτική, ο έλεγχος, ο διάλογος κι η ελεύθερη προβολή όλων των απόψεων θα πρέπει να βρουν φιλόξενο έδαφος σ’ αυτήν την εφημερίδα. Για τους λόγους αυτούς το Δ.Σ. θα πρέπει να προσβλέπει σ’ όλους τους Λυκουριώτες, και σ’ όλους τους Λυκουριώτες, και σ’ όλους τους μαζικούς φορείς της Λυκούριας (Τοπικό Συμβούλιο, δήμο Λευκασίου, Εκκλησία, Δημ. Σχολείο, Συνεταιρισμό κλπ.) από τους οποίους θα αντλεί ιδέες, πληροφορίες, σχόλια, συνεργασίες. Πρέπει να απευθύνεται στους πνευματικούς ανθρώπους αλλά και στους νέους για τις γνώσεις τους το πνευματικό τους σφρίγος και ενθουσιασμό τους. Κάθε τι που αναφέρεται στα προβλήματα, τα επιτεύγματα, την ιστορία, τον πολιτισμό, την παράδοση, την παραγωγή, την κοινωνική ζωή και τη φυσιογνωμία της γενέτειρας, πιστεύω ότι θα φιλοξενούνται στην εφημερίδα αυτού του ιστορικού Συλλόγου.

Η εφημερίδα του Συλλόγου μας

Σωτήριος Μ. Σμέρος

Ένιωσα μεγάλη χαρά, όταν έμαθα από τον Χρήστο τον Κοντογιάννη ότι θα επανεκδοθεί η εφημεριδούλα μας, και μου ζήτησε να γράψω και εγώ κάτι. Ήταν απόγευμα Κυριακής, Νοέμβρης του ‘89 θαρρώ, όταν κατεβήκαμε από το μέγαρο της οδού Κλεισθένους, μετά τη γενική συνέλευση του Συλλόγου μας, από την οποία είχε ανατεθεί στο νεοεκλεγέν συμβούλιο να εκδώσει εφημερίδα. Είχαμε αργήσει στη συνέλευση και μετά τη λήξη όλοι έτρεχαν να φύγουν. Είχα πιάσει τη γωνία του Δημαρχείου Αθηνών και περίμενα να κατέβουν οι του νέου Δ.Σ. Τους πρότεινα εκείνη κιόλας τη βραδιά να συγκροτήσουμε τη συντακτική επιτροπή. Έγινε η πρώτη επαφή. Το μικρό ρυάκι σχηματίστηκε στις επόμενες συναντήσεις κι έγινε μικρό αυλάκι. Χάρη στη φιλοτιμία της επιτροπής εκείνης, τα ονόματα των μελών δεν τα θυμάμαι και ας με συγχωρέσουν οι μετέχοντες, θυμάμαι μόνο τον μακαρίτη Νίκο Αναστασόπουλο και τον Γεώργιο Κοσμά. Καταφέραμε και εκδώσαμε το 1ο φύλλο. Τον Μάρτιο του ‘89 με πολλές δυσκολίες εστάλησαν οι πρώτες εφημερίδες. Γύρω στις 300 διευθύνσεις είχαμε. Έπρεπε ως γραμματέας του Δ.Σ. να επαληθεύσω τις παλαιές και να αναζητήσω νέες διευθύνσεις Λυκουριωτών, έστω και μη μελών του συλλό-

γου. Άρχισα από τα καφενεία του χωριού όπου με τη βοήθεια κατοίκων της Λυκούριας σχημάτισα τις πρώτες καταστάσεις με ονοματεπώνυμα και πατρώνυμα μόνο. Κανείς δεν ήξερε διευθύνσεις, μερικοί μου έδιναν μόνο τηλέφωνα των παιδιών τους. Αυτό με βοήθησε να κάνω μια αρχή. Ο αδελφός τον αδελφό, τον ξάδερφο, το φίλο και σχηματίστηκε μετά από καιρό ένας κατάλογος, μαζί με τους διαμένοντας στο εξωτερικό, περί τους 800. Έτσι η εφημεριδούλα μας έφτανε παντού στην Ελλάδα, (Ξάνθη, Κυλλήνη διάφορα χωριά Κορινθίας, Ηλίας, Αχαΐας, νησιά αλλά και εξωτερικό, Γερμανία, Γαλλία, Αγγλία, Η.Π.Α., Καναδά, Αυστραλία και νότιο Αφρική). Η λαχτάρα των πατριωτών μας ήταν μεγάλη. Όλοι περίμεναν κάθε 3/μηνο να ρουφήξουν τα περιεχόμενα της εφημερίδας και κυρίως οι του εξωτερικού, που μάθαιναν τα νέα της ιδιαίτεράς τους πατρίδας. Λυπήθηκα πολύ, όταν σταμάτησε η έκδοσή της. Ένιωσα ότι το δέντρο, που και εγώ συμμετείχα στο φύτεμά του και το πότισμά του, ξεράθηκε. Χαίρομαι λοιπόν ιδιαίτερα για την επανέκδοσή του και εύχομαι, αυτή τη φορά η ζωή της να είναι για πολλά, πολλά χρόνια και να διαβαστεί από πολλές γενιές. Ας φροντίσουμε όλοι, με τη συνδρομή μας σε χρήμα, αλλά και αρθρογραφώντας, ώστε η παραπάνω ευχή να γίνει πραγματικότητα.

οδήγηση από αυτά απαγορεύεται.

Ένας ανήλικος είναι ανώριμος να χειρίζεται αυτόνομα τη ζωή του και κάθε προέκτασή της. Μέχρι να ενηλικιωθεί βλέπει τη ζωή σαν παιχνίδι και ουδόλως έχει αίσθηση του κινδύνου. Η οδήγηση οχήματος αποτελεί «μαγκιά» και αίσθηση «γκαζώματος» για έναν ανήλικο, και όχι ανάγκη μετακίνησης όπως ισχύει για τους ενηλίκους. Το πιο τραγικό στην ιστορία αυτή είναι ότι ακόμα και μικρά παιδιά 10 έως 12 ετών οδηγούν αυτοκίνητα και χωματοουργικά μηχανήματα. Πώς είναι δυνατόν να εφάπτονται τα πόδια ενός μικρού παιδιού στο φρένο, στο γκάζι και στο συμπλέκτη! Πώς είναι δυνατό να είναι ένα παιδί σε θέση να ελίσσεται και να αντιδρά με τα απαιτούμενα ρεφλέξ σε οτιδήποτε απρόσμενο προκύψει κατά την παράνομη οδήγησή του!!

Η πραγματική διάσταση τέτοιων εγκληματικών συμπεριφορών είναι η εξής:

Ένας ανήλικος είναι ποινικά αδιάφορος μέχρι και την ηλικία των 12 ετών. Αν προσκρούσει το όχημα που παράνομα οδηγεί σε ξένη ιδιοκτησία ή αν συγκρουστεί με άλλο όχημα ή αν προκαλέσει σοβαρές ή θανατηφόρες σωματικές βλάβες σε πεζούς ή σε επιβαίνοντες σε άλλα οχήματα, τότε καθίστανται υπαίτιοι και ευθύνονται πλήρως νομικά για τις πράξεις του αυτές οι γονείς του, κάτι που ίσως δεν το έχουν συνειδητοποιήσει οι συμπολίτες μας στις μικρές κοινωνίες. Εκτός βέβαια από εκείνους που δυστυχώς τους έτυχε κάτι τέτοιο στο παρελθόν και, το λιγότερο μεν υπέστησαν τις δυσάρεστες συνέπειες της ποινικοποίησης και της αστικής ευθύνης, το τραγικότερο δε την απώλεια των παιδιών τους και άλλων προσώπων, ενηλίκων ή ανηλίκων!

Κάτι που επίσης δεν γνωρίζουν οι γονείς και τα ανήλικα είναι ότι ένας ανήλικος από 13 ετών μέχρι και 17 ευθύνεται ποινικά για τις πράξεις του και μαζί με αυτόν ευθύνονται και

οι γονείς του.

Η ανεπίτρεπτη έλλειψη συνείδησης των γονέων και των ανηλίκων συνδέεται απόλυτα με την απουσία παιδείας και αστυνόμευσης στα χωριά. Γιατί δηλαδή στα αστικά κέντρα να είμαστε υπό τον αυξημένο έλεγχο των αστυνομικών αρχών που μεριμνούν για τη σύνομη συμπεριφορά μας, και αυτό να μην ισχύει στην επαρχία; Όλοι οι πολίτες ίσα δικαιώματα και ίσες υποχρεώσεις δεν έχουμε;

Έχουν, λοιπόν, διανοηθεί οι γονείς και τα ανήλικα παιδιά τους ότι ανά πάσα στιγμή η ανευθυνότητα των πρώτων, και η επίδειξη «ισχύος» και η απατηλή αίσθηση «ελευθερίας» των δεύτερων μπορούν να αποβούν μοιραίες; Έχουν διανοηθεί ότι τα ανήλικα, οδηγώντας παράνομα, μπορεί να προκαλέσουν σοβαρές σωματικές βλάβες, να σκοτωθούν ή να σκοτώσουν, και να κουβαλάνε το φρικτό αυτό συναίσθημα και στίγμα σ’ όλη τους τη ζωή; Συνειδητοποιούν οι γονείς ότι θα αναγκασθούν να υποστούν ταλαιπωρίες και να μπουκνουν σε τεράστιες δαπάνες αποκατάστασης των υλικών ζημιών των οχημάτων τους και των άλλων εμπλεκόμενων οχημάτων, αν το ανήλικο παιδί τους προκαλέσει αυτοκινητικό ατύχημα; Η γνωστή σ’ όλους μας παροιμία λέει «κάθε πράγμα στον καιρό του...». Ο νομοθέτης ορθότατα θέσπισε τις διατάξεις περί χορήγησης διπλώματος οδήγησης μόνον σε ενηλίκους από 18 ετών και άνω, με το σκεπτικό ότι κατά την ανηλικότητα ο άνθρωπος στερείται της δέουσας ωριμότητας για να χειρίζεται ισορροπημένα τις καταστάσεις της ζωής και να ανταποκρίνεται με συνέπεια και αίσθημα ευθύνης προς τις υποχρεώσεις του ως πολίτης. Και αυτή η θεωρία είναι αμάχητη και αναμφισβήτητη.

Η πρόληψη είναι ενδεδειγμένη και πιο αποτελεσματική από την καταστολή! Θα πρέπει να αναλογιστούμε όλοι μας τα παραπάνω και τις τραγικές τους συνέπειες...

Είναι σε όλους μας γνωστός ο μεγάλος αγώνας σου για την σωτηρία του νερού του ποταμού Λάδωνα, αλλά οι λεπτομέρειες μας είναι άγνωστες. Θα ήθελες να μας ενημερώσεις για τις ενέργειές σου, ώστε να αποτραπεί το έγκλημα σε βάρος του τόπου μας;

Με μεγάλη μου ευχαρίστηση. Το έργο είχε ήδη δημοπρατηθεί, είχε γίνει τοπογραφική μελέτη, οι δε αρμόδιοι είχαν «κοκκινήσει» τις καρυδιές -στα χωράφια από Κεφαλόβρυσο προς Νησί- τις οποίες θα έκοβαν για να περάσουν τους σωλήνες. Ήταν αρχές Αυγούστου του 2000 που είχαν μεταφερθεί οι σωλήνες και τοποθετηθεί δίπλα από τις πηγές του ποταμού με σκοπό την σωλήνωση του νερού και τη μεταφορά του.

Με τηλεφώνημά της η αδελφή μου Χαρίκλεια με ενημέρωσε σχετικά για τους σωλήνες πριν από τις πηγές και για το ότι οι περισσότεροι στο χωριό έδειξαν αδιαφορία. Όμως εγώ αγαπώ πάρα πολύ την περιοχή αυτή, γιατί εκεί «γεννήθηκα» και τα χωράφια αυτά σε καιρούς δύσκολους μεγάλωσαν εμένα και τ'αδέλφια μου. Άλλωστε μην ξεχνάς, ότι η μεν μάνα μου άφησε την τελευταία της πνοή δίπλα από τον πλάτανο στις πηγές. Ο δε πατέρας μου για να προστατέψει το «χωράφι στο βράχο» (πιο κάτω από τις πηγές) πήγε στο λόγγο να κόψει πουρνάρια, να φράξει το χωράφι για να εμποδίσει το νερό του υπερχειλισμένου ποταμού (το 1928) και να το στείρει. Κατά κακή του τύχη έπεσε από το βράχο, έσπασε το πόδι του και από τότε έλαβε το παρατσούκλι «Κουτσοδήμος».

Κινούμενος, λοιπόν, από καθαρά συναισθηματικούς λόγους θεώρησα προσβολή για τον εαυτό μου και το χωριό μου να έλθουν οι Στρεζοβινοί και οι όποιοι «Παραλαδώνιοι» να πάρουν το «λευκό χρυσό» και έτσι να αποκτήσουμε «Συνεταίρους» ρυθμιστές του πότε θα ποτίσουμε τα χωράφια μας εμείς οι κάτοικοι της Λυκουρργιάς και με πόσο νερό...!

Από τις συγκεκριμένες ενέργειες των «Παραλαδωνίων» πολλά ερωτήματα και απορίες γεννήθηκαν στο μυαλό μου. Σήμερα στο χωριό υπάρχει μία ποσότητα -μικρή βέβαια- νερού και υδρευόμαστε. Με δεδομένη όμως τη μείωση των υδάτινων πόρων παγκοσμίως, ποιός μας εγγυάται, ότι στο μέλλον θα υπάρχει η ίδια ποσότητα νερού στο χωριό; Σε μία τέτοια περίπτωση ο Λάδωνας, θα αποτελούσε την πιο πρόσφορη λύση του προβλήματος της λειψυδρίας. Αν το νερό το έπαιρναν οι «Παραλαδώνιοι» φαντάζεσαι τι θα γινόταν; Θα έπρεπε να ζητήσουμε την άδεια για να πάρουμε νερό να πιούμε, να πλυθούμε και να ποτίσουμε τα ζωντανά μας. έπειτα, το σπανίου κάλλους αυτό τοπίο από τις πηγές μέχρι τα Παγκραταίικα θα μεταβαλλόταν σε ένα ξερολάγαδο. Και ακόμη θα αποτελούσε «έγκλημα» και για τις επόμενες γενιές που θα μας καταριόντουσαν -και με το δίκιο τους- για την αδιαφορία μας και την έλλειψη αγάπης για τον τόπο που γεννηθήκαμε. Έτσι πήρα την απόφαση να αγωνιστώ -έστω και μόνος μου-να πολεμήσω δικαστικά επιβαρύνοντας οικονομικά τον εαυτό μου.

Κύριε Γιώργο, πως πέτυχε την επιβράδυνση και στη συνέχεια την αναστολή των εργασιών;

Όταν κατέβηκα στο χωριό, την άλλη μέρα το πρωί μαζί με άλλους συγχωριανούς (Κριμπένη Βλάση, Ροδάκη Γιάννη, Κριμπένη Μαρία, Ανδρίκου Θεόδ., Μπράβο Γεώργιο κ.λπ.) πήγαμε στο Κεφαλόβρυσο και με διάφορους τρόπους εμποδίσαμε τους τεχνικούς που εργάζονταν για τη σύνδεση των σωλήνων και το πέρασμά τους μέσα από το χωράφι μου (αφήσαμε τρακτέρ μέσα στο χωράφι, στο σημείο που θα περνούσαν τους σωλήνες). Στη συνέχεια άρχισα να

συγκεντρώνω υπογραφές από συμπατριώτες-ιδιοκτήτες χωραφιών και τελικά συγκεντρώσα 138 υπογραφές.

Στα μέσα Σεπτεμβρίου του 2000 έγινε Συνέλευση στο χωριό με εκπροσώπους της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, της Λυκούργιας, του Περιφερειάρχη Δυτικής Ελλάδας και άλλων φορέων και αποφασίστηκε να αρχίσουν οι εργασίες εκσκαφής, από τα Παγκραταίικα και κάτω. Έτσι μου δόθηκε ο χρόνος να κάνω κάποιες άλλες ενέργειες.

Ποιές ήταν αυτές;

Επισκέφθηκα τον φίλο μου δικηγόρο να του αναθέσω την υπόθεση και εκείνος μου έκανε γνωστό (και τον ευχαριστώ πολύ γι'αυτό) ότι ως μονάδα (ως Γιώργος Ρόδης) δεν μπορώ να κάνω τίποτε και ότι για την υπόθεση αυτή μπορεί να ενεργήσει κάποιος Σύλλογος, ο οποίος εκτός των άλλων πρέπει να έχει στο καταστατικό του και άρθρο για την προστασία του περιβάλλοντος. Του έδειξα τις συγκεντρωμένες υπογραφές, και τον παρακάλεσα να κάνει καταστατικό Περιβαλλοντολογικού Συλλόγου. Μου απάντησε τα εξής: ότι (α) χρειάζονται έξι μήνες μέχρις ότου δημοσιευτεί το Καταστατικό και (β) να βρώ Ειδικό Δικηγορικό Γραφείο που να ασχολείται με θέματα περιβάλλοντος. του είπα, ότι υπάρχει Σύλλογος Λυκουριωτών στην Αθήνα και έτσι άρχισε ο μαραθώνιος.

Πολύ ενδιαφέροντα τα όσα ανέφερες. Ανυπομονώ να ακούσω τη συνέχεια.

Από τη στιγμή εκείνη άρχισα να ανησυχώ και να προβληματίζομαι. Ήταν περίπου 20 Οκτώβρη, όταν τηλεφώνησα στον Πρόεδρο του Συλλόγου, ον Αγαθοκλή τον Ρουμελιώτη και του εξέθεσα τις σκέψεις και τις ανησυχίες μου. Η απάντησή του ήταν ότι «το έργο είχε δημοπρατηθεί, η εργολήπτρια εταιρεία έσκαβε, ότι δεν κάνουμε τίποτα και ότι το νερό θα το πάρουν. Εξάλλου τον επόμενο μήνα, είπα, έχουμε αρχαιρεσίες στο Σύλλογο και εγώ θα αποχωρήσω». Εμένα όμως με έπιασε το πείσμα μου και προσαθούσα να βρώ τρόπους να αντιδράσουμε. Μετά τις αρχαιρεσίες του Συλλόγου απευθύνθηκα σε σας, το Διοικητικό Συμβούλιο, ανακίνωσα την θέση μου και τις προθέσεις μου και σας κάλεσα στο σπίτι μου να συζητήσουμε (αρχές Φεβρουαρίου 2001).

Στην γενομένη συζήτηση, σας ενημέρωσα,

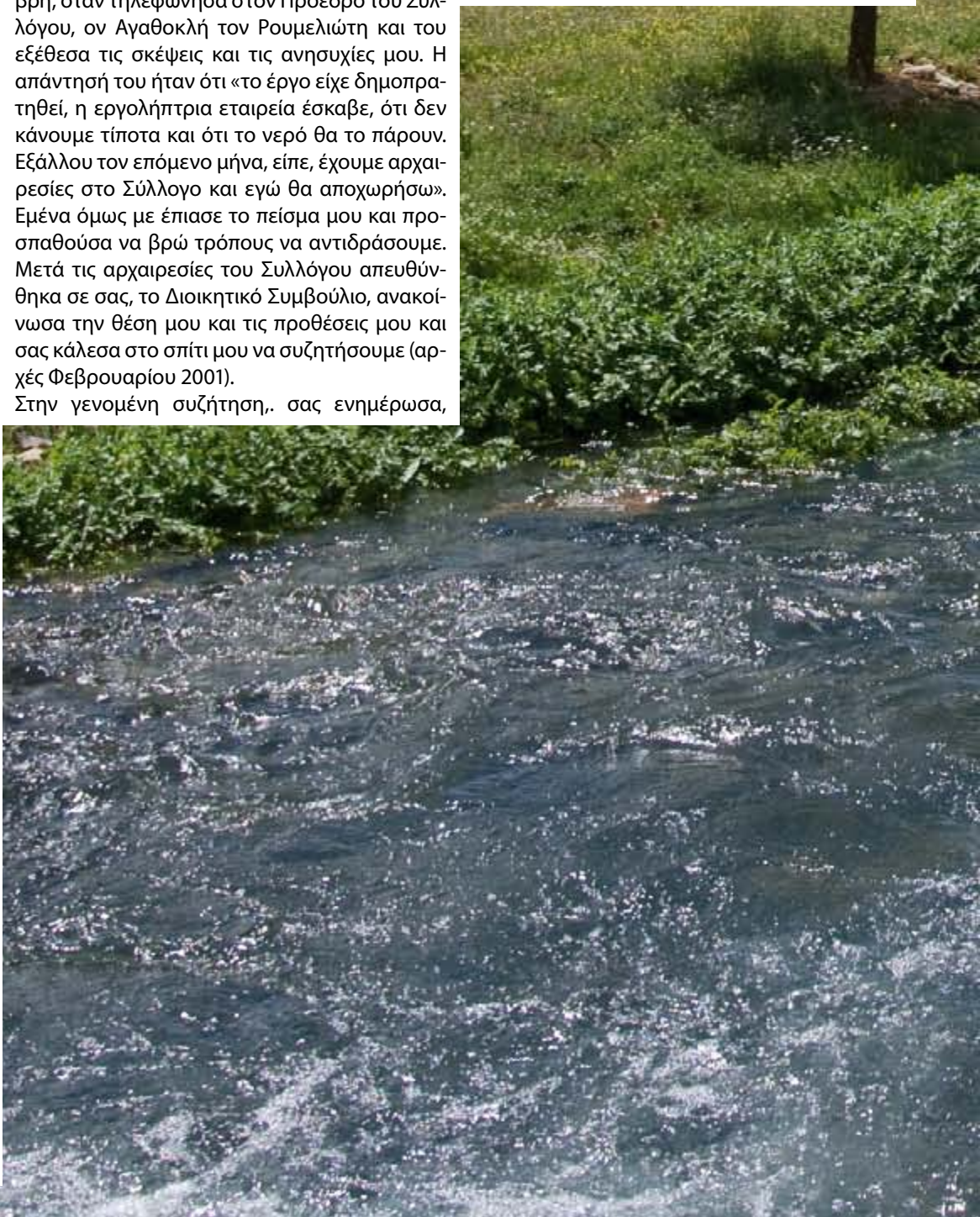
ότι αναλαμβάνω όλα τα έξοδα και ο Σύλλογος μόνο να μπει μπροστά και να φθάσουμε ως το Συμβούλιο της Επικρατείας. Πράγμα που έγινε. Η επίσημη προσφυγή έγινε στις 22.5.2001 που πήραμε τη «ΔΙΑΚΟΠΗ ΕΡΓΑΣΙΩΝ» (πρώτη νίκη).

Μετά τη «διακοπή εργασιών» ποιά κατάσταση διαμορφώθηκε;

Έπρεπε να συγκεντρώσω όσο το δυνατόν περισσότερες μελέτες, φωτογραφικό υλικό κ.λπ. Για το σκοπό αυτό εκάλεσα και ήρθε στο χωριό γεωλόγος που έκανε μελέτη, την οποία καταθέσαμε, μαζί με τα πληρεξούσια από το χωριό, στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Ακόμη πήγα στο χωριό και έναν ειδικό Αρχαιολόγο-φωτογράφο (γνωστό του Ανδρέα Κολλιόπουλου). Στην συνέχεια, ύστερα από αναβολές, πήραμε την αναστολή εργασιών περίπου τον Σεπτέμβριο και το οριστικό δικαστήριο έγινε την 1.10.2003. Έγινε δεκτή προς συζήτηση η προσφυγή μας και η απόφαση, όπως μου ανακοίνωσε η δικηγόρος βγήκε υπέρ μας (του Συλλόγου Λυκουριωτών) περίπου κατά τα μέσα Οκτωβρίου 2004.

Κύριε Γιώργο πως συνέβη και ήρθαν να πάρουν το νερό; Δεν ρώτησαν κανέναν από το χωριό, Από το δήμο Λευκασίου;

Ένας από τους παλιούς προέδρους του χωριού σε κατ'ιδίαν συζήτηση για το θέμα αυτό, μου είχε αναφέρει το εξής : «Δεν είναι δυνατόν να μην έχουν ρωτήσει. Κάποιοι κάτι ξέρουν. Ψάξε και θα βρεις την άκρη». Το έτος 2000 δεν υπήρχε κοινότητα Λυκουρίας, αλλά «ΔΗΜΟΣ ΛΕΥΚΑΣΙΟΥ». Έψαχνα κάτι μάθαινα, κάτι ψιθύριζαν, όχι όμως θετικά, αλλά αοριστολογίες. επομέ-

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Το ίδρυμα Κων/νου και Πόπης Κόντου «Τα παιδιά της Λυκούριας» κατόπιν επικοινωνίας, προσφέρθηκε να καλύψει ορισμένες ελλείψεις που διαπιστώθηκαν στο Π.Ι. Λυκούριας. Έτσι στο διάστημα 23/5/07-22/5/08 το Π.Ι. Λυκούριας εξοπλίστηκε με τα εξής:

1. Συσκευή μέτρηση σακχάρου, χοληστερίνης, τριγλυκεριδίων (Accutrend GCT)
2. Ζυγαριά αναλογική Soehnle Professional
3. Οπτοσκόπιο hener Medical
4. Στατό για ορό

νω, δεν μπορούσε κανείς να ζητήσει ευθύνες, από κανένα, παρόλο που οι τοπικοί άρχοντες δεν έκαναν καμία προσπάθεια να σταματήσουν το έργο. Γιατί οι πηγές Λάδωνα αποτελούν περιουσιακό στοιχείο του Δήμου Λευκάσιου και ως τέτοιο μπορεί να αντιμετωπίζονται. Εάν, λοιπόν, ο «ΔΗΜΟΣ ΛΕΥΚΑΣΙΟΥ» έλεγε ΟΧΙ, καθένας από την περιφέρεια δεν θα μπορούσε να έρθει να σωληνώσει το νερό. Όλοι εσιώπησαν και άφησαν τους «Παραλαδώνιους» να χορέψουν στην περιουσία της Λυκούριας.

Δηλαδή κ. Γιώργο, εάν δεν έπαιρνες ζεστά το θέμα, το νερό θα είχε πάει στη Δάφνη;

Ασυζητητί Ναι. Έχω γράψει αρκετές σελίδες με όλες τις ενέργειες που έχω κάνει, με ονόματα, συνομιλίες κ.λπ και είναι στη διάθεση κάθε ενδιαφερόμενου για το μέλλον. Επίσης έχω στα χέρια μου την απόφαση που έλαβαν οι Νομαρχιακοί Σύμβουλοι Αχαΐας για να πάρει το νερό ο «Παραλαδώνιος Σύνδεσμος». τηλεφώνησα σε κάποιον από αυτούς και μου είπε το εξής: «Αφού οι τοπικοί άρχοντες δεν αντέδρασαν στο διάστημα του ορισμένου χρόνου, θεωρείται, ότι συμφωνούν και έτσι εμείς επικυρώσαμε με την υπογραφή μας την απόφαση».

Γίνεται λόγος για «Εθνικό Πάρκο». Γνωρίζεις κάτι γι' αυτό;

Θα σου απαντήσω σχετικά. Βλέποντας ένα μεσημέρι τηλεόραση τυχαία έπιασα το κανάλι STAR που έδειχνε ποτάμια και ωραίες περιοχές με άφθονα νερά. Μετά από λίγο παρουσιάστηκε ο κ. Λαλιώτης, ως υπουργός ΠΕΧΩΔΕ και είπε στον δημοσιογράφο: «Η ΕΛΛΑΔΑ ΕΙΝΑΙ ΩΡΙΑ, ΑΡΚΕΙ ΝΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΞΟΥΜΕ».

Παίρνοντας αφορμή από αυτό και με τη βοήθεια της αδελφής μου της Χαρίκλειας στέλνω στον υπουργό στις

9.10.2001 διάφορα κείμενα που είχα ετοιμάσει για το δικαστήριο (Μελέτες, περιβαλλοντολογικά κείμενα κ.λπ) και του επισημαίνω το «έγκλημα» που γίνεται σε βάρος του Λάδωνα. Προς το τέλος Οκτωβρίου του 2001 μου τηλεφώνησες από το υπουργείο ΠΕΧΩΔΕ κάποιος κύριος, ονόματι Αλβανόπουλος, και μου υπέβαλε διάφορες ερωτήσεις για το θέμα αυτό. Βεβαίως του απάντησα αναλόγως, οπότε κάποια στιγμή μου λέει: «εντάξει κ. Ρόδη, αυτά που μου λες, αλλά εσείς δεν κάνατε τίποτε να αξιοποιήσετε την περιοχή, παρά έχετε τα τυροκομεία εκεί». Του απαντώ: Επειδή υπάρχουν τα τυροκομεία θα πρέπει οι Στρεζοβινοί να πάρουν το νερό; Με ποιά λογική; «Εν τάξει κ. Ρόδη, θα πάρετε την απάντησή μου». (σημειώνω, ότι ήταν γνώστης του θέματος και ήξερε πολλές λεπτομέρειες).

Μετά από 2-3 εργάσιμες μέρες παίρνω την επιστολή με ημερομηνία 31.10.2001 από την «ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΛΟΓΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ» όπου μου αναφέρουν τα εξής: «Σας επισημαίνουμε, ότι η περιοχή των πηγών του Λάδωνα βρίσκεται εντός των ορίων της προστατευόμενης περιοχής ΧΕΛΜΟΥ-ΒΟΥΡΑΪΚΟΥ, για την οποία εκπονείται. ειδική Επιστημονική Περιβαλλοντολογική μελέτη, η οποία αναμένεται να ολοκληρωθεί εντός του Νοεμβρίου του 2001».

Ενημέρωσα την δικηγόρο κ. Κοντοζήση, η οποία φρόντισε και βρήκε την Περιβαλλοντολογική μελέτη (2 τόμοι) με αναλυτικούς χάρτες κ.λπ. Επίσης προμηθεύτηκα και τους σχετικούς με το θέμα νόμους, τους οποίους μελέτησα.

Εδώ αναφέρονται όλες οι ημερομηνίες που γίνονταν οι συζητήσεις σε διάφορες περιοχές της Αχαΐας (με τους αρμοδίους και ενδιαφερόμενους φορείς της Τοπικής Αυ-

τοδιοίκησης Κυνηγετικούς Συλλόγους κ.λπ) όπως Πάτρα, Καλάβρυτα, Κλειτορία κ.λπ. και σε διαφορετικούς χρόνους. Κατά τα άλλα κανείς δεν ήξερε τίποτε, κανείς δεν γνώριζε τίποτε και ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΕΚΑΝΕ ΤΙΠΟΤΕ! Αυτές ήταν οι ενέργειες για την επίτευξη του στόχου μας και παρά τις ποικίλες αντιξοότητες στο δύσκολο αγώνα, δικαιωθήκαμε.

Τελειώνοντας θέλω να ευχαριστήσω το Δ.Σ. του «ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΛΥΚΟΥΡΙΩΤΩΝ» που αποφάσισε να στηρίξει την προσπάθεια αυτή γιατί υπήρχε πιθανότητα να παρεμβληθούν εμπόδια. Ακόμη θέλω να ευχαριστήσω τον Πρόεδρο του Συλλόγου, τον Χρήστο τον Κοντογιάννη για τη σημαντική βοήθεια του και τους Λυκουριώτες που υπέγραψαν και μου έδωσαν την δύναμη να συνεχίσω. Ειδικότερα θέλω να ευχαριστήσω τον Βασίλη τον Μαγκλάρα που παρά τα χρόνια του και την επισφαλή υγεία του με χαρά ήρθε και υπέγραψε στο σπίτι μου ενώπιον του συμβολαιογράφου.

Ακόμη οφείλω ένα μεγάλο «ευχαριστώ» στη δικηγόρο κ. Κοντοζήση, η οποία ανέχτηκε τις πιέσεις μου για την εξήγηση διαφόρων θεμάτων που με απασχολούσαν. Επίσης οφείλω να εκφράσω τις ευχαριστίες μου στην Ασήμω και τον Δημήτρη Καλιαβό για την περιποίηση στους προσκεκλημένους μου στο χωριό.

Τέλος, θέλω να πιστεύω, ότι, όταν τεθεί σε εφαρμογή το Πρόγραμμα αυτό και ολοκληρωθεί, θα είναι σημαντική πρόοδος για το χωριό μας και μόνο ωφέλειες θα προκύψουν σε εμπόρους, κτηνοτρόφους, και αγρότες.

κ. Γιώργο σε ευχαριστώ για τις πολύ σημαντικές πληροφορίες που μου έδωσες. Εύχομαι να είσαι καλά και να αγωνίζεσαι για το καλό του τόπου μας.

Και εγώ σε ευχαριστώ.

Στις 14-12-08 σήμανε γενικό προσκλητήριο για τα μέλη και τους φίλους της Παγκαλαβρυτινής ένωσης. Με αφορμή της αρχαιρεσίας συγκεντρώθηκαν στα γραφεία της ενώσεως απλοί πολίτες αλλά και σημαίνοντα πρόσωπα από την περιοχή μας. Ο προβληματισμός ήταν ο εξής: Πώς και με ποιο τρόπο η Παγκαλαβρυτινή Ένωση, που είναι ίσως το αρχαιότερο σωματείο της ευρύτερης περιοχής, θα ανταποκριθεί στον ιστορικό της ρόλο. Δηλαδή πως να συσπειρώσουμε και να ενεργοποιήσουμε όλους τους Καλαβρυτινούς αλλά και να αποτελεί η ένωση το θεσμοφύλακας της ιστορίας της περιοχής μας.

Παρόντες ήταν ο πρώην υπουργός κύριος Μιλτιάδης Παπαϊωάννου, ο κύριος Δημήτρης Βαρβιτσιώτης Αναπληρωτής διοικητής του Ιπποκράτειου Νοσοκομείου, δικαστικοί λειτουργοί, στρατιωτικοί, πρόεδροι και εκπρόσωποι συλλόγων.

Ο κύριος Μιλτιάδης Παπαϊωάννου πήρε πρώτος το λόγο και αφού αναφέρθηκε στην ιστορική διαδρομή της ένωσης τόνισε ότι πρέπει να δημιουργηθεί το αρχείο όλων των Καλαβρυτινών και να αξιοποιηθούν όλες οι προσωπικότητες που μπορούν να συμβάλλουν στην ανάπτυξη της περιοχής. Επίσης έθεσε στη διάθεση της ένωσης το προσωπικό του αρχείο που αφορά τα γεγονότα της έναρξης της επανάστασης.

-Ο κύριος Παναγιώτης Βαρβιτσιώτης αναπληρωτής διοικητής του Ιπποκράτειου, μίλησε για τον ανανεωτικό αέρα που πρέπει να φυσήσει στην ένωση π.χ. είπε το καταστατικό μας ποιος νέος μπορεί να καταλάβει τι λέει; Επίσης πρότεινε την δημιουργία ιστοσελίδας, καθώς επίσης ότι θα πρέπει να προβληθούν τα ιστορικά μνημεία περισσότερα και καλύτερα.

-Ο κύριος Τσαπάρας, εκδότης της Φωνής των Καλαβρύτων επεσήμανε ότι θα είναι λάθος η μετατροπή της παγκαλαβρυτινής σε δευτεροβάθμιο σωματείο, και να παραμείνει όπως είναι ,δηλαδή ένωση ανθρώπων με την προϋπόθεση, βέβαια, ότι πρέπει να διευρυνθεί.

-Ο κύριος Κοσμάς αφού ευχαρίστησε έναν έναν όλους τους προλαλήσαντες, υπενθύμισε τη βαριά ιστορία της ένωσης και επεσήμανε την ανάγκη μιας νέας δυναμικής που πρέπει να αναδυθεί από νέο Δ.Σ.

Στις αρχαιρεσίες της παγκαλαβρυτινής ένωσης συμμετείχαν 59 μέλη μεταξύ αυτών ήταν ο πρώην υπουργός Μιλτιάδης Παπαϊωάννου, ο Παναγιώτης Βαρβιτσιώτης αναπληρωτής διοικητής του ιπποκράτειου νοσοκομείου, ο πρόεδρος της Ομοσπονδίας των Συλλόγων του Δήμου Κλειτορίας ο πρόεδρος του πολιτιστικού συλλόγου των παγκρατιωτών Σπύρος Κατσιουλέρος, ο πρόεδρος του Συλλόγου του Αγίου Νικολάου Γιάννης Γκίκας, ο πρόεδρος και ο ταμίας του συλλόγου Λυκουριωτών Χρ. Κοντογιάννης και Σωκράτης Μούσιος, ο πρόεδρος του Συλλόγου Αρμουναίων κύριος Νασιόπουλος, ο πρόεδρος του Συλλόγου Τουρλαδαίων Παναγιώτης Αναγνωστόπουλος ο πρώην πρόεδρος του Συλλόγου της Κλειτορίας Χριστος Καμπερός, ο πρώην πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου Κλειτορίας Ανδρέας Μπραβος και ο εκδότης της Φωνής των Καλαβρύτων κος Τσαπάρας.

Στην ψηφοφορία εκλέχτηκαν 15 μέλη για το Δ.Σ.

Κοσμάς Γώργιος (46) από Λυκούρια
Τσιρίκος Παναγιώτης (36) από Κέρτεζη
Μητσόπουλος (34) από Πλατητέρου
Ανδριόπουλος Θεοδ. (29) από Κέρτεζη
Βαρβιτσιώτης Δημ. (28) από Λεύκα
Πετμεζας Αντώνιος (32) από Λουσούς
Κατσιάρης Κώστας (27) από Κρινόφυτα
Κατσιουλέρης Σπύρος (26) Παγκράτι
Παπαϊωάννου Παν. (25) από Πλατητέρου
Παπαιωάννου Αποστ. () από Πλατητέρου
Κωσταντινίδη Δήμητρα (23) από Σειρές
Σακελλαρίδης Γεωργ. (23) από Αροανία
Μαρώσης Βας.(21) από Κλειτορία
Παπαδημητρόπουλος Γεωρ. (21) απο Πλανητέρου
Χρυσανθόπουλος Ανδρ. (21) Αγγίδι

Η ανάπτυξη της ευρύτερης περιοχής του Δήμου Λευκασίου

Ευάγγελος Γ. Κανελλόπουλος

Ολόκληρη η περιοχή του Δήμου Λευκασίου περικλείεται από αξιόλογο φυσικό κάλλος, αλλά και από πολλούς αρχαιολογικούς και ιστορικούς χώρους.

Για την αξιοποίηση της περιοχής μας, μετά τη λήξη του Β΄ Παγκόσμιου Πολέμου, αλλά και του εμφυλίου, έγιναν πολλές και φιλότιμες προσπάθειες, κυρίως από τον ιδιωτικό τομέα, αλλά και τη μερική φροντίδα του Κράτους, για την αξιοποίησή της.

Δυστυχώς δεν έγινε η αναμενόμενη αξιοποίηση όλων των αρχαιολογικών και φυσικών πηγών του τόπου μας.

Αξιοποιήθηκαν τα Σπήλαια των Λιμνών στα Καστριά, χάρις στις αξιέπαινες φροντίδες των τοπικών παραγόντων. Σήμερα, η αξιοποίηση των Σπηλαίων, έχει βοηθήσει πάρα πολύ την περιοχή μας και έχει βοηθήσει οικονομικά τον τόπο μας. Επίσης έχει προβάλει την περιοχή μας πανελληνίως, γιατί συγκεντρώνει χιλιάδες επισκέπτες όλες τις εποχές του έτους.

Αξιόλογη αξιοποίηση έγινε και στις πηγές του Αροάνιου ποταμού, με τη δημιουργία εκτροφείων πέστροφας και εστιατορίων. Με την ευκαιρία αυτή, θα παρακαλούσαμε τους αρμόδιους φορείς να δώσουν μεγαλύτερη προσοχή στον άγιο αυτό τόπο, γιατί παρουσιάζεται κάποια κάμψη. Ιδιαίτερη φροντίδα χρειάζεται η περιοχή γύρω απ΄ τα πλατάνια. Διαμόρφωση του τοπίου.

Πολύ σπουδαία και αξιέπαινη είναι η δημιουργία των μνημείων της ΧΕΛΩΝΟΣΠΗΛΙΑΣ και της ΦΡΟΞΥΛΙΑΣ, αξιόλογων ιστορικών τόπων και προσκυνήματος.

Σπουδαία είναι η αξιοποίηση του ποταμού Λάδωνα και της περιοχής του με τα ολυμπιακά αθλήματα του canoes-kayak και της τοξοβολίας.

Ωραία επίσης είναι η δημιουργία παραδοσιακών εστιατορίων στην Κλειτορία, Λυκούρια και Διασταύρωση της οδού 111.

Πολύ κατανυκτικά είναι τα προσκυνήματα του Αγίου Αθανασίου στα Φίλια και του Παπουλάκου στον Άρμπουνα.

Δυστυχώς, ο πιο σπουδαίος για την περιοχή μας Αρχαιολογικός χώρος του ΑΡΧΑΙΟΥ ΚΛΕΙΤΟΡΙΑ έμεινε ΑΝΑΞΙΟΠΟΙΗΤΟΣ!!!

Έγιναν βεβαίως προσπάθειες, αλλά η γραφειοκρατία και οι Ελληνικές Χρονοβόρες εργασίες δεν έφεραν τ΄ αναμενόμενα αποτελέσματα.

Δεν θα αναφερθούμε σε λεπτομέρειες και ποιος φταίει, γιατί λίγο πολύ είναι γνωστές.

Ένα θα ειπούμε: Δεν είναι δυνατόν ν΄ αξιοποιηθούν οι εργασίες ανασκαφών με ένα μήνα δουλειάς το χρόνο.

Η δουλειά αυτή, όσο φιλότιμη κι αν είναι η αρχαιολόγος, με κύρια εργασία 15-20 ημερών το χρόνο και με 5-6 ανειδίκευτους εργάτες, θα χρειασθεί ΕΝΑΣ ΑΙΩΝΑΣ για να τελειώσει το έργο.

Δεν είναι μόνο αυτός ο λόγος, αλλά και το ποσό των χρημάτων που διατίθενται για το έργο είναι μηδαμινό.

Αν θέλουν να ζήσει ο τόπος, ας κινηθούν, ας ξεσηκωθούν θα έλεγα, όλες οι τοπικές αρχές, σύλλογοι και φορείς και να αξιώσουν απ΄ το Κράτος να γίνουν οι ανασκαφές στον Αρχαίο Κλείτορα, και να γίνει μουσείο με τα ευρήματα, αλλά και να επιστραφούν όσα έχουν βρεθεί και υπάρχουν στην Πάτρα, για να δει ο τόπος μια άσπρη ημέρα. Να γίνουν θέσεις εργασίας και να έρχονται τουρίστες.

Γνωρίζω ότι ο νυν Δήμαρχος Λευκασίου είχε το θέμα του Αρχαίου Κλείτορα ως πρώτη προτεραιότητα, αλλά οι γκρίνιες του Δ.Συμβουλίου και η κατάρτα του Παπουλάκο, δυστυχώς δεν του επέτρεψαν να ξεκινήσει τις ενέργειές του.

Ξέρω καλά το πάθος του Συλλόγου Κλειτορολευκασίων Πάτρας και του Προέδρου και φίλου Βλάση Δρακόπουλου, αλλά κάπου του έχουν δέσει τα χέρια.

Γνωρίζω από πρώτο χέρι τον πόθο του Συλλόγου των Κλειτορίων της Αθήνας για τον Αρχαίο Κλείτορα, αλλά και αυτοί κάπου συναντούν εμπόδια και δεν προχωρούν.

Διαπίστωσα από πρώτο χέρι τη ζωηρή επιθυμία της Ομοσπονδίας Συλλόγων του Δήμου Λευκασίου «Ο ΑΡΧΑΙΟΣ ΚΛΕΙΤΩΡ», που αποτελείται από δυναμικούς ανθρώπους και τους συγγαίρω, αλλά και αυτοί κάπου βρίσκουν ύφαλο.

Με όλη την αγάπη και σεβασμό προς όλους τους Κλειτορολευκασίους, τους καλώ απ΄ τις στήλες αυτές να κινηθούν δραστήρια, όχι μόνο για τον Αρχαίο Κλείτορα, αλλά και για την αξιοποίηση όλης της περιοχής μας. Τους εύχομαι να το πετύχουν, για να σωθεί ο τόπος μας. Δυστυχώς οι πολιτικοί μας μας θυμούνται κάθε εκλογική περίοδο και ξεχνούν ότι υπάρχουμε.

Μόνο η φωνή όλων μας θα φέρει τα αναμενόμενα αποτελέσματα αξιοποίησης του τόπου μας. Ας ενωθούμε όλοι κι ας φροντίσουμε για τη σωτηρία του.

ΕΤΟΣ	ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ
1848	5973
1849	6055
1850	6044
1851	6027
1852	6056
1853	6369
1854	6431
1855	6463
1856	6663
1861	6721
1870	3830
1879	4535
1889	4650
1896	4963
1907	4938

ΔΑΣΚΑΛΟΣ ΤΕΝΝΙΣ

Γ. Πίστας 6975933998

ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ΚΑΛΟΡΙΦΕΡ

Χ. Αυέρης 6944398035

ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ-ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ AIR CONDITION

Π. Αυέρης 6977913380

ΠΡΟΒΑΤΙΝΕΣ -ΑΡΝΙΑ

Γ. Ροδάκης – 6977253549

Τ. Κριμπένης 6978256088

ΚΑΤΣΙΚΙΑ – ΒΕΡΓΑΔΙΑ – ΓΙΔΕΣ

Απ. Μούσιος 6974845967

Αγ. Σβίγκος 6977225721

Τ. Κριμπένης 6978256088

Η. Κριμπένης 2692084448

Γ. Ντακόλιας (Οψιμος)

Σ. Γκόφας 6973535823

Μ. Σμέρος

Γ. Θ. Μπράβος

ΠΑΡΑΓΩΓΟΙ ΜΟΣΧΑΡΙΣΙΟΥ ΚΡΕΑΤΟΣ

ΜΟΣΧΑΡΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΒΟΣΚΗΣ

Κ. Τσούτσας 6976226372

Α. Σβίγκος 2692084312

Θ. Ανδρίκου 2692084229

Σ. Λάππα 2692084236

Η. Μπράβος

Λάκ. Κολλιόπουλος

Θ. Ανδρίκου

ΝΤΟΠΙΑ ΚΟΤΟΠΟΥΛΑ ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΒΟΣΚΗΣ

Γ. Ροδάκης 6977253549

Αγγ. Σβίγκος 6977225721

Τ. Μανωλέσης 2692084244

Σοφία Λάππα

Μιχάλης Σμέρος

Αγγελής, Σβίγκος 6977225721

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

Ν. Κόκκος 2692084221

ΕΙΔΗ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ

Θ. Γιουρούκος (Ωρωπός)

ΠΛΑΚΑΔΕΣ – ΣΤΡΩΣΙΜΑΤΑ ΑΥΛΩΝ

Χαράλαμπος Δρούλιας 2742027135

Χρήστος Δρούλιας 6977518027

ΕΚΣΚΑΦΕΣ – ΦΟΡΤΗΓΑ

Δ. Κολλιόπουλος 6977894429

Θ. Μαγκλάρας 6973535642

ΜΑΝΑΒΙΚΗ

Γ. Γιουρούκος 6972928739

ΧΟΙΡΙΝΑ – ΚΟΥΝΕΛΙΑ ΝΤΟΠΙΑΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Η. Ντακόλιας

ΚΟΡΝΙΖΕΣ – ΕΡΓΑ ΤΕΧΝΗΣ

Γ. Κόκκος 6977351096

ΔΕΡΜΑΤΑ

Γ. Κόκκος

ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ

Γ. Κοσμάς 6972406293

Αφ. Κοσμά 2102828336

ΛΟΓΙΣΤΕΣ

Βίκυ Αναστασοπούλου

ΤΕΧΝΙΚΟΙ Η/Υ

Θοδ. Γιουρούκος 6945433455

ΓΡΑΦΙΣΤΕΣ

Σπ. Πίστας 6973005752

ΕΡΓΟΛΑΒΟΙ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ

Θ. Πίστας 6973491396

Π. Πίστας 6974043279

Γιαν. Τούζιος 69770

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ

Αγγελής Σβίγκος 6977225721

Πάνος Λυμπέρης

Χρήστος Δρούλιας 6977518027

Γιώργος Θ. Μπράβος

Βαγγέλης Μπινιάκος 6975701946

Γιώργος Μπινιάκος 6978088090

ΤΑΞΙ

Π.Κοσμάς

Κ. Κοσμάς

Δ. Τσούτσας 6977464351

Χ. Μαγκλάρας 697792600

ΤΥΡΙ

Γ. Ροδάκης 6977253549

Απ. Μούσιος

ΑΛΟΥΜΙΝΙΑ

Γ. Μαγκλάρας 6976698539

Χ. Μπουγιούκος

ΣΙΤΕΣ ΓΙΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΑ -ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Β. Ζιάζιος 6973023454

ΕΛΑΙΟΧΡΩΜΑΤΙΣΤΕΣ

Η. Ντακόλιας 6977210543

Γ. Ντακόλιας 6972362648

Νεκ. Μπίκος

Χ. Δρούλιας 6977518027

ΣΟΦΑΤΖΗΔΕΣ

Αν. Ντακόλιας 2692084362

Γ. Ντακόλιας 6972362648

Μητ. Καλιάβος 6979280204

Χ. Δρούλιας 6977518027

ΜΑΡΑΓΚΟΙ

Παυσ. Κοντός 6974505796

Ν. Κοσμάς 2692084260

ΕΠΙΠΛΟΠΟΙΟΙ

Γιαν. Ροδάκης 6973395473

Ν. Ντακόλιας 6978775201

Δ. Μπίκος 6947773489

ΖΩΟΤΡΟΦΕΣ

Κ. Τσούτσας 6976226372

ΜΕΛΙ

Ηλ. Μαγκλάρας

ΜΑΡΜΑΡΑ-ΓΥΨΟΤΕΧΝΙΚΗ

Δ. Στούρας 2692084277

ΥΛΙΚΑ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ

Γ. Ζιάζιος 2692084281

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

Βασ. Κατσής 2692084269

Παν. Ντακόλιας 2692084207

Νικ. Κόκκος 2692084211

ΚΑΦΕΝΕΙΑ

Ντ. Ροδάκης 2692084311

Α. Σβίγκος 2692084312

ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΑ

Γ. Τσούτσας 2692084232

ΨΗΣΤΑΡΙΕΣ

«Γαλήνη» 2692084204

ΨΥΧΤΙΚΟΙ

Φ. Λυμπέρης 6932065041

ΣΤΗΡΙΞΤΕ ΤΗ ΝΤΟΠΙΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗ. ΠΡΟΤΙΜΗΣΤΕ ΤΑ ΕΜΠΟΡΙΚΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ
ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ ΕΧΕΙ ΣΧΕΔΟΝ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΕΣ ΤΕΧΝΗΤΩΝ ΒΑΛΕ ΚΑΙ ΣΥ ΕΝΑ ΛΙΘΑΡΑΚΙ ΣΤΗ ΖΩΝΤΑΝΙΑ ΤΟΥ

Η ανάπτυξη της ευρύτερης περιοχής του Δήμου Κλειτορίας

Ευάγγελος Γ. Κανελλόπουλος

Ολόκληρη η περιοχή του Δήμου Κλειτορίας περικλείεται από αξιόλογο φυσικό κάλλος, αλλά και από πολλούς αρχαιολογικούς και ιστορικούς χώρους. Για την αξιοποίηση της περιοχής μας, μετά τη λήξη του Β' Παγκόσμιου Πολέμου, αλλά και του εμφυλίου, έγιναν πολλές και φιλότιμες προσπάθειες, κυρίως από τον ιδιωτικό τομέα, αλλά και τη μερική φροντίδα του Κράτους, για την αξιοποίησή της. Δυστυχώς δεν έγινε η αναμενόμενη αξιοποίηση όλων των αρχαιολογικών και φυσικών πηγών του τόπου μας.

Αξιοποιήθηκαν τα Σπήλαια των Λιμνών στα Καστριά, χάρις στις αξιέπαινες φροντίδες των τοπικών παραγόντων. Σήμερα, η αξιοποίηση των Σπηλαίων, έχει βοηθήσει πάρα πολύ την περιοχή μας και έχει βοηθήσει οικονομικά τον τόπο μας. Επίσης έχει προβάλει την περιοχή μας πανελληνίως, γιατί συγκεντρώνει χιλιάδες επισκέπτες όλες τις εποχές του έτους.

Αξιόλογη αξιοποίηση έγινε και στις πηγές του Αροάνιου ποταμού, με τη δημιουργία εκτροφείων πέστροφας και εστιατορίων. Με την ευκαιρία αυτή, θα παρακαλούσαμε τους αρμόδιους φορείς να δώσουν μεγαλύτερη προσοχή στον άγιο αυτό τόπο, γιατί παρουσιάζεται κάποια κάμψη. Ιδιαίτερη φροντίδα χρειάζεται η περιοχή γύρω απ' τα πλατάνια. Διαμόρφωση του τοπίου. Πολύ σπουδαία και αξιέπαινη είναι η δημιουργία των μνημείων της ΧΕΛΩΝΟΣ-ΠΗΛΙΑΣ και της ΦΡΟΞΥΛΙΑΣ, αξιόλογων ιστορικών τόπων και προσκυνήματος. Σπουδαία είναι η αξιοποίηση του ποταμού Λάδωνα και της περιοχής του με τα ολυμπικά αθλήματα του canoes-kayak και της τοξοβολίας.

Ωραία επίσης είναι η δημιουργία παραδοσιακών εστιατορίων στην Κλειτορία, Λυκούρια και Διασταύρωση της οδού 111. Πολύ κατανοητικά είναι τα προσκυνήματα του Αγίου Αθανασίου στα Φίλια και του Παπουλάκου στον Άρμπουνα. Δυστυχώς, ο πιο σπουδαίος για την περιοχή μας Αρχαιολογικός χώρος του ΑΡΧΑΙΟΥ ΚΛΕΙΤΟΡΙΑ έμεινε ΑΝΑΞΙΟΠΟΙΗΤΟΣ!!!

Έγιναν βεβαίως προσπάθειες, αλλά η γραφειοκρατία και οι Ελληνικές Χρονοβόρες εργασίες δεν έφεραν τ' αναμενόμενα αποτελέσματα. Δεν θα αναφερθούμε σε λεπτομέρειες και ποιος φταίει, γιατί λίγο πολύ είναι γνωστές. Ένα θα ειπούμε: Δεν είναι δυνατόν ν' αξιοποιηθούν οι εργασίες ανασκαφών με ένα μήνα δουλειάς το χρόνο.

Η δουλειά αυτή, όσο φιλότιμη κι αν είναι η αρχαιολόγος, με κύρια εργασία 15-20 ημερών το χρόνο και με 5-6 ανειδίκευτους εργάτες, θα χρειασθεί ΕΝΑΣ ΑΙΩΝΑΣ για να τελειώσει το έργο. Δεν είναι μόνο αυτός ο λόγος, αλλά και το ποσό των χρημάτων που

διατίθενται για το έργο είναι μηδαμινό. Αν θέλουν να ζήσει ο τόπος, ας κινηθούν, ας ξεσηκωθούν θα έλεγα, όλες οι τοπικές αρχές, σύλλογοι και φορείς και να αξιώσουν απ' το Κράτος να γίνουν οι ανασκαφές στον Αρχαίο Κλείτορα, και να γίνει μουσείο με τα ευρήματα, αλλά και να επιστραφούν όσα έχουν βρεθεί και υπάρχουν στην Πάτρα, για να δει ο τόπος μια άσπρη ημέρα. Να γίνουν θέσεις εργασίας και να έρχονται τουρίστες. Γνωρίζω ότι ο νυν Δήμαρχος Κλειτορίας είχε το θέμα του Αρχαίου Κλείτορα ως πρώτη προτεραιότητα, αλλά οι γκρίνιες του Δ. Συμβουλίου και η κατάρτα του Παπουλάκου, δυστυχώς δεν του επέτρεψαν να ξεκινήσει τις ενέργειές του. Ξέρω καλά το πάθος του Συλλόγου Κλειτορολευκασίων Πάτρας και του Προέδρου και φίλου Βλάση Δρακόπουλου, αλλά κάπου του έχουν δέσει τα χέρια. Γνωρίζω από πρώτο χέρι τον πόθο του Συλλόγου των Κλειτορίων της Αθήνας για τον

Αρχαίο Κλείτορα, αλλά και αυτοί κάπου συναντούν εμπόδια και δεν προχωρούν. Διαπίστωση από πρώτο χέρι τη ζωηρή επιθυμία της Ομοσπονδίας Συλλόγων του Δήμου Κλειτορίας «Ο ΑΡΧΑΙΟΣ ΚΛΕΙΤΩΡ», που αποτελείται από δυναμικούς ανθρώπους και τους συγγαίρω, αλλά και αυτοί κάπου βρίσκουν ύφαλο.

Με όλη την αγάπη και σεβασμό προς όλους τους Κλειτορολευκάσιους, τους καλώ απ' τις στήλες αυτές να κινηθούν δραστήρια, όχι μόνο για τον Αρχαίο Κλείτορα, αλλά και για την αξιοποίηση όλης της περιοχής μας. Τους εύχομαι να το πετύχουν, για να σωθεί ο τόπος μας. Δυστυχώς οι πολιτικοί μας μας θυμούνται κάθε εκλογική περίοδο και ξεχνούν ότι υπάρχουμε.

Μόνο η φωνή όλων μας θα φέρει τα αναμενόμενα αποτελέσματα αξιοποίησης του τόπου μας. Ας ενωθούμε όλοι κι ας φροντίσουμε για τη σωτηρία του.

Το χρωστάμε στις επερχόμενες γενιές!!!

Η περιοχή μας χρωστάει ένα μεγάλο μέρος από τα κάλλη της στα γάργαρα νερά που διαθέτει σε αφθονία. Αλλά και η ίδια η ζωή των κατοίκων και η οικονομία τους εξαρτάται από την ύπαρξή τους. Είναι παγκόσμιο φαινόμενο (κι εμείς δε θα μπορούσαμε να είμαστε φωτεινή εξαίρεση) η μείωση των υδάτινων πόρων, αλλά και η μόλυνση του υδροφόρου ορίζοντα. Έφτασε και στην περιοχή μας η ώρα και όσοι θέλουν να γνωρίζουν διαβλέπουν ότι σύντομα δε θα μπορούμε όχι μόνο να πίνουμε νερό, αλλά ούτε να ποτίζουμε τα χωράφια και τα ζώα.

Αν συνυπολογίσουμε και τη σίγουρη μείωση των υδάτινων πόρων από την αλλαγή του κλίματος του πλανήτη μας, τότε τα πράγματα δυσκολεύουν περισσότερο, ενώ οι ανάγκες χρήσης νερού από τον άνθρωπο συνεχώς αυξάνονται. Είναι επιτακτική ανάγκη ο καθένας μας να βοηθήσει (γιατί μπορεί) να παραδώσουμε στα παιδιά και στα εγγόνια μας μια κατάσταση ανεκτή που να τους δίνει μια ελπίδα για το μέλλον.

Έχουμε γεμίσει όλες τις ρεματιές που βρίσκονται δίπλα από τους κεντρικούς μας δρόμους με σκουπίδια. Οι αλεπούδες βλέπουν τηλεόραση, τα αγριογούρουνα έχουν ψυγεία και πλυντήρια. Τα αποφάγια μας κάθε πρωί τα εκσφενδονίζουμε από το παράθυρο

του αυτοκινήτου στην κλασική πλέον νάιλον σακούλα όταν κατεβαίνουμε προς τον κάμπο και όλα καταλήγουν στα ποτάμια.

Αν κάποιος περπατήσει κατά μήκος της όχθης των ποταμών μας θα διαπιστώσει πως είναι γεμάτα, εκεί που το νερό σχηματίζει μαιάνδρους, από κάθε λογής περιττώματα ανθρώπινης δημιουργίας.

Ο Λάδωνας είναι γεμάτος από σιγαλισμένα σκουπίδια και ψοφίμια (γουρούνια, γίδια, πρόβατα). Ο Αροάνιος με το βιολογικό καθαρισμό στα σπλάχνα του, μία να μη δουλεύει και μία να μας λένε ότι δουλεύει. Ο Τράγος να περιμένει τη σειρά του να δεχτεί τα λύματα της Βυτίνας και εμείς να καμαρώνουμε για την περιοχή μας.

Στην έρημο και αλλού υπάρχει ο μαύρος χρυσός (που και αυτός στερεύει σιγά - σιγά), αλλά στην περιοχή μας υπάρχει ο λευκός χρυσός που στο Διεθνές Χρηματιστήριο είναι ακριβότερος και πολλές πολεμικές συρράξεις ακόμη και σήμερα γίνονται για χάρη του. Με λίγη καλή θέληση, με πολλή ευσυνειδησία και με μικρή προσπάθεια μπορούμε να βελτιώσουμε την κατάσταση και η στιγμή που θα πούμε το νερό – νεράκι να απομακρυνθεί από τον εγγύς χρον κά ορίζοντα, τουλάχιστον για την περιοχή μας...

Γεια σου
και συ...

Νικόλαος Γ. Σκρέμπος

Μέσα στην πληθώρα των φιλοσοφημάτων, των σοβαρών προτάσεων για τη σωτηρία και προκοπή του τόπου μας, στην επιμονή των κρατούντων να θεωρούν τους εαυτούς τους σωτήρες της περιοχής θα ήθελα να παρουσιάσω ένα διάλογο ανάμεσα σε δύο ανθρώπους ο οποίος διάλογος εκ πρώτης όψεως φαίνεται να σκανδαλίζει. Θέλω λοιπόν να συστήσω στον αναγνώστη να μη βιασθεί καθόλου να βγάλει συμπεράσματα ή να κριτικάρει τα λεγόμενα με τα προσωπικά σου μέτρα και σταθμά.

Το γεγονός αυτού του διαλόγου εκτυλίσσεται σε αγροτική περιοχή σαν τη δική μας:

Περνάει κάποιος κύριος άγνωστος, εντυπωσιακός στην εμφάνιση, λαμπρός στην παρουσία και πρόθυμος να συνομιλήσει με μία γυναίκα αφοσιωμένη στην εργασία της και ικανοποιημένη για το αποτέλεσμα του μόχθου της. Ο διάλογος εκτυλίσσεται μέσα στο κατακαλόκαιρο που η εμφάνιση και η παρουσία του καθενός μας, λόγω αμφιέσεως είναι απλή και δεν κρύβει σχεδόν τίποτα. Την αρχή της κουβέντας κάνει ο εν λόγω Κύριος.

-Γειά σου. Να χαιρέσαι τα μπροστινά σου αλλά και τα πισινά σου.

-Και η γυναίκα απαντά: **Γειά σου και συ. Να χαιρέσαι τον μαύρο και την κρεμαστή.**

-Κύριος: **Μου επιτρέπεις να βάλω τον μαύρο μου στον κουρεμένο σου.**

-Γυναίκα: **Ναί και το έχω και φρεσκοκουρεμένο και να κοπιώσεις του λόγου σου να φάμε και φαγητό φυλαγμένο στο άντερο αλλά και βγαλμένο από ...Κώλο.**

Η παραπάνω μικρή και γαργαλιστική όντως διαλογική συζήτηση μας επώθησε από κάποια κυρία στο Παγκράτι σε όλους τους μαθητές του Γυμνασίου που είμαστε κάμποσοι (Μιλάω βέβαια για παλιά τότε που είμαστε παιδόπουλα αρκετά σε αριθμό και που η συστολή είχε περάσει) και παραθέτω την ιστορία αυτή αντί μνημοσύνου στην εν λόγω Κυρία. Στο άκουσμα τόσων τολμηρών εκφράσεων εμείς κοκκινίσαμε, κοίταζε ο ένας τον άλλον και χαρακτηρίσαμε τα λεχθέντα από την εν λόγω Κυρία Παράξενα «κακά λόγια» όπως συνήθιζαν τότε να αποκαλούν τα καμουφλαρισμένα σεξουαλικά υπονοούμενα. Η Κυρία βέβαια ήθελε να μας κάνει TEST και περίμενε από κάποιον από μας να της πούμε ποια ήσαν τα δύο αυτά πρόσωπα, τι δουλειά έκανε ο καθένας και τι εννοούσε με αυτά που έλεγε. Κανένας μας δεν τόλμησε να πει και να υποθέσει έστω κάτι. Εκείνη μας άφηνε σκόπιμα στην αγωνία μας αλλά και εμείς θέλαμε να μας αποκαλυφθούν τα εννοούμενα ή τα υπονοούμενα.

Πήρε λοιπόν το στόμφο που της άξιζε και άρχισε να εξηγεί και εμείς άλλοτε σκυμμένοι και άλλοτε κοιτάζοντάς την στα μάτια ακούγαμε.

Εξήγηση: Ο Κύριος που περνούσε ήταν ένας αξιωματικός με τη στολή του την εξάρτησή του και την κρεμασμένη σπάθα του καβάλα σε ένα μαύρο άλογο. Χαιρέτησε τη γυναίκα που θέριζε στο χωράφι με το δρεπάνι της το μεστωμένο σιτάρι και της ευχήθηκε να χαιρέται τα χειροβόλα και τα δεμάτια που ήταν μπροστά της αλλά και πίσω της. «τα μπροστινά της» και τα «πισινά της». Η γυναίκα του αποκρίθηκε με το χαιρετισμό «γειά σου» και το ευχήθηκε να χαιρέται τη σπάθα του δηλαδή το σπαθί του που κρεμόταν από τη μέση του «την κρεμαστή» αλλά και το μαύρο του άλογο. Στη συνέχεια απαντά «και βέβαια στο επιτρέπω και μάλιστα είναι και παρθένο «φρεσκοκουρεμένο» δεν έχει βοσκήσει άλλο ζώο και ο μαύρος θα βρεί τροφή καλή». Στη συνέχεια η γυναίκα, επειδή είναι μεσημέρι τον προσκαλεί να του προσφέρει φαγητό φρέσκα αυγά χωριάτικα βγαλμένα από τον κώλο τίνος άλλου παρά της κότας της αλανιάρας του χωριού με τον κατακίτρινο κρόκο και το παχύ περιβλημά του που έχει τραφεί με το κεχριμπαρένιο καλαμπόκι της μεσοκαμιάς διπλοσκαλισμένο και χαϊδεμένο από το χέρι του νοικοκύρη, ποτισμένο με νερό και ιδρώτα ξεφυλλισμένο και τριμμένο από τη γειτονική σύναξη και ξερασμένο από το φθινοπωρινό και χειμωνιάτικο ήλιο. Αλλά θα φάνε και λουκάνικο από σπιτικό χοιρινό κι αυτοθρεμμένο με ντόπια προϊόντα ζυμωμένα με το τυρόγαλο (αυτή είναι η τροφή η φυλαγμένη στο άντερο). Γι' αυτό σας λέω μη βγάζετε εύκολα συμπεράσματα σκεφτείτε πρώτα.

ΦΩΣ...
στον 21ο αιώνα

Κι όμως, υπάρχει σπίτι στο χωριό που τα τελευταία 100 μέτρα μέχρι αυτό δεν υπάρχουν κολώνες για να τα φωτίσουν. Το αυτί του καφενείου κάτι κρυφάκουσε... «Αφού έχει κολώνες μέχρι του Βλάση του Γιωργολιά, να πας ρε Γιώργη και συ 100 μέτρα τοίχο-τοίχο, δε χάλασε ο κόσμος. Κάνε υπομονή. Να κάνουμε καμιά εξυπηρετησούλα σε κανένα φίλο που μας έχει ψηφίσει ή να πιάσουμε κανέναν άλλο να μας ψηφίσει, και μετά θα κοιτάξουμε και κατά σένα. Τώρα αν σπάσει κανένας κάνα πόδι (κούφια η ώρα που τ' ακούει) μέχρι να το φτιάξουμε το έργο, εμείς κι ευχές θα του στείλουμε και τηλεγράφημα για περαστικά και από ούλα»

Μην είσαι βιαστικός. Προτεραιότητα έχουν τα μεγάλα έργα. Αν τα φτιάξουμε όλα τούτη τη φορά, τι θα κάνουμε την άλλη τετραετία; Από την άλλη, Γιώργη, για να έχουμε και καλό ρώτημα, κι εσύ δεν έκανες τη δουλειά σου όταν έπρεπε. Εψήφισες αλλού.

Τώρα Γιώργη μου...

Πάντως άμα θες να μην τσακιστείς, να κυκλοφορείς τη μέρα που έχει φως και άμα νυχτώσεις καμιά φορά, κάτσε να ξημερώσει. Άκου 'κει κολώνες μέχρι την κατωγόρρα. Πού ακούστηκε τούτο! ΔΗΜΑΡΧΕ, καιρός φέρνει τα λάχανα, καιρός τα παρπούλια.

Γιάννης Ροδάκης

Το πιο σημαντικό πρόβλημα που απασχολεί το χωριό μας για πολλά χρόνια είναι η έλλειψη του νερού. Τα τελευταία χρόνια κάνει όμως την παρουσία του, ή μάλλον την απουσία του θα λέγαμε καλύτερα, εντονότερη δημιουργώντας εντάσεις και προκαλώντας πονοκέφαλο στα διοικητικά στελέχη του τοπικού μας Συμβουλίου

αλλά και του Δήμου μας στην προσπάθειά μας να βρούμε κάποια μόνιμη λύση για την οριστική αντιμετώπιση του προβλήματος. Ωστόσο, μια προτεινόμενη λύση δεν είναι αρκετή αν δεν ενισχυθεί και αν δεν υποστηριχθεί από εμάς τους ίδιους. Γι' αυτό το λόγο, λοιπόν, είναι απαραίτητη η συνεργασία μας ώστε να γίνεται οικονομία στη χρήση του νερού και να αποφεύγεται η άσκοπη σπατάλη του.

Η σάτιρα θίγει και
ενημερώνει. Η ύβρις
θίγει και εξαγριώνει.

Βολταίρος

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΥΚΟΥΡΙΩΤΩΝ «Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΗΛΙΑΣ»

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

«ΛΑΔΩΝΑΣ 2009»

Θερινό σινεμά στον προαύλιο χώρο του δημοτικού σχολείου

10-08-09 Δευτέρα

20:45 ΠΑΙΔΙΚΗ ΤΑΙΝΙΑ

22:00 ΤΑΙΝΙΑ ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ «Κίτρινα γάντια»

11-08-09 Τρίτη

20:45 ΠΑΙΔΙΚΗ ΤΑΙΝΙΑ «Της κακομοίρας»

22:00 ΤΑΙΝΙΑ ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ «Ο Ζήκος»

12-08-09 Τετάρτη

20:45 ΠΑΙΔΙΚΗ ΤΑΙΝΙΑ

22:00 ΤΑΙΝΙΑ ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ "illumination"

13-08-09 Πέμπτη

18:00 ΑΓΩΝΕΣ ΔΡΟΜΟΥ

Τα παιδιά θα συγκεντρωθούν στο καφενείο του Α. Σβίγγου και θα οργανωθούν από τον Σπ. Πίστα.

1η ομάδα Δρομέων : Παιδιά έως 9 ετών.

Η διαδρομή θα ξεκινήσει από τον Αγ. Σπυρίδωνα και θα καταλήξει στο κατάστημα του Βασ. Κατσή (στο γεφύρι)

2η ομάδα Δρομέων : Παιδιά 10 ετών και άνω.

Η διαδρομή θα ξεκινήσει από τον Αγ. Παντελεήμονα και θα καταλήξει στο κατάστημα του Βασ. Κατσή (στο γεφύρι)

20:45 ΠΑΙΔΙΚΗ ΤΑΙΝΙΑ

22:00 ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ PLAY STATION

Υπεύθυνοι : Α. Μπινιάρης , Ν. Δαραβέλος.

14-08-09 Παρασκευή

17:00 Ο κρυμμένος θησαυρός «Κώστας Κόντος»

Ο Χρήστος Κοντογάννης οργανώνει ένα μυστηριώδες παιχνίδι με πολλούς γρίφους και εκπλήξεις...

ΠΛΑΤΕΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

19:00 Στην πλατεία του χωριού δυο πελώρια κάστρα ύψους 6 μέτρων θα περιμένουν τους εξερευνητές τους...

Υπεύθυνη : Λουκία Λάππα

Δημιουργία και έκφραση με πυλό

Υπεύθυνη : Θεοδώρα Κριμπένη - Μούσιου

Ζωγραφική

Υπεύθυνος : Σπ. Πίστας

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Μελωδίες από τροκάνια.

Αναβίωση παλιού εθίμου του χωριού μας.

Υπεύθυνοι: Νίκ. Κόκκος , Β. Τούζιος , Χρ. Μακρής

Εκθεση φωτογραφικού αρχείου του συλόγου

Υπεύθυνη: Ειρ. Μούσιου

Γελοιογραφίες γύρω από τη Λυκούρια

Υπεύθυνος: Γ. Κόκκος

Εκθεση ζωγραφικής με έργα παλαιών ετών

Υπεύθυνος: Σπ. Πίστας

Φωτογραφίες με συνοδεία σχολιασμών

από τον παλιό κινηματογράφο

Υπεύθυνη: Γ. Κόκκου

Παιχνίδι γνώσεων με κλαδιά από την μεγάλη ποικιλία

δένδρων του χωριού

Υπεύθυνη: Β. Βουρτσιάνη

20:45 Παραδοσιακοί χοροί από παιδιά του χωριού

Διδασκαλία : Χαρ. Ρόδη

21:10 ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ Κωμωδία «Κος Τσιγκουνίδης»

Σκηνοθεσία: Χαρ. Ρόδη

21:40 Βραβεύσεις νικητών του Κρυμμένου θησαυρού

«Κ. Κόντου», των αγώνων δρόμου, του πυλού και της ζωγραφικής

21:50 Κλήρωση λαχειοφόρου αγοράς

Υπεύθυνος : Ν. Κόκκος – Σ. Ανδρικοπούλου

21:55 Μαγικά κόλπα για μικρούς και μεγάλους

από επαγγελματία Ταχυδακτυλουργό

23:30 Πάρτυ και χορός με ελληνική και ξένη μουσική

15-08-09 Σάββατο

18:00 ΟΛΥΜΠΙΑΚΑ ΑΘΛΗΜΑΤΑ

Διαγωνισμός στην Τοξοβολία - Σκοποβολή - Σφεντόνα -

Κύβοι - Σχοινάκι - Στεφάνι

Υπεύθυνοι: Ν. Αυγέρης , Χ. Κοσμάς , Η. Κότσης

20:30 Βραδιά Παραμυθιού

ΚΑΛΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ...

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Το ίδρυμα Κόντου προσέφερε 500 ευρώ για τους νικητές του κρυμμένου θησαυρού. Σε ευχαριστούμε Καπετάνιε!

Στον Γιώργο Μαγκλάρα για την κατασκευή και προσφορά της σιδηροκατασκευής για την παράσταση του Καραγκιόζη.

Στον Νίκο Κοσαμά για την κατασκευή και προσφορά του πινγκ-πονγκ. Όλα τα παιδιά τους ευγνωμονούν και τους ευχαριστούν από τα βάθη της καρδιάς τους, γιατί και οι δυο προσφορές έπιασαν τόπο.

Στην Ασημίνα Καλιαβού γιατί αφιλοκερδώς επιμελήθηκε τις διαδικασίες του μνημόσυνου, που κάνει κάθε χρόνο ο Σύλλογος στο χωριό την πρώτη Κυριακή μετά το Δεκαπενταύγουστο.

Στον Περικλής ό,τι του ζητήσαμε για τις εκδηλώσεις, μας το έδωσε και με το παραπάνω.

Ωραία η άσφαλτος. Όποιος και αν φρόντισε, μπράβο του. Μάθαμε ότι έγινε από παρέμβαση του Βλάση του Δρακόπουλου. Όπως και να έχει, τον ευχαριστούμε.

Στη νέα Δημοτική Αρχή που τα πήγε πολύ καλύτερα από την προηγούμενη στο θέμα των σκουπιδιών.

Στο Δ.Σ. του Συλλόγου και στα μέλη που πρωτοστάτησαν για την αγορά των γραφείων του συλλόγου. Την αξία αυτής της κίνησης την καταλαβαίνουμε τώρα περισσότερο από κάθε άλλη φορά.

Στη Δημοτική Αρχή που έλυσε ένα χρόνιο πρόβλημα, απλό μεν, αλλά πολύ βασανιστικό. Έχουμε πια τηλεόραση χωρίς την ταλαιπωρία «κάθε μήνα τρέξε να προλάβεις». Μπράβο της!

Στον Πρόεδρο του Τοπικού! Στο νερό έδωσε μάχη.

Τερματοφύλακας - Αεροπόρος

Στη φωτογραφία ο Πρόεδρος του Συλλόγου μας, Σωκράτης Μούσιος, με την ομάδα ποδοσφαίρου του Γ.Ε.Α. Με την καθοδήγησή του σαν προπονητής και τη συμμετοχή του σαν τερματοφύλακας -όταν απαιτούνταν- η ομάδα έφτασε στα προημιτελικά του πρωταθλήματος της Πολεμικής Αεροπορίας.

Ο Σύλλογος του εύχεται του χρόνου να κατακτήσει με την ομάδα του την πρώτη θέση.

ΚΑΡΑΒΙ

Αυτό το καράβι δεν ξέρει αν έχει πειρατές ή ταξιδιώτες
άγκυρά του ένα καζάνι που βράζει
μια βουτιά στη καρδιά του, και ψαρεύεις μπουρλότα σωρό
σα δελφίνι η φωτιά του, πηδάει από κύμα σε κύμα
τα πανιά του καμβάδες, γεμάτα με χρώμα και σώμα
στα δικά του σχοινιά, του ήλιου τα δόντια έγιναν θηλιά
ροτάρει σε φουρτούνες με γυαλί τα νερά
σε αυτό το καράβι δεν γουστάρουν τα θολά και ρηχά

«Στο φιλαράκι μου»

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Στον Γεώργιο Μπέκιο για τα 500 ευρώ που πρόσφερε στον περσινό χορό του Συλλόγου μας

Στους απανταχού Λυκουριώτες που μένουν στην Αμερική για την συνεισφορά τους στο Σύλλογο

ΠΕΙΡάΓΜΑΤΑ

1.

2.

3.

4.

5.

6.

- 1.** Το πείραμα πέτυχε. Διαγνώστηκε ανεύρυσμα κοιλιακής. Αποκαταστάθηκε άμεσα. Οι δυο άλογα έβαζαν μπαλονάκι στη φρέζα και τώρα μπορούν να συνεχίσουν άφοβα το όργωμα. Όποιος έχει φρέζα, πριόνι για ξύλα, χορτοκοπτικό, πιεστικό, βαρόμετρο για την πρόβλεψη του καιρού, και έχει κάποιο πρόβλημα μπορείτε να τον ενοχλήσετε και θα είναι πρόθυμος ακόμα και τα μεσάνυχτα
- 2.** Εσείς πως το βλέπετε αυτό το γιοφύρι.
-Το φέραν και το ακούμπησαν οι άνθρωποι γιατί τους έπιανε τόπο;
-Του έπεσε από το φορτηγό και το ακούμπησαν εδώ για να μην εμποδίζει την κίνηση;
-Α! Μην το βάλανε για καρτέρι μη φέρει κάνα έλατο η γκούρα από τη φράγκα να πιαστεί μην πάει παρακάτου και χαλάσει κάνα αμπέλι;
-Πάντως για τοποθετημένη γέφυρα δε μου φαίνεται
- 3.** Εγώ μολότωφ; Εγώ μια ...μπόμπα κρατάω και περιμένω το παυσανία
- 4.** Ρε Γιώργη τι μου είπες, στουπιά ή σκουτιά;
- 5.** Τούτη κυβέρνηση μας γονάτισε
- 6.** Ζαλίζομαι... ρε δεν πάει στο τρίβολο ας φέρω καμιά φούρλα απόψε δω χάμου που μερακλώθηκα, και μετά που θα 'χω και καθαρό κεφάλι πάω να παρακολουθήσω κάνα ματς δηλωτή η μπιρίμπα, ότι να 'ναι μωρέ

κάντε κλικ στο παρακάτω url

lykouriablog.wordpress.com

Lykouria Blog
ΒΕΤΑ (δοκιμαστική έκδοση)

ΑΡΧΙΚΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

■ Πρόσκληση για γενική συνέλευση

Αναρτήθηκε από: lykouriablog

Το Δ.Σ. του Συλλόγου Λυκουριωτών «Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΗΛΙΑΣ» επήλθε Γεν. Συνέλευση, που θα πραγματοποιηθεί στο γαλ. Αθήνα, πίσω από τα Εθνικά Μουσεία), την Κυριακή 10 Μ. θέματα ημερήσιας διάταξης:

1. Έγκριση απολογισμού 2008.
2. Ισολογισμός.
3. Προϋπολογισμός 2009.
4. Εκλογή νέου Διοικητικού Συμβουλίου.

Θα σας ζητήσουμε να οφιερώσατε λίγο από τον πολύτιμο βρεθούμε και να συζητήσουμε μαζί για τα προβλήματα π. Επίσης, θέλουμε να τονίσουμε ότι η Γ.Σ. είναι επαναληπτική προγραμματισμένη για τις 25/3/2009. Στη συγκεκριμένη

Lykouria Blog

ΒΕΤΑ (δοκιμαστική έκδοση)

ΑΡΧΙΚΗ
ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

■ ΑΡΧΙΚΗ

ΙΔΟΥ Η... ΡΟΔΟΣ;

Η ζωή προχωράει, και καλά κάνει!

Η τεχνολογία τρέχει, και μάλλον καλά κάνει κι αυτή! Εμείς προσπαθούμε ν' ακολουθήσουμε. Αν κάνουμε καλά, δεν ξέρω... Ως Δ.Σ. προσπαθήσαμε να κάνουμε το καλύτερο, μέσα από δύσκολες συνθήκες. Τελευταίο «επίτευγμα» είναι και αυτό εδώ το BLOG. (Προσωπική ιδέα, σκέψη και υλοποίηση του Σηλήσιου). Επειδή η έκδοση ενός εντύπου (εφημερίδας ή περιοδικού) είναι πλέον σκοπός ανέφικτος, ίσως και παρωχημένος, ιδού λοιπόν ένα ζωντανό και γόνιμο βήμα επικοινωνίας. Ας ακούσουμε λοιπόν όλοι, όλα εκείνα που λέγονται ψιθυριστά στις κλειστές παρεούλες και στο Καφεενείο και ας γίνει το BLOG μας σταθμός γόνιμης και εποικοδομητικής ανταλλαγής απόψεων.

ΙΔΟΥ ΛΟΙΠΟΝ Η... ΛΥΚΟΥΡΙΑ!
και ΚΑΛΟ ΤΑΞΙΔΙ!!

Απριλίου 2009

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

- Καλόβρυτο
- Λάδωνας
- Ο καιρος
- Σκι στον Χελμό
- Lykouria Blog
- Ο νούδος μου